

**Josip Pečarić,
BORASA ZA AKADEMIKA**

JOSIP PEČARIĆ

**BORASA ZA
AKADEMIKA**

ZAGREB, 2020.

© Josip Pečarić, 2020.

KAZALO

PREDGOVOR	7
J. Pečarić, J. Stjepandić, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	9
Na člana HAZU-a i izvanrednog profesora pokrenuta je hajka jer je podržao Marka Perkovića Thompsona.....	9
J. Pečarić: THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU	12
Razgovor sa akademikom Josipom Pečarićem: Zabranjuju mi promocije i udaraju na moj rad i moju obitelj.....	12
J. PEČARIĆ, MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.	19
Razgovor s akademikom Josipom Pečarićem povodom predstavljanja knjige "Thompson pjesmom za Hrvatsku"	19
Pismo Predsjednici akademika Pečarića i biskupa Košića....	25
Čižek i Pečarić.....	32
KAKO SE OSVETITI OBITELJI NEPOĆUDNOG MATEMATIČARA	39
Ne Borasa za rektora.....	39
Ne Borasa za rektora II.	41
Ne Borasa za rektora III.	47
Zahvala portalima glas brotnja i dragovoljac.....	51
Zašto im je kriv Bakić?.....	53
J. Pečarić, PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI'	57
Predstavljanje, rektor i počasni doktorat.....	57
J. Pečarić, JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?	62
Odgovori Predsjedniku DHK-a	62
Akademik Josip Pečarić : "Nije lako biti Hrvat u Hrvatskoj."	70
Pismo Akademiji.....	77
Razgovor s akademikom J. Pečarićem: Lijepo biti u društvu „nepoćudnih“ akademika.....	82
Pozivi ruskom znanstveniku.....	89

KRIV JE I ŠIMUNIĆ.....	100
Akademik Josip Pečarić: 'Nažalost, biti ubojica je mnogo veće dostignuće od pisanja znanstvenih radova'	100
NAJVEĆI ZNANSTVENIK U RH	112
Trebam li se zahvaliti HTV-u? (Pismo Ravnatelju HRT-a).....	112
Trebam li se zahvaliti HTV-u? (2.) (Novo pismo Ravnatelju HRT-a).....	117
Pismo Ministrici znanosti.....	120
Pismo akademkinjama i akademicima.....	123
Borasa za akademika.....	126
Pismo Predsjedništvu Akademije.....	129
Novo pismo Ministrici znanosti.....	133
Novo pismo Predsjedništvu Akademije.....	134
I predsjednički kandidat podržao izbor Borasa za akademika	137
Prilog: Juričan opet u akciji: Rektore Boras, kad će moj doktorat? ja nudim janje	138

PREDGOVOR

Kada je Damir Boras obranio doktorsku disertaciju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu u 48. godini života i poslije 15 godina rada na tom fakultetu,, jedan nazočni kolega je to prokomentirao:

“Pet minuta sramote, a onda si cijeli život doktor znanosti.”

Kolega je očito bio u krivu. Boras je u narednih 15 godina proletio kroz sva zvanja na Fakultetu, postao dekan a potom i rektor Zagrebačkog sveučilišta.

Svojevremeno sam o tome razgovarao s jednim kolegom akademikom. Rekao mi je:

Bio sam uvjeren da je nemoguće da on postane dekan. Ali postao je!

Bio sam uvjeren da je nemoguće da on postane rektor. Ali postao je!

Vjerojatno nitko ne vjeruje da netko kao on može postati akademik.

Ali postat će!

Nisam mu se suprotstavio svjestan činjenice da u HAZU zamalo akademik nije postao Ivo Drobilica.

S druge strane, čini mi se da je Boras bio svjestan da će postati akademik dok je pisao doktorsku disertaciju.

Naime, za razliku od uobičajenih zahvala doktoranada, on je napisao nešto kao da njegovi profesori trebaju biti sretni što je on njihov doktorand.,

Zapravo ne znam odakle je ta njegova samouvjerenost. Je li uvjeren da su u HAZU i inače većinom ljudi slični njemu, ili je po srijedi nešto drugo.

Bit će zanimljivo kako će proći ovaj moj prijedlog iz naslova ove knjige, tj. je li Akademija doista takva da u njoj trebaju biti ljudi

poput Iva Drobilice i Borasa. Jedan hrvatski znanstvenik je svojevremeno nazvao takvu akademiju Akademijom redikula.

Istina ne znam točno u kojem razredu treba izabrati kolegu Borasa za akademika jer je kolega Boras nedavno gostovao sat vremena na HTV-u i kažu da je mnogo više govorio o svom poznavanju crnogorskog, bosansko-hercegovačkog i srpskog jezika nego o svom znanstvenom radu. Ali uvjeren sam da će se odgovarajući razredi dogоворити.

Zapravo samo se treba vidjeti za koji razred kolega Boras više ispunjava uvjet:

Za **REDOVITOГ ČLANA** može biti izabran:

-**znanstvenik ili umjetnik, državljanin Republike Hrvatske, čiji su rezultati na polju znanosti ili umjetnosti po svojoj visokoj vrijednosti općenito poznati.**

(član 11. Zakona o HAZU, NN/

A da kolega Boras ispunjava taj uvjet pokazuje nam i to što je dobio nagradu grada Zagreba i za USPOSTAVLJANJE INFORMACIJSKIH ZNANOSTI, Ono što nije uspjelo prof. Težaku, prof. Stipčeviću, prof. Marijeviću itd. uspjelo je ovom velikom znanstveniku.. Nije uspjelo ni prof. Tuđmana koji je Borasu bio mentor. Valjda njegovog mentora i nisu izabrali u HAZU na prošlim izborima da bi sačuvali to mjesto velikom znanstveniku zaslužnom za uspostavljanje informacijskih znanosti u RH).

Bilo kako bilo čeka nas zanimljivo vrijeme u HAZU.

Josip Pečarić

**J. Pečarić, J. Stjepandić, NIŠTA SE JOŠ
PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.**

**NA ČLANA HAZU-A I IZVANREDNOG
PROFESORA POKRENUTA JE HAJKA JER
JE PODRŽAO MARKA PERKOVIĆA
THOMPSONA**

Naslov:5. PISMO PREDSJEDNICI RH

Datum: Thu, 13 Oct 2016 18:06:37 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Ured Predsjednica <ured@predsjednica.hr>

CC: Vlado Košić, vpozaic, miroslav tudjman, Djuro Vidmarovic, Željko Holjevac<zholjeva@ffzg.hr>, Vlado Loncarevic <Vlado.Loncarevic@predsjednica.hr>, Marina Kovac <Marina.Kovac@predsjednica.hr>,

Ariana.Kos@predsjednica.hr, protokol@predsjednica.hr,

HINA <hina@hina.hr>, Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, Mario Grcevic, Davorin Rud, visokoobrazovanje@mzos.hr

Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar-Kitarović,

U prošlom pismu dao sam pismo prof. Grčevića koji mi se javio *jer sam u javnosti bio izložen najvećim pritiscima* povodom Peticije ZDS. Tada sam u odgovoru na jedan napad u *Slobodnoj Dalmaciji*

ispričao jednu zgodu iz Beograda kada mi je jedan kolega, kasnije ministar u Vladi Slobodana Miloševića *tvrđio kako su njegovi uvijek bili u vlasti i da će učiniti sve da mi djeca imaju problema u školi.*

<http://glasbrotnja.net/kako-je-bilo-bit-hrvat-matematičar-u-beogradu/>

Djeca su mi poodrasla i prijetnju su – kao što znate – ostvarili na Filozofskom fakultetu gdje su protuzakonito dali otkaz mojoj kćerki koja je već deset godina radila na tom fakultetu, doktorirala i postala viši znanstveni suradnik. Od 2007. godine sudjeluje u izvođenju nastave na preddiplomskom i diplomskom studiju na nizu kolegija („Organizacija znanja“, „Teorija informacijske znanosti“), a od 2012. samostalno drži predavanja i seminare iz kolegijima „Uvod u istraživačke metode“, „Bibliometrija“ i „Vizualni prikaz /znanstvenih/ podataka“. Doista je besmisleno da kolege na nekom fakultetu nakon što im je neki suradnik toliko godina držao samostalno neka predavanja povjeruju komisiji da je nastupno predavanje održano po zakonu kada je ocjenjeno potpuno negativno. Iako je iz dopisa Odvjetničkog ureda to potpuno jasno ipak ču Vas upozoriti na činjenicu da se moja kćerka nedavno javila na natječaj za naslovno zvanje docenta na Hrvatskom katoličkom sveučilištu. Izabrana je u to zvanje i pri tome morala održati nastupno predavanje. Komisija u sastavu prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, prof. dr. sc. Slavko Vidović i doc. dr. sc. Irena Sever Globan konstatira:

Dr. sc. Dilda Pečarić održala je nastupno predavanje "Prikaz kvantitativne analize suradnje i dinamike znanstvenih zajednica" koje je Povjerenstvo ocijenilo uspešnim, i zapisnički utvrdilo da je po svim traženim i očekivanim elementima odlično prezentirala svoje predavanje.

To nisu ni znali moje kolege kojima sam slao moja pisma Vama. Evo nekih reagiranja:

Jedan kolega sa Sveučilišta piše:

O predmetu Vaše kćeri čuo sam od Vas prvi put. Situacija na FF-u puno je gora nego što sam mislio. Zamislite što bi tek bilo da Vi niste matematičar svjetskoga glasa, već npr. neki "lokalni" povjesničar ili slično.

A jedan bivši hrvatski veleposlanik i nastavnik na sveučilištima u inozemstvu:

Ovo je skandalozno!

Akademik Davorin Rudolf me je 09. 10. 2016, obavijestio da je *u funkciji predsjednika Znanstvenoga vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a uputio pisma predsjedniku Akademije akademiku Kusiću i rektoru Sveučilišta u Zagrebu prof. Borasu, a u povodu diskriminacijskih postupaka i kršenja ljudskih prava i sloboda vaših, uvaženog akademika i hrvatskog znanstvenika.*

Doista nisam vjerovao da će se u RH realizirati davna prijetnja jednog Miloševićevog ministra.

Nisam vjerovao da će se u današnjoj Hrvatskoj svetiti djeci zbog domoljublja njihovih roditelja.

Međutim jedan poznati hrvatski novinar i urednik mi je ovako komentirao moja pisma Vama:

Koje sve probleme su meni radili, i koje rade mojoj djeci nikada nisam govorio, jer na taj način bih priznao njihov uspjeh. Teško sam obolio. Vučem se po bolnicama i još uspijevam odapeti po koju strijelu. Mogao bih se prepustiti očaju, ali to bi samo ubrzalo moj odlazak.

Ali što da kažem kada je u ovom slučaju zapravo najnapadaniji prof. dr. Miroslav Tuđman. Hajka na obitelj Tuđman još uvijek traje, pa kako ne bi bili na udaru i mi ostali mada je moj kolega mislio da sam ja zaštićen jer sam matematičar svjetskoga glasa.

Inače i sam sam upozorio Ministarstvo o nepravilnostima oko izbora moje kćerke na FF-u. Još 02. 08. 2016. dobio sam odgovor od pomoćnika Ministra:

Obavio sam razgovor s dekanom Previšićem. On podržava Vašu kćerku i rekao je da je dobio žalbu pisanu po odvjetniku Hodaku, te će vidjeti što on može učiniti (i on je sada u specifičnoj situaciji!). Ako ne mogne to riješiti na fakultetu, predložit će Vašoj kćerki da zatraži od MZOS-a upravni nadzor, a obojica smo se složili da bi rezultat toga trebao biti da se Vašoj kćerki omogući održati novo nastupno predavanje, sukladno zakonskim i podzakonskim propisima.

I dok je kćerka čekala poziv da joj dekan produži ugovor dok se Upravni nadzor na Ministarstvu okonča – stigao je otkaz!

S poštovanjem
Akademik Josip Pečarić
13. 10. 2016.

J. Pečarić: THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU

RAZGOVOR SA AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM: ZABRANJUJU MI PROMOCIJE I UDARAJU NA MOJ RAD I MOJU OBITELJ

Objavio
Mladen Pavković
01/08/2017

Akademik **Josip Pečarić** (r.1948.) neprestano je na udaru, a poglavito u zadnje vrijeme. Sad mu je i neki načelnik Općine Tisno zabranio da u općinskim prostorijama održi predstavljanje svoje knjige „Dnevnik u znaku „Za dom spremni“! Meni su, u Varaždinu, u vrijeme komunizma, zabranili tribinu s prof. dr. Bogdanom Krizmanom samo zato što je pisao o ustašama! Kuda to vodi? A Pečarić nije bilo tko. Roden je u Kotoru i doktor je matematičkih znanosti, a osim što je redoviti član HAZU aktivan je i član „The New York Academy of Science“. Ako je suditi po objavljenim znanstvenim radovima sigurno je najplodniji hrvatski znanstvenik. Autor je niza zapaženih knjiga u kojima je obrađivao Jasenovac, Thompsona, sud u Haagu, „Za dom spremni“, itd. Svojedobno (2006.) objavio sam i knjigu s naslovom „Razgovori s Josipom Pečarićem“. Tada mi je uz ostalo rekao da je na njega imao iznimni utjecaj Domovinski rat, jer „kad imate agresiju na vašu zemlju morate se suprotstaviti – puškom ili perom. Ili niste čovjek!“

A on je, kao malo tko, neprestano u okršajima...,

– Gospodine Pečariću, stječe se dojam da iako ste među ostalim i član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU), iako uživate iznimanim ugledom među intelektualcima u svijetu da imate jedino problema u Hrvatskoj? Kakvi su to problemi?

– Svi Hrvati koji se zauzimaju za suverenu ponosnu Hrvatsku imaju problema u njoj. Kada sam ja u pitanju dugo se to ogledalo u sustavnom prešućivanju svega što radim. To je išlo dotele da su u medijima prešućivane i međunarodne znanstvene konferencije u moju čast. Poslije poznate Peticije ZDS otvoreno su na udaru i moj rad i moja obitelj i moji suradnici. O toj “koordiniranoj kampanji” protiv mene nedavno su pisali Predsjednici i Premijer i znanstvenici s 24. Međunarodne konferencije o transdisciplinarnom inženjerstvu u Singapuru. O tome je pisao *Hrvatski tjednik*, 27. srpnja 2017., a tekst je prenijelo i nekoliko domoljubnih portalova. Najbitniji problemi su spomenuti u toj Peticiji: *važan projekt bio je zaustavljen bez razloga, dok je njegova kćer izgubila posao na Sveučilištu u Zagrebu, opet bez valjanog razloga.* Skoro je godina dana kako je u Ministarstvu odvjetnik Zvonimir Hodak pokrenuo upravni nadzor zbog toga, već je treća vlada i iz Ministarstva nam daju za pravo, ali ništa se ne rješava zbog autonomije sveučilišta. Napominjem da Peticiju nisu pisale moje kolege matematičari. Na spomenutom projektu je 36 hrvatskih matematičara koji su očito kažnjeni zbog mene. Njihov odgovor na tu kaznu je slijedeći: odlučili su organizirati međunarodnu konferenciju povodom mog 70-og rođendana (MIA, Zagreb 2018.) od 4. do 8. 7. 2018. U znanstvenom odboru konferencije je 60-ak uglednih matematičara iz cijelog svijeta (*Israel, USA, Japan, France, Russia, Australia, Hungary, India, Czech Republic, Spain, Kazakhstan, Korea, Jordan, Italy, P. R. China, Germany, Poland, Georgia, Serbia, Iran, Romania, Pakistan, Sweden, Finland, Ireland, Canada, Croatia*) svi redom urednici ili glavni urednici u časopisima koji su na svjetskim listama. A već ranije su se i narugali HRZZ-u koja je pokušala spriječiti prvu međunarodnu matematičku konferenciju u Mostaru tako što su im se zahvali na financiranju radova s te konferencije (odobrena je bila u sklopu projekta a pritom je s priglupim komentarom uskraćeno financiranje odlazaka članova projekta na tu konferenciju).

– Tko su ti koji vam stvaraju probleme?

-Vjerojatno sam prvi krivac ja sam. Imam preko 1100 radova u znanstvenim časopisima, stvorio sam tri časopisa koji su u svjetskim bazama i mnogo toga što baš nije drago nekim kolegama. Tu im je krivac i izdavačka kuća „Element“ jer su im oni krivci za izdavanje tih časopisa (od tri časopisa iz moje problematike koja su na svjetskim listama – dva izdaje „Element“). Prljavi posao oko projekta „odradila“ je HRZZ (vidjeti moju knjigu „Pišem pisma, odgovora nema 1. / Navodna Hrvatska naklada za znanost“). Obrazloženje HRZZ-a je tako glupo da sam predlagao da ravnatelj bolnice u Vrapču procijeni to obrazloženje i moje odgovore i ustanovi tko je tu podoban za njegovu bolnicu – ja ili članovi Upravnog odbora HRZZ-a.

Naravno sigurno mnogima smeta ono što piše i u Hrvatskom tjedniku: „Zagrebački sveučilišni profesor akademik Josip Pečarić koji je u sklopu svog aktivizma posljednje desetljeće pokrenuo niz peticija o različitim društvenim temama...“ Što se tiče moje kćerke tu nisam jedini krivac. Naime ona je doktorirala i suradnica je prof. dr. sc. Miroslavu Tuđmanu i on je napisao jedno pismo u kojemu je pobrojao i dokazao kakvim se neistinama služe na Filozofskom fakultetu u napadima na njega i moju kćerku za koju kaže da je kolateralna žrtva napada na njega. Međutim, čini se da i tu ima hrvatskog jala. Kolegica koja je bila u komisiji je istog dana izabrana za višeg znanstvenog suradnika kada i moja kćerka, a mentor joj je bio profesor Boras, iako je magistrirala kod prof. Tuđmana. A uvjeren sam kako Boras ima kompleks niže vrijednosti kada je u pitanju profesor Tuđman. Naime on je doktorirao kod profesora Tuđmana 15 godina nakon što se zaposlio na FF-u s 47 godina života. Dakle, sve što je postigao u životu postigao je zahvaljujući prof. Tuđmanu koji i slovi kao istinski znanstvenik na tom Zavodu. Naravno, kada je počela detuđmanizacija mladi znanstvenici su odlazili od Tuđmana. Moja kćerka nije! Zbog tog kompleksa prema svom mentoru Miroslavu Tuđmanu Boras pokušava (i uspijeva) zaposliti samo svoje suradnike na Zavodu, time ruši izvrsnost struke i u krajnjoj liniji ruši i samu opstojnost informacijske znanosti na FF-u.

– Kada su na čelu JAZU bili akademici Štampar, Novak ili Sirotković ni jedan se akademik nije žalio...

– Vjerojatno se u to vrijeme kada je Partija sudjelovala u izborima, tj. kada nepodobni nisu mogli biti redoviti članovi Akademije, takvih koji bi se žalili nije ni moglo biti u njoj. Međutim ovo što se dogodilo s ovom upravom vjerojatno je nešto najniže što se ikada dogodilo. Naime glavni tajnik Akademije je iskoristio izvješće o radu Akademije u Hrvatskom saboru da bi napao dva druga akademika. Pri tome mu nije bilo važno što su oni uradili već gdje je jedan rođen i gdje je studirao i je li drugi prije 50 godina bio član Partije.

Nije ni branio trećeg akademika od lažnih napada bivšeg ministra Jovanovića, već je bivšeg ministra uspoređivao s nobelovecima, vjerovali ili ne. A taj isti Glavni tajnik je još ranije onemogućio slanje obavijesti u Akademiji o predstavljanju moje knjige „Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba“, koju su predstavljali admirал Davor Domazet Loše i prof. Miroslav Tuđman (uzgred budi rečeno on je i general). Zapravo mislim da sam ovoj upravi priredio neugodnost još kod (ne)izbora prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU-a. Napominjem da je to bio prvi veći neuspjeh tadašnje vlasti (Josipović-Milanović). O svemu tome više možete naći u mojoj knjizi „Pišem pisma, odgovora nema 2. / Je li Akademiji važna znanost“.

– **Kako tumačite činjenicu da Miroslav Krleža nije ni među 42 počasna člana HAZU, koliko ih ima ova institucija? Pa, kad smo već kod akademije, u vrijeme komunizma malo je tko mogao postati njezin član ako nije bio vezan uz Tita i partiju, odnosno NOB-e... Dok danas, kako se čini, malo tko može biti član HAZU ako je vezan uz Tuđmana i Domovinski rat!?**

– Krleža je bio redoviti član akademije. A čini mi se da sve ovo što sam do sada rekao pokazuje koliko ste u pravu. Poznato je kako u vrijeme bivše države je bilo teško državotvornim Hrvatima postati redoviti član akademije. Međutim među izvanrednim članovima je bilo i takvih. Predsjednik Tuđman je razmišljao i o ukidanju JAZU i stvaranju nove akademije, ali je odustao od toga zbog ideje o pomirbi. Netko se tada sjetio i samo spojio redovite i izvanredne članove. Svi su postali redoviti članovi pa je i među njima bilo državotvornih Hrvata. Međutim treba ipak ponoviti kako je takva Akademija u slučaju (ne)izbora Goldsteina, kada je dobio najmanje glasova u povijesti izbora, bila je prva koja je zadala udarac

tadašnjim ljevičarskim vlastima. Posebno moram istaknuti akademika Davorina Rudolfa koji je kao Predsjednik Odbora za ljudska prava HAZU odmah reagirao na napade na mene. Napisao je pisma i Predsjedniku Akademije i Rektoru Borasu. Odgovore nije dobio! Rektor Boras ne odgovara ni na slične upite iz Ministarstva znanosti!

– **Neprestano se javljate domoljubnim komentarima, a takve su vam i knjige. Je li vas u tome recimo podržava Ministarstvo kulture, je li otkupljuju vaše knjige?**

– Napisao sam preko 40 takvih knjiga, a Ministarstvo kulture je otkupilo 50 primjeraka jedne od njih.

– **A da li vas zovu na razne prijeme koje organizira državni vrh?**

– Šalite li se? Mislim da im nije draga da ih netko poveže sa mnom.

– **Što mislite, zbog čega jedan Pupovac „vlada“ Hrvatskom, ili se to nama samo tako čini?**

– Logično je da on vlada Hrvatsko jer ima i osobne zasluge u fašističkoj velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku. Sjetite se samo one njegove laži iz vremena Domovinskog rata (po Dobrici Čosiću laž je najviše pomogla Srbima u njihovoј povijesti) o prekrštavanju 11000 srpske djece. Tuđman je bio i ostao kriv zato što je unatoč željama svjetskih moćnika porazio i ponizio srpsku vojsku napravivši zečeve od njih kako je to sjajno primijetio Slobodan Milošević, a ja bio napadnut zbog knjige s takvim naslovom u HAZU. Zato današnja vlast mora svjetskim gazzdama stalno pokazivati kako je nesretna zbog tog Tuđanovog „zločina“. A Pupovac je idealan za tako nešto, zar ne?

A zbog čega su zapostavljeni hrvatski branitelji, od kojih se dosad najmanje tri tisuće ubilo?

– Pa i oni su itekako sudjelovali u „zločinu“, stvaranju hrvatske države, zar ne?

– **Imaju li u ovoj Hrvatskoj ljudi poput vas svoju budućnost?**

– Na takvo pitanje sam odgovorio još u vrijeme Račanove vladavine. Rekao sam: „Račan vlada državom čije ime ne voli, a ja živim u državi čije ime volim. Ipak je meni bolje!“

– **Nego, kako to da vas već nisu pokušali i uhitići, odnosno naći vam nešto da vas spreme onkraj brave? Možda smiješno pitanje?**

– Niste prvi koji me to pitate. Obično kažem kako imam najboljeg mogućeg zaštitnika. Vjerovali ili ne to je J. B. Tito. On je rekao svojima „Akademike ne dirajte“. Zapravo mi je žao današnje Titoljubce. Njihovi očevi su u Titovo vrijeme mogli i ubijati ovakve državotvorne Hrvate, a ovi danas jadni ne mogu. Pa kako da vam ih ne bude žao, zar ne?

– **Često pišete i o Marku Perkoviću Thompsonu...U čemu je njegov „problem“?**

– Da, dvije knjige su o njemu, ali i u mnogim drugima sam pisao o Thompsonu. Sam Thompson je jednom rekao da sam ga više ja branio nego što je on branio sam sebe. Zato ču ovdje dati što je o Thompsonu napisala naša sjajna novinarka Karolina Vidović Krišto: „*Thompson nije samo domoljub, on je daleko više od toga. On je dragovoljac obrambenog Domovinskog rata.*

Po profesiji je kantautor, pjevač i umjetnik. I kao takav njegov rad vrijedi onoliko koliko je umjetnički vrijedan i koliko je tražen. Međutim, on i u ovoj kategoriji nadmašuje ostale. Njegov rad, njegove pjesme i njegova umjetnost imaju i kulturno-obrazovnu vrijednost. On odgaja naraštaje u zdravom domoljublju i čestitosti. Mnogi nisu znali tko je bila Diva Grabovčeva, tko su bile Drinske mučenice. Mnogi dragovoljci koji teško podnose nepravde u društvu i blaćenje svoje države, utjehu su našli upravo u Thompsonovim stihovima.

On popularizira čestitost, hrabrost, ljubav, odanost – sve ono što mnogi njegovi kritičari pljuju, a rado bi u svome društvu imali ljude upravo s takvim vrlinama.“

Pripremate li neku novu knjigu, neki novi okršaj?

Što se tiče mog pisanja dovoljno je citirati što je o tome na nedavnom predstavljanju knjige prof. Tomca rekao veliki hrvatski domoljub biskup dr. Vlado Košić:

“*Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante*

Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjerno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti „okrenuti pilu naopako“, kako se to jednostavnim riječima kaže.“

Zapravo zadnja peticija koju spominje biskup Košić, a koju je i on potpisao zajedno s biskupom Pozaićem i akademikom Jelčićem i koju je potpisalo još 900 naših ljudi je i osnova nove knjige: ‘SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA’ / GENERALU PRALJKU NA DAR.

Želite li još nešto dodati, poručiti?

Na izborima naši ljudi pokazuju da im je bliža suverenistička ponosna Hrvatska. Naši političari to samo znaju dobro iskoristiti za vlastite interese. Dokle će to biti tako – vidjet ćemo. Možda poslušaju jednu moju preporuku koju je svojevremeno u Bujici naveo Luka Podrug: „Pred izbore isključite televizore, a uključite mozak“. Jedino tada neće moći pobjeđivati sluge svjetskih moćnika i prestat će se ostvarivati jedna druga moja tvrdnja: „Kad gazda mijenja slugu, uvijek nađe boljeg slugu.“

Razgovarao: **MLADEN PAVKOVIĆ/Kamenjar.com**

J. PEČARIĆ, MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.

Razgovor s akademikom Pečarićem: Mnogi u Hrvatskoj se nadaju kako će hrvatska šestorka u Haagu biti osuđena

Portal HKV-a, 24. listopada 2017.

RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM POVODOM PREDSTAVLJANJA KNJIGE "THOMPSON PJESMOM ZA HRVATSKU"

Poštovani, 25. listopada u 18 h u Domu branitelja HVIDRA (Slovenska 21, Zagreb) bit će održano predstavljanje Vaše knjige "Thompson pjesmom za Hrvatsku". Možete li ukratko iznijeti sadržaj knjige?

Knjiga počinje poglavljem o dodjeli nagrade koju su branitelji dodijelili Thompsonu. Potom idu komentari o najnovijim napadima kao što su npr. oni u Mariboru ili poslije veličanstvenog koncerta u Slunju u poglavlju NAPAD NA THOMPSONA NAPAD JE NA HRVATSKU. Uz napade na Thompsona zadnje dvije godine imamo i napade na HOS pa je zatvaranju HOS-ovaca u Kninu i napadima na spomen obilježje HOS-ovcima u Jasenovcu posvećeno jedno poglavlje knjige. Tu uvijek treba voditi računa da su napadi na Thompsona i njegovu legendarnu pjesmu Bojna Čavoglave, kao i napadi na HOS-ovce zapravo napadi na Domovinski rat, a time i na Hrvatsku! Potom je dan niz tekstova u svezi s albumom i koncertima Ora et labora od onog u Splitu do završnog koncerta nedavno u Zagrebu.

Marko Perković Thompson posve sigurno pripada krugu politički i medijski najnapadanijih ljudi u Hrvatskoj. Skriva li se po Vama iza tih napada činjenica da Thompson u svojim pjesmama zastupa nacionalne i obiteljske vrijednosti koje su već nekoliko desetljeća predmet sustavnih napada sve dekadentnijih političkih i finansijskih elita zapadnih zemalja?

Da je to tako svjedoči i činjenica da je ovom knjigom kompletirana moja trilogija sličnih knjiga o Thompsonu. Prve dvije su:

M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.

S obzirom da ti napadi već dugo traju i u drugim mojim knjigama ima niz tekstova ili čak i cijelih poglavlja o tome. Zapravo sve knjige poslije Peticije ZDS se bave tim napadima jer oni su već proširen na sve što je domoljubno u RH. Sjetite se samo kako su srpski fašistički agresori tijekom domovinskog rata otvoreno tvrdili da su ustaše svi branitelji, ne samo Thompson i HOS-ovci, a Hrvatsku su nazivali Tuđmanova ustaška država. To danas „hrvatski“ ljevičari otvoreno rade i imaju potporu tih dekadentnih zapadnih elita. Pri tome smo imali vlasti u RH koje se tim svjetskim moćnicima nisu usudile reći da su upravo oni ti koji su podržavali i često puta izravno sudjelovali u velikosrpskoj fašističkoj agresiji i da su branitelji ti koji su pobijedili fašističkog agresora (dakle i njih) jedini istinski antifašisti danas! A Thompson je svojim pjesmama pružao otpor takvima i bio putokaz mladima učeći ih o hrvatskim vrijednotama, učeći ih o ljubavi prema Bogu, Domovini, braniteljima, obitelji...

Kad već govorimo o napadima na obiteljske vrijednosti, zanima nas kako komentirate tzv. Istanbulsku konvenciju, kojim se želi stvoriti pravni okvir za promicanje tzv. rodne ideologije?

Kad već spominjete napade na obitelji neovisno od Vašeg pitanja, a vezano za napade na Thompsona i moja obitelj je izložena prljavim napadima. To je išlo i tako daleko da je moja kćer izgubila posao na Filozofskom fakultetu poslije deset godina rada na tom fakultetu i sa zvanjem višeg znanstvenog suradnika, što znači s pet puta boljim

uvjetima (znanstvenim radovima) od onoga što se traži za zvanje docenta.

Glavni akteri u tim napadima su najbliži suradnici rektora Borasa, spomenut ču samo jednu kolegicu koja je isti dan izabrana u zvanje višeg znanstvenog suradnika, a bila je u samoj komisiji koja se bavila ovim prljavim poslovima. Da bi se na ponovljenom natječaju izravno uključio i sam rektor Boras kako bi na to mjesto izabrao svoju doktorandicu koja ima manje znanstvenih radova i niže znanstveno zvanje od moje kćerke.

Poznato je kako rektor Boras ima kompleks manje vrijednosti u odnosu na profesora Tuđmana koji je istinska veličina u njihovom području. Naime dr. Boras je poslije 15 godina rada na FF-u uspio doktorirati s 47 godina života. Pogodite kod koga. Kod prof. Tuđmana. A mojoj kćerki je trebalo mnogo manje vremena, 4 godine, da doktorira kod prof. Tuđmana, poslije sedam godina je postala viši znanstveni suradnik, da bi izgubila posao poslije deset godina. Pri tome da bi rektor Boras ostvario svoje interesne ne odgovara na upite iz Ministarstva, predsjednika odbora za ljudska prava HAZU, niti na odvjetničke upite.

Očigledan je kompleks niže vrijednosti kod rektora Borasa u odnosu na prof. Tuđmana. Koji ide tako daleko da pokušava eliminirati sve ono što je stvorio njegov mentor.

Taj kompleks manje vrijednosti kod nekoga tko je postao rektor je doista zanimljiv.

Na Filozofskom fakultetu su svjesni vrijednosti prof. Tuđmana pa su ga predložili za profesora emeritusa. Bit će zanimljivo vidjeti hoće li biti i potvrđen na Senatu ili će kompleks manje vrijednosti biti važniji.

Ali vratimo se Vašem pitanju. Jasno je da se Istanbulskom konvencijom pokušava na mala vrata uvesti rodna ideologija u zakonodavstvo. Pri tome im je to od posebne važnosti u RH jer je u izravnom pokušaju to onemogućeno referendumom o braku koji je organizirala udruga U ime obitelji gde Željke Markić. Gđa Markić i danas zajedno s Crkvom u Hrvata vodi računa da u tome ne uspiju i imaju našu potporu. Zapravo svjetskim moćnicima je cilj uništavanje

obitelji i nacionalnih država jer im je s nezaštićenim pojedincima lakše manipulirati. A Thompson pjeva i o obitelji. Sjetimo se samo kako je svojevremeno na čelu gay-parade u Splitu bio i transparent protiv Thompsona.

Posljednjih godinu-dvije aktualno političko pitanje predstavlja tzv. kurikularna reforma, tj. reforma školstva. Kako kao sveučilišni profesor s nekoliko desetljeća rada u području obrazovanja gledate na prijepore oko navedene reforme?

Zapravo to je vrijeme poslije naše obrane Thompsona i „Bojne Čavoglave“ pa sam bio prisiljen baviti se konkretnim temama iz znanosti, tj. napadima na moje suradnike i na moj znanstveni rad koji su uslijedili odmah poslije Peticije ZDS. Naime prvo je na scenu stupila Hrvatska zaklada za znanost s napadima na rad na mom projektu na kome je uz mene 36 hrvatskih matematičara. Napadi su bili nevjerojatno priglupi tako da sam predlagao i vještačenje stručnjaka iz Vrapča. Posebno je bilo čudno što su u Upravnom odboru Zaklade i dva akademika. Kada je jedan od njih glavni tajnik HAZU akademik Pavao Rudan u Hrvatskom saboru ničim izazvan napao nas dvojicu akademika potpisnika Peticije ZDS zbog toga na najprimitivniji način postalo je očito o čemu se radi. Slično rektoru Borasu na naše komentare i pisma nisu odgovarali pa su tako nastale moje knjige:

J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245.

J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.

Za takvo sramotno ponašanje Akademije razlog vidim i u mojim „grijesima“ tj. ulozi u neizboru prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU ili pak zbog sukoba s akademikom Rudanom kada nije dozvolio slanje pozivnica kolegama akademicima za predstavljanje moje knjige: J. Pečarić, Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba, Zagreb, 2014.

Naime na pozivnici je stajalo da knjigu predstavljaju i admirал Davor Domazet Lošo i prof. dr. sc. Miroslav Tuđman koji je također general HV-a. Jasno Vam je kako je naslov nastao na čuvenoj izjavi

Slobodana Miloševića kako su srpski „hrabri” ratnici u „Oluji” bježali kao zečevi.

Opravdanje nalazim, kao i u slučaju rektora Borasa, u činjenici da je Po Scopusu od 6 najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa 3 koja sam ja osnovao i sva tri su dobro plasirani na svjetskim listama najboljih časopisa, a jedini koji je osnovao kolega Rudan je ispoa s tih lista iako je niz akademika objavljivalo u njemu, a imaju i institut u toj problematici. Naravno izdavačka kuća za ta tri časopisa je nagradena tako da se promijenio pravilnik na način da oni više ne dobivaju potporu za te časopise.

Koliko su smiješni ti napadi na moj projekt potvrđuje i činjenica da su me kolege iz Rusije pozvale da budem glavni istraživač na njihovom znanstvenom projektu pa sam sada Senior Researcher na S. M. Nikolskii Mathematical Institute sveučilišta RUDN (Moskva).

S druge strane u pitanjima obrazovanja odgovarajući odbor u Akademiji vodi akademik Vladimir Paar pa je bilo jasno da će se Akademija po tom pitanju postaviti na ispravan način koji štiti interes RH. Uostalom vidite da je i on napadan upravo zbog toga.

Za oko mjesec dana očekuje nas izricanje pravomoćne presude hrvatskoj šestorci u Haagu. Kako komentirate činjenicu da se o tome u medijima gotovo uopće ne govori?

Zapravo se mnogi – ne samo u medijima – nadaju da će oni biti osuđeni i tako bi RH postala jedini krivac za rat. Ne agresori već oni koji su se branili, ali su to radili protiv želje svjetskih moćnika. Mnogi u Hrvatskoj su odrasli pod ideologijom Marks-a i Engelsa kojima su Hrvati najgori narod na svijetu. Dobri učenici Marks-a i Engelsa su to 'pretočili' u tzv. genocidnost hrvatskog naroda. Jadnici cijeli život moraju raditi i govoriti protiv svog naroda da bi sebe opravdali od toga.

Zapravo ja nisam tu samo za komentare što se tiče hrvatske šestorke u Haagu. Npr. biskup dr. Vlado Košić je na nedavnom predstavljanju nove knjige prof. Tomca govorio i o prijedlogu dva biskupa (Košić i Pozaić) i dva akademika (Jelčić i Pečarić) da se generalu Praljku dodijeli Nobelova nagrada za mir koji su supotpisali skoro tisuću naših ljudi:

„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjerno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se svida akademik Pečarić koji ima hrabrosti „okrenuti pilu naopako“, kako se to jednostavnim riječima kaže“.

Portal HKV-a već tjednima objavljuje feljton dr. sc. Miroslava Međimorca U OČEKIVANJU HAŠKE PRESUDE HRVATSKOJ ŠESTORCI. Uskoro ćemo nas dvojica objaviti i knjigu u kojoj će biti njegovi i moji tekstovi pod naslovom: General Slobodan Praljak.

Iseljavanje mladih ljudi iz države postalo je mračnom svakodnevicom današnje Hrvatske, a nema nikakve sumnje kako razlog iseljavanja nije samo loša ekonomska situacija, nego i činjenica da ljudi gube vjeru u Hrvatsku. Kako gledate na ovaj problem? Što učiniti da se spriječe daljnji negativni trendovi?

Da, bez ponosa nema ni želje za ostankom u Hrvatskoj. U vrijeme rata i Tuđmana vjerojatno je bilo najteže, ali tih deset Tuđmanovih godina bile su deset najponosnijih godina u mome životu, a vjerujem i u životima mnogih Hrvata.

Davor Dijanović

<https://www.hkv.hr/razgovori/27864-razgovor-s-akademikom-pecaricem-mnogi-u-hrvatskoj-se-nadaju-kako-ce-hrvatska-sestorka-u-hagu-bitи-osudena.html>

PISMO PREDSJEDNICI AKADEMIKA PEČARIĆA I BISKUPA KOŠIĆA

Dva dijela Zaključaka Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima zapravo me podsjeća na dva naša otvorena pisma iz 2015. godine. Na prvi dio podsjeća pismo koje smo prof. dr. sc. Matko Marušić i ja poslali HAZU u kojem izlažimo opća načela za koja smo se zalagali i koje je potpisalo niz akademika, biskupa, nadbiskupa, sveučilišnih profesora i dr. Na to pismo su ovih dana upozorili i biskup Košić (TV) i naš poznati kolumnist Ljubić (TV, kolumnne). Na drugi dio podsjeća Peticija ZDS nastala povodom napada na “Bojnu Čavoglave” i Thompsona. Slično drugom dijelu Zaključaka ovog Vijeća i tada su napadi bili zasnovani na neistinitim prikazivanju onog što je dano u Peticiji o pozdravu ZDS. Tada su iz Ureda Predsjednice RH tvrdili da je ta Peticija “na razini provokacije” i to je bio signal mnogima za hajku na potpisnike. Najprijavljuju ulogu, barem što se mene tiče odigrao je prof. dr. sc. Damir Boras koji je na valu detuđmanizacije postao dekan jednog takovog fakulteta kakav je Filozofski fakultet u Zagrebu, a potom i njihov kandidat za rektora. Ovih dana je ponovno izabran za rektora i to - vjerovali ili ne - uz veliku podršku državotvornih Hrvata kojima nije smetalo što je to postigao “gazeći” po svom mentoru (prof. dr. sc. Miroslav Tuđman koji mu je omogućio da poslije 15 godina rada na tom fakultetu u 48. godini života doktorira). Npr. prof. Tuđman je osnovao katedru Organizacija znanja, i bio šef katedre cijelo vrijeme dok Boras nije postao rektor. Kad Boras postao rektor smijenili su prof. Tuđmana bez da se njego o tome uopće obavijestilo prije smjene ili poslije. Inače ta Borasova doktorandica je magistrirala kod Tuđmana, sudjelovala je u drugim napadima na prof. Tuđmana, a Boras je poslije toga prije vremena predložio za unapređenje za redovitog profesora.

Svega toga oko ZDS sjeća se kolumnistica Hrvatskog tjednika Mirela Pavić, pa me je spomenula i u najnovijoj kolumni u kojoj komentira Zaključke Vijeća:

“Zato nikako mala ne da taj pozdravić. Podsića kud se vaik vraćaš kad odlutaš. U sriću oli nesriću. I na pridragoga akademika (pogodite tko je to, JP). I na novoga pricidnika HAZUD-a, dr.

Stjepandića koji mi je darova 'liamshizenje' na vikovičnu uporabu. A mala to 'liam shi' oduševljeno privatila ka nahoče, oli gladnoga čukicu na snigu. Pa ustrepeče njime kad mi se stisne srce, oli od dišpeta, oli tuge, oli kakve ranice. Izgleda kako će na njemu morat i ostat jerbo kineski meljen 'iznimno' svaki četvrtkić. I obećajen šefiki i Plenkyju da će ostat tako. Reklo je povjerenstvo 'iznimno'. A ja uvik bila 'iznimka'. Etogac. Časna piJonirska evo: ne će ga škičat na Thompsonu, ne će ga ciknit ni s jedne tribine i pokrit će rukan oči kad ga vidin digod na kapici ili spomeniku. Okrenit će glavu da natpis ne gledan. I začepit uši kad ga neko usklikne (dakuće, ta se piJonirsko-časna od nikidan konta, jope ako će mala lagat, ae). Motivacija. Zbog 'hrabrosti'. Istinske, a ne lažne i hinjene. U svakon kontekstu. Danas."

Zapravo puno o radu Vijeća možete vidjeti u tom broju Hrvatskog tjednika. Ivicu Marijačića svakako treba pročitati: *Plenković i Kusić u službi srbijanskoga MEMORANDUMA 2.- ali I njegov razgovor s jednim od onih koji su potpisnici tih sramotnih Zaključaka Predsjednika Matice hrvatske akademika Stjepana Damjanovića. Damjanović konstatira (vjerovali ili ne):*

Nisam pravnik, nisam ni povjesničar, i ne znam zašto nismo zaključili da je pozdrav Za dom spremni dvoznačan kao i crvena zvijezda, Predsjednik Matice hrvatske nam je čovjek koji potpisuje, a ne zna što je potpisao.

Ne čudi onda da je iz takve Matice hrvatske izbačena takova HRVATSKA veličina kakav je akademik Dubravko Jelčić!

Kako mi je iz uredništva portala dragovoljac.com sugerirano ponavljanje nekih tekstova iz mojih knjiga povezanih s ovom problematikom, odlučio sam se da vam ponovim pismo koje sam zajedno s velikim HRVATSKIM biskupom dr. Vladom Košićem poslao Predsjednici 2016. Godine objavljen u knjizi: Josip Pečarić, Josip Stjepandić: NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE str. 182.-188.:

Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,
Sa žaljenjem vidimo kako se prošlogodišnja priča iz Knina ponavlja.
U pismu koje smo Vam tada poslali predložili smo uvođenje pozdrava Za dom spremni u Hrvatsku vojsku upravo zbog incidenta

s pjevanjem pjesme Bojna Čavoglave koja predstavlja simbol Domovinskog rata.

Znamo da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti.

Zato nije jasan tadašnji Vaš odgovor da je naš zahtjev koji ima za cilj obranu Marka Perkovića Thompsona i Bojne Čavoglave u kome je rečeno da je on „na razini provokacije“.

Neshvatljivo je kako hrvatskim vlastima smetaju simboli Domovinskog rata kao što je Bojna, pa će Vas sigurno zanimati što o tome kaže nedavni kandidat za Ustavnog suca RH g. Pero Kovačević:

PONAVLJA SE PROŠLOGODIŠNJA PRIČA

PERO KOVAČEVIĆ UPOZORAVA: ZBOG LAJKANJA I DIJELJENJA ‘BOJNE ČAVOGLAVE’ MOGU VAS KAZNITI!

Autor: I.G. Subota, 06. Kolovoz 2016. u 16:41

"Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu", pita se Pero Kovačević.

Pero Kovačević, pravni ekspert za nacionalno zakonodavstvo na portalu Nezavisni.hr objavio je kolumnu u kojoj se osvrnuo na sinoćni događaj u Kninu i uručenje obavijesti o počinjenom prekršaju Marku Perkoviću Thompsonu jer je pjevao Bojnu Čavoglave.

UŠUTKAVANJE THOMPSONA: Dobio prekršajnu prijavu zbog glasnog pjevanja ‘ZA DOM SPREMNI’, nakon toga mu blokirali Facebook stranicu?!

U kolumni Kovačević upozorava da se "ponavlja prošlogodišnja priča, stoga, kaže, pazite i nemojte prenositi pjesmu Čavoglave jer bi mogli prekršajno odgovarati, zbog reproduciranja i lajkanja Bojne Čavoglave možete prekršajno odgovarati".

Nadalje navodi kako oni zaslužni za ovu "čestitku" Thompsonu zaboravljaju "da je samo pjevao jednu od najvećih domoljubnih hitova iz Domovinskog rata, pjesmu koja je dizala

moral nama braniteljima. Pjesmu koja nije zabranjena niti je nama braniteljima nitko ne može zabraniti”.

“Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu, jer kako će prekršajni sud kazniti Perkovića što pjeva pjesmu nastalu u Domovinskom ratu ili opet rade popis nepočudnih pjesama, kao nekad, od Vile Velebita itd. Zar se opet vlast dodvorava četničkim vojvodama Nikoliću i Vučiću, kojima Čavoglave bude loše osjećaje, osjećaje poraza, zaledene krvi i straha kad čuju Čavoglave... „, pita se Kovačević te svoju kolumnu završava riječima A.G. Matoša:

“Sad samo mogu ponoviti: Hrvatska već vidje dosta raznih čuda, ali ne nađe štrika za toliko Juda!”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pero-kovacevic-upozorava-zbog-lajkanja-dijeljenja-bojne-cavoglave-mogu-vas-kazniti-944787>

S obzirom da g. Kovačević spominje srbijanske čelnike u prilogu Vam šaljemo govor Aleksandra Vučića u Glini 1995.

Uvjereni smo da današnja vlast ne misli, kao Vučić da je u pravu kada govori o ustaškoj vlasti i zločinačkom režima Franje Tuđmana iako se mnogi tzv. ljevičari ili antifašisti u RH itekako slažu s Vučićem. Tome smo svjedoci iz dana u dan.

Ponavljanje prošlogodišnje priče samo pokazuju kako vlast mora uvažiti našu prošlogodišnju peticiju.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić
Biskup dr. sc. Vlado Košić

P.S. Podsjecamo Vas:

- a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerili predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;
- b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991(napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;
- c) da je znakovljе postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.

d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvršteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.

Pismo su još potpisali:

Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić
general Ljubo Ćesić Rojs
general Marinko Krešić
general Josip Štimac
general Ivan Tolj
dr. sc Josip Stjepandić
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. dr. h. c. Nikola H. Debelić, veleposlanik u m.
Prof. dr. sc. Marin Čikeš, RGN, Sveučilište u Zagrebu
Prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak
Prof. dr. sc. fra Andrija Nikić
Mirela Pavić, kolumnistica
(...)
07. 08. 2016.

PRILOG:

Govor Aleksandra Vučića (danas predsjednika Vlade Republike Srbije) u okupiranoj Glini 20.03.1995., četiri i pol mjeseca prije oslobođilačke operacije Oluja

Braćo Srbi i sestre Srpske, pozdravljam junački narod srpske Banije i srpske Gline, vas koji ste podigli prvi baklju slobode tamо 26. juna još 91. godine, vas koji ste prvi krenuli na ustašku vlast, vas koji ste prvi oslobodili neke srpske teritorije u Republici Srpskoj Krajini. Nikada više ustaška vlast ovde neće moći da dođe. Nikada više oružanim putem. Nikada više onako kako su to namerili. Onako kako je zločinački režim Franje Tuđmana već pokušao. Vi ste ih u tome na najbolji način sprečili. Pokušaće drugačijim, perfidnijim metodama. Uz pomoć međunarodnih sila, zapadnih zemalja, a preko njihovih slуга u Beogradu – tu mislim na Slobodana Miloševića i

njegovu nesrećnu ženu Mirjanu Marković – i njihovih jataka ovde u Krajini, predsednika krajinske vlade Borislava Mikelića.

Sećate se da je Slobodan Milošević i onaj njegov kurir Borislav Jović, pri potpisivanju Vanceovog plana, da su rekli da će kod prvog napada ustaških snaga na Krajinu jugoslovenska vojska doći da pomogne, doći da interveniše. Ima ovde ljudi koji se toga sigurno sećaju. Šta je bilo, koliko je puta Hrvatska napala Srpsku Krajinu? Nekoliko puta! I na miljevački plato, i u medačkom džepu na Divoselo, Počitelj i Maslenicu. Gde je bila jugoslovenska vojska, gdje je bio Bora Jović? Nigde niste mogli da ih vidite, nigde niste mogli da ih čujete. Lagali su! Lagali su jer su to nečasni ljudi, ljudi kojima nije do morala, ljudi kojima nije do srpstva. Šta je još uradio Slobodan Milošević, po nagovoru one njegove žene? Prihvatio je bio onaj Vance-Owenov plan, žečeći – sećate se tad je Republika Srpska trebala da dobije 42% teritorija bivše BiH, ali bez kopnenog koridora za Bosansku Krajinu, bez kopnene veze za Srpsku Krajinu. I rekao bi Milošević: eto braćo, hteo sam da živimo zajedno, a sad ne možemo, nemamo više nikakvu kopnenu vezu, pa ćete morati u Hrvatsku. Sve je to hteo predsednik Srbije, ali na veliku sreću srpski narod u Republici Srpskoj i srpski narod u Republici Srpskoj Krajini su odbacili njegove izdajničke namere i dalje se junacki bore za slobodu sopstvenog naroda i za održanje svojih teritorija.

Vi se braćo ovde ne borite nizašta šta nije vaše, već samo da sačuvate ono što je oduvek bilo srpsko. I to mora ostati srpsko. Šta još radi Slobodan Milošević? Sećate se pred tri, četiri godine da je svako veče na državnoj televiziji bilo u Dnevnicima po 20 minuta, po pola sata, o onome što se dešava u Srpskoj Krajini, o onome što se dešava na Baniji, Kordunu, u Lici. Šta sada ima na državnoj televiziji? Ima samo poneko privredno čudo Borislava Mikelića, valjda kako mu borci imaju 30 dinara platu. To je nešto. I šta još ima? Kakvo je vreme u Krajini. Eto šta njih samo interesuje. Ništa više nema od vesti u Krajini. Kao da je to inostranstvo, kao da je to u Hrvatskoj. E neće moći! Nikada Srpska Krajina, nikada Glina neće biti hrvatska! Nikada Banija neće nazad u Hrvatsku! I ono što je ostalo u Srbiji simpatizera Slobodana Miloševića, onih koji tek sad shvataju svu pogubnost njegove politike, kad ih pitate, ne znaju u kakvoj će državi živeti sutradan. Niko više ne zna ni u ovoj sali za kakvu se državu zalaže Slobodan Milošević. Oće li mu to biti Beogradski pašaluk ili

nekakva AVNOJ-ska Jugoslavija, kakva će to država biti? Ukoliko srpski radikali pobede i poraze predsednika Srbije, vi znate da ćete živeti u Velikoj Srbiji, jedinstvenoj srpskoj državi i tu odstupanja biti neće! Živeli!

TEKST JE TRANSKRIPT VIDEO ZAPISA IZ 1995.:
<https://www.youtube.com/watch?v=vu5qvsloewU>

VIDEO IZ 2013. U KOJEM VUČIĆ TVRDI DA NIKADA TAMO NIJE BIO: <https://www.youtube.com/watch?v=ReVwofRQVPY>

(Ukupno je bilo 74 supotpisnika Pisma Predsjednici – vidjeti spomenutu knjigu: NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE; JP)

*

Posebno je zanimljivo što smo Vučićev govor poslali Predsjednici u prilogu ovog pisma jer znamo koliko je on bio zanimljiv i danas kada je Vučić na poziv Predsjednice posjetio RH i tom prigodom lagao o ovom govoru.

Podsjeća li vas Vučićev govor i na Zaključke Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima?

Je li i to Pismo Predsjednici iz 2016. godine zapravo odgovor na Zaključke Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima?

Josip Pečarić

PRIMJEDBA: Tekst je objavljen i u knjizi: **Josip Pečarić,
PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI'**

ČIŽEK I PEČARIĆ

Draga gđo Dugeč,
Zahvaljujem se na Vašem e-mailu s informacijom o knjizi g.
Katalinića:

Naslov: Fw: Čižek i Pečarić

Datum: Tue, 13 Mar 2018 04:59:02 +0100

Šalje: Malkica Dugec

Prima: Josip PEČARIĆ <pecaric@element.hr>

Dragi i poštovani akademičke Pečariću! U uvjerenju da će Vas zanimati, proslijedujem Vam odlomak iz XXXII. poglavlja 3. sveska knjige prof. Kazimira Katalinića "Od poraza do pobjede" a koja će, nadam se, još ove godine biti (kao što su to bila i prva dva sveska) predstavljena u Zagrebu. Želim Vam dobro zdravlje i još mnogo, mnogo uspjeha u plodonosnom radu otkrivanja istine o prošlosti, sadašnjosti a i budućnosti hrvatske zbilje.

*Uz prijateljske pozdrave,
Malkica Dugeč*

From: Katalinic Kazimir

Sent: Monday, March 12, 2018 9:19 PM

To: DUGEC Prof.Malkica

Subject: Čižek i Pečarić

Draga Malkice, iza horizontalne crte nalazi se dio poglavlja gdje se spominje akademik Pečarić.

Pozdrav, Kazimir

A kada mu je bilo najteže, primio je Čižek dvije radosne vijesti: obavijestili su ga da je primljen u Društvo književnika Bosne i Hercegovine, kao i da kane u Mostaru objaviti njegovu knjigu "Ljekovito trnje".

Dne 12. kolovoza 2000., održavala je u Zagrebu Hrvatska republikanska zajednica, domovinski nastavak emigrantske Hrvatske republikanske stranke, svoj IV. redovni sabor. Želeći odati priznanje patniku Čižeku, prisutni su jednoglasno prihvatili prijedlog prof. Malkice Dugeč da se prof. Vjenceslavu Čižeku ponudi – do tada ne postojeće počasno mjesto u Glavnem odboru stranke.

I dok se je Čižek sve više približavao onome što nitko ne može izbjegći, prispjela je iz tiska nestrpljivo očekivana knjiga "Ljekovito trnje". Kad mu je supruga Zora pružila knjigu, pažljivo ju je opipao i uspokojio se je.

Prvu vijest o njegovoj smrti poslao je elektronskim pismom don Zdravko Čulić u subotu, 25. studenog 2000.:

„Noćas je u gradskoj bolnici u Dortmundu prestalo kucati srce našeg velikog čovjeka Vjenceslava Čižeka. To mi je javila pred nekoliko minuta gđa. Zora.

Ispraćaj ćemo obaviti ovdje u Dortmundu, a bit će pokopan u Sinju.” Uz prisustvo četiri svećenika, te u lijisu pokrivenim hrvatskom zastavom, ispraćen je iz Dortmundu 29. studenog hrvatski borac i mučenik Čižek, a u ime njegovih političkih prijatelja i suboraca oprostila se od njega prof. Malkica Dugeč.

U Sinju je bio pokopan 1. prosinca, a oproštajne govore održali su Čižekov prijatelj s robije Drago Pezer, predsjednik HRZ-a Mario Ostojić, urednica "Republike Hrvatske", prof. Iva Bubalo, književnik Stjepo Mijović Kočan i akademik Josip Pečarić.

Drago Pezer se je oprostio od Čižeka u ime svih zeničkih hrvatskih političkih robijaša, predsjednik HRZ-a Mario Ostojić u ime Stranke u kojoj je Čižek bio počasni član Glavnog odbora, a prof. Iva Bubalo u ime uredništva i suradnika časopisa u kojem je Čižek obilno surađivao prije i nakon otmice, sve do svoje smrti.

Stjepo Mijović Kočan je pročitao svoj članak, koji je tog dana, pod naslovom "Hrvatski Mandela" objavio u "Slobodnoj Dalmaciji", a u kojem je naveo i sljedeće:

„Ni prema vlastima u samostalnoj Hrvatskoj Čižek nije bio nježan. Prigovarao joj je autokratičnost, što ga je stajalo ne samo netiskanih knjiga, a među ostalim i memoarskog djela o uhićenju i privodenju,

te o životu u zatvoru^{1[1]}[1], nego i toga da se za njega nije u domovini za koju se žrtvovao našla čak ni soba u staračkom domu.” Akademik Josip Pečarić je govorio o Čižeku, koji je u vrijeme kada je Pečarić bio učenik osnovne škole u Kotoru, bio jednu godinu profesor tamošnje gimnazije, sve dok ga komunisti nisu protjerali. No, prema Pečarićevu svjedočanstvu, ostao je profesorska legenda kotorske gimnazije.

Akademik Pečarić se je tri mjeseca nakon sprovoda (u predavanju koje je 21.veljače 2001. održao na Tribini Hrvatskog katoličkog društva prosvjetnih djelatnika) ponovno sjetio Čižeka:

„I danas, kada su oni koji su zatvarali Čižeka, i ne samo njega, u Hrvatskoj na vlasti, i svih ovih deset godina u Hrvatskoj je veoma popularan jedan crnogorski književnik koji je bio svjedok optužbe na prvom suđenju Čižeku, dok o njemu, koji je simbol naše Boke još uvijek malo tko zna. Neovisna Hrvatska je stigla, ali za Čižeka nije bilo mjesta u njoj. Domovina ipak nije dala svjetlost oku njegovome.” (A svjetlost mu je oduzeta krivnjom tog crnogorskog književnika, imenom Jevrem Brković, o kojem ima više podataka u bilješki br.291, odmah na početku ovog poglavlja.)

Nakon smrti

Da „I danas, kada su oni koji su zatvarali Čižeka, i ne samo njega, u Hrvatskoj na vlasti“ govorio sam tada, a mnogi koji budu čitali ovo pismo povjerovat će da sam to rekao danas. Moj Čižek, kao ni ja, ne bi ni danas bio podoban u RH. O tome je upravo jučer pisao naš veliki kolumnist Zvonimir Hodak u tekstu „Dejana Jovića se odrekao čak i Josipović, ali ne i Hrvatsko vojno učilište!“:

Na učilištu se predaje recimo i matematika. Je li se ikada netko sjetio recimo akademika Josipa Pečarića, našeg najpoznatijeg matematičara u svijetu? Je li general Pađen pomislio na prof. Josipa Jurčevića, eksperta za Domovinski rat u kome je sudjelovao aktivno te napisao nekoliko knjiga o tome. Dobro, prof. Jurčević nikada nije došao do tako briljantnih znanstvenih sinteza kao naš Dejan. Prva je jugo-sinteza, a druga je izmišljotina da je za odcjepljenje od Jugoslavije bilo svega 11,5% Hrvata. Usprkos referendumu od 19.

^{1[1][1]} Riječ je o knjizi "Među nakotom zloduha".

svibnja 1991.g. na koji je izašlo 83,56 posto birača te se njih 94,17 posto izjasnilo, jednostavno rečeno, za raskid sa Dejanovom Jugoslavijom. Dejana se morao odreći čak i Ivo Josipović jer se Dejan navodno zaprepastio kad je čuo trač da je u Srebrenici počinjen genocid. Odrekao ga se kao svog analitičara Josipović, ali ga se ne odriče Hrvatsko vojno učilište.

Puni pogodak je i povjesničar Tvrto Jakovina. Uža specijalnost mu je "titoizam". Svi partizanski zločini u prvih pet godina nakon "oslobodenja" po njemu su bili samo pravedna osveta ogorčenih partizana... pa se može samo pretpostaviti što su sve polaznici Hrvatskog vojnog učilišta čuli i naučili od predavača s ovakvim sjetno-nostalgičarskim pogledom preko Drine. A pok. Života mora da je ponosan što je njegov sin Nenad uspio u onom o čemu je on sanjao u jesen tamo davne 1991.g. Ne znam da li su se prof. dr. Jurčević i akademik Pećarić kandidirali za neku katedru na Hrvatskom vojnom učilištu, ali ako jesu onda su imali izglede recimo kao onih 6% koji su se 19. svibnja 1991.g. izjasnili za ostanak u SFRJ. Oni preživjeli između tih Dejanovih 6% danas ipak uživaju u činjenici da su baš oni ipak na kraju pobjednici. Ponekad je i 6% dovoljno. Naravno, pod uvjetom da imaš sreću pa se rodiš ili živiš u Hrvatskoj. I da ti još jugonostagičari predaju budućim časnicima HV-a.

<http://www.7dnevno.hr/kolumnisti/dejana-jovica-se-odrekao-cak-i-josipovic-ali-ne-i-hrvatsko-vojno-uciliste/>

Zapravo meni su gori ljudi koji su kao naši, a svojim (ne)ljudskim osobinama bacaju ljagu na nas. U nizu tekstova upozoravao sam na današnjeg rektora Zagrebačkog sveučilišta Damira Borasa. Nevjerojatna je njegova prljavština da napreduje na valu detudmanizacije i to na takvom fakultetu kakav je Filozofski fakultet, gazeći po svom mentoru i njegovo suradnici koji mu je sve omogućio što ima u životu jer je doktorirao poslije 15 godina rada na tom fakultetu u svojoj 48oj godini života. A mentor je bio idealan za tako nešto jer se radi o Miroslavu Tuđmanu.

Tome sam i ja malo pomogao jer sam bio jedan od pokretača Peticije ZDS. A to što se Boras prihvatio osvete na mojoj kćerki pokazuje koliki je moralni pad današnjeg rektora, Napominjem da su o tome znali dekani Zagrebačkog sveučilišta i da ni njima to nije zasmetalo prigodom njegovog reizbora. Zato mi je priča u kojoj je Hodak

povezao mene sa našim vojnim učilištem bila posebno zanimljiva. Naime poznato je da ja ove godine idem u mirovinu. Poznato je da ja objavljujem najveći broj znanstvenih radova u RH. Poznato je da ja odlaskom u mirovinu ne želim više pod svojim radovima potpisivati Sveučilište čiji je rektor po mojim kriterijima – dno dna! Mnogi znaju za moju želju da nađem instituciju u RH za koju bih bio vezan i poslije umirovljenja. Dakle mogao se netko sjetiti da bi to moglo biti recimo i Hrvatsko vojno učilište “Dr. Franjo Tuđman“. Ali nije.

Koliko sam bio u pravu s Peticijom ZDS pokazuju i najnovija događanja o čemu u istom tekstu piše Hodak:

Sad se sjetite i Irineja, Porfirija, Vulina, Dačića... i sve je jasno. Crkva, HV, HAZU, nekad JAZU, pa danas više JAZU nego HAZU. Sve su to institucije u koje Hrvati uvijek gledaju s nadom. I neka i dalje gledaju. Kardinal prima Vučića. SPC minira kanonizaciju Stepinca. Kardinal kao da ne vjeruje u to pa pita Vučića je li to možda istina. HAZU i nadalje ima akademika Josipa Broza Tita, a njezin predsjednik smatra da je ZDS protuustavan, ali zvijezda je ok! Sama njemačko-britanska sumnja da je Tito odgovoran za 570.000 tisuća likvidiranih u zločinačkom poraću trebala bi biti dovoljna HAZU čelnicima da se netko u tamo barem malo zabrine. Za tobože “isključivo” ustашki pozdrav ZDS su spremni odmah donijeti osudu. Njih ne zanima što je to bio poklič u Domovinskom ratu i prave se da nemaju poima o tome da su u Vojno-povijesnom muzeju u Beču izložene kacige hrvatskih postrojbi iz Prvog svjetskog rata s na njima ugraviranim natpisom “Za dom“. To se zbilo još davne 1914.g. Možda su i Silobrčić, Rudan i ekipa iz HAZU uvjereni da je 10. travnja te godine nastao NDH. Neka još pogledaju ispred zgrade Muzičke akademije spomenik Đuri Deželiću iz vremena SHS-a na kojem je upisano “Za dom“. Bilo bi zgodno da predsjednik Akademije dr. Kusić odvede i svoje i Brozove akademike na vikend u Beč. Ako je preskupo onda bar na šetnju do Muzičke akademije. I neka pripaze da im ona famozna Beograđanka ne uleti jednog dana u HAZU s kamerama. Misleći da je to još uvijek Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti. I možda žena ne bi bila tako daleko od istine. Sjetite se samo koliko se pok. Franjo Tuđman ljutio na ljevičarenje naše slavne HAZU! Dok SANU u Francuskoj 1. dovršava novi -Memorandum 2, naša Akademija se drži stare

zagorske mudrosti: ne bi se šteli mešati! Međutim, da nismo 5. kolovoza 1995.g. dobili rat još kako bi se u "mešali" u borbi protiv hrvatskog nacionalizma. O Istanbulskoj konvenciji i rodnoj ideologiji HAZU će jasno i odgovorno iznijeti svoj stav krajem 2099. ili nešto kasnije. Ako bude ranije, siguran sam da će ovi akademici s Kusićem na čelu svesrdno podržati uvođenje rodne ideologije.

Zanimljiva mi je, poslije Zaključaka Plenkovićeve komisije što će biti s mojoj knjigo „Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'“. Povodom predstavljanja iste dobio sam iz Ureda Predsjednice RH slijedeći dopis:

REPUBLIKA HRVATSKA
URED PREDSJEDNICE

KLAKA: 033-0217-09196
03080000 11-03-03-17-2
Zagreb, 15. ožujka 2017.

gospodin akademik Josip Pešarić

Pozvani gospodine Pešariću,

Zahvaljujem Vam na pozivu Predsjednici Republike Hrvatske Kolindi Čuhačeviću na predstavljanje Vaše knjige „Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'“, koji će se održati 28. ožujka 2017.

U nemogućnosti edavati se Vašem cijenjenom pozivu zbog usprjeđ preostalih dnevnih obveza, Predsjednica Republike ispušta Vama te svim sudionicima proučcije sadašnj poštov.

S pozdravom,

Na kraju, draga gđo Dugeč, vjerojatno će Vas zanimati što je naš poznati znanstvenik dr. Davor Pavuna jučer govorio o „Prvom Pečarićevom poučku“:

<https://kamenjar.com/dr-davor-pavuna-spektakularni-intervju/>

S poštovanjem,
Vaš
Josip Pečarić

2[1][1] Riječ je o knjizi "Među nakotom zloduha".

Komentar: Tekst je tiskan i u knjizi: M. Dugeč, J.Pečarić:
Vjenceslav Čižek, Zagreb, 2019.

KAKO SE OSVETITI OBITELJI NEPOĆUDNOG MATEMATIČARA

NE BORASA ZA REKTORA

U tijeku je izbor rektora Zagrebačkog sveučilišta. Zove me Stanko i pita za koga sam ja.

POLITIČKI MI JE BLIŽI BORAS, ALI MI JE VAŽNIJE TKO JE ČOVJEK. A ON TO NIJE!

A BORAS TO ZA MENE SIGURNO NIJE. KADA SU ODLUČILI KAŽNJAVAĆI ME POSLIJE PETICIJE ZDS ON JE ODIGRAO VEOMA VAŽNU ULOGU. SPOMENUT ĆU SAMO NJEGOVU ULOGU U IZBACIVANJU MOJE KĆERKE S FF-A KOJA JE BILA KLJUČNA. NAIME I ON I ONA SU ZA MENTORA IMALI PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA. NJEMU JE TREBALO 15 GODINA DA DOKTORIRA U 48. GODINI ŽIVOTA, A ONA JE ZA DUPLO MANJE I DOKTORIRALA, I POSTALA ZNANSTVENI SURADNIK I POSTALA VIŠI ZNANSTVENI SURADNIK.

ŽALILA SE MINISTARSTVU, A ONI SU ZBOG SAMOSTALNOSTI SVEUČILIŠTA TRAŽILI DA REKTOR ODGOVORI NA NJENU ŽALBU (ODVJETNIK JOJ JE ZVONIMIR HODAK). VIŠE OD GODINU DANA JE PROŠLO A DA ON NIJE ODGOVORIO I ODBIJAO JE NA TAKVE ZAHTJEVE IZ MINISTARSTVA!

NIJE ODGOVORIO DA BI MOGAO BITI ČLAN KOMISIJE (SA JOŠ DVA SVOJA DOKTORA) I U TOM RAZDOBLJU NEODGOVARANJA IZABRAO SVOJU DOKTORICU S MANJIM ZNANSTVENIM ZVANJEM I MANJIM BROJEM RADOVA OD MOJE KĆERKE, A PRI TOME SE POZIVAO NA ONO O ČEMU JE ŽALBA KOJU NIJE HTIO RIJEŠITI PIŠUĆI IZVJEŠĆE O MOJOJ KĆERKI. NEMOTRALNO DA NE MOŽE BITI NEMORALNIJE!

ZATO MENE POSEBNO ZANIMA HOĆE LI NA ZAGREBAČKOM SVEUČILIŠTU BITI IZABRAN TAKO NEMORALAN ČOVJEK.

AKO SE TO DOGODI, MENE ĆE BITI SRAMOTA DA SE NA MOJIM ZNANSTVENIM RADOVIMA I MONOGRAFIJAMA SPOMINJE ZAGREBAČKO SVEUČILIŠTE.

SREĆOM I UMIROVLJENJE JE OVE GODINE, PA MI NE TREBA NI ONO PROFESOR EMERITUS (KAO AKADEMIK IMAM PRAVO) JER BI TO ZNAČILO DA SAM I DALJE NA ZAGREBAČKOM SVEUČILIŠTU. S TAKOVIM REKTOROM – NE HVALA!

NE BORASA ZA REKTORA II.

Tekst NE BORASA ZA REKTORA objavljen je na portalu Glas Brotinja:

<http://glasbrotnja.net/akademik-josip-pecaric-ne-borasa-rektora/>

Citam još jedan tekst s napadom na rektora:

<http://www.bilten.org/?p=21108#>

Za razliku od mog teksta ovaj je potpuno ideološki obojen, pa nisam siguran kome on koristi.

Na primjer, njima je nešto najnormalnije da očito iz političkih razloga akademik Mislav Ježić nije izabran u trajnom zvanju na matičnom Filozofskom fakultetu već to što je izabran u trajno zvanje na Filozofskom fakultetu družbe Isusove gdje dugo već predaje indijske religije i filozofiju. Jer radi se o „klerikalnom otporu sekularnoj državi“

Time pokazuju da im je važna samo politička opredijeljenost kandidata. Tako bi objektivni čitatelj mogao pomisliti da je biti rektor nekakva pozicija u političkim strankama, a ne na sveučilištu. Odnosno, prikazuju ga kao boljševičkom žrtvom FF-a.

Ali Boras je bio dekan na tom fakultetu, da bi kao njihov kandidat i bio izabran za rektora. Čovjek koji je doktorirao poslije 15 godina rada na tom istom fakultetu u 48. godini života! A to je morao zaslužiti, zar ne? Što je on sve radio da bi to postigao shvatio sam i video na teži način: moja kćerka je bila na istoj katedri i doktorirala kod istog profesora kao i Boras! Kako je Boras već bio rektor najprljaviji dio posla na FF-u odradila je njegova doktorica (magistrirala kod prof. Tuđmana) i kolega (eksponirani ljevičar). Boras je izvrsno „plivao“ u vremenu „detudmanizacije“, pa je prof. Tuđman sugerirao mojoj kćerki da ako želi ostati na tom fakultetu promjeni mentora. Naravno, ona to nije željela uraditi. Ako znanost nešto znači na sveučilištima, onda je mnogo bolje doktorirati kod prof. Tuđmana nego kod prof. Borasa!

Znajući sve to nisu me iznenadila reagiranja trojice kolega kada sam im ispričao priču iz prvog dijela ovog teksta. Jedan bivši dekan nije

mogao vjerovati da je to učinio mojoj kćerki s obzirom na moj – po njemu – ogromni doprinos Zagrebačkom sveučilištu (1100 znanstvenih radova, 40-ak doktora znanosti, 3 časopisa na svjetskim listama,...). Drugi blizak Predsjednici republike me je uvjeravao da Boras sigurno nije ni dobio zahtjev Ministarstva da zbog autonomije sveučilišta on riješi njenu žalbu, iako je državni tajnik to više puta tražio od njega. Valjda Boras nije dobio ni druga dva pisma koja su prethodila tom iz Ministarstva.

Tako mu je akademik Davorin Rudolf, predsjednik Znanstvenog vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a još 5. listopada 2016. pisao o tome da su mojoj kćerki i meni povrijeđena ljudska prava i tražio da o tome razgovara sa mnom. Nikada nije dobio odgovor.

Podsjetimo se tko je akademik Davorin Rudolf kome Rektor ne odgovara na pismo:

„Godine 1990. bio je postavljen za prvog ministra pomorstva u Vladi Republike Hrvatske (bio je ministar u tri prve hrvatske vlade nakon demokratskih izbora, 1990. – 1990.), a sredinom 1991. za ministra vanjskih poslova. Dok je obavljao funkcije ministra vanjskih poslova bio je član Vrhovnog državnog vijeća Republike Hrvatske. Bio je predsjednik Nacionalne komisije za UNESCO, od 1991. do 1993. predsjedavao je Državnoj komisiji za granice. U listopadu 1993. imenovan je za veleposlanika u Talijanskoj Republici, Malti, Cipru i San Marinu, potom za stalnoga predstavnika Republike Hrvatske u UN organizaciji FAO i guvernera u UN organizaciji za investicije IFAD. Na tim funkcijama proveo je sedam godina. Tijekom Domovinskog rata pridonio je suzbijanju, izbjegavanju i prestanku oružanih sukoba i mirnom povlačenju postrojbi Jugoslavenske narodne armije iz gradova i pomorskih baza duž hrvatske obale. Pregovarao je i u ime hrvatske Vlade zaključio ugovore s predstavnicima Glavnog stožera Jugoslavenske narodne armije (JNA) o prestanku neprijateljstava i odlasku vojnih postrojbi i brodova ratne mornarice s obalnog i otočnog područja Republike Hrvatske (od Savudrijske vale do granice s Crnom Gorom) u Žitniću (21. studenoga 1991.), Splitu (3. prosinca 1991.) i Cavtatu (s još dvojicom hrvatskih ministara 7. prosinca 1991.).“

https://hr.wikipedia.org/wiki/Davorin_Rudolf

Da i ne spominjem znanstveni rad zbog kojega je Rudolf i izabran za akademika!

Zanimljivo je da ga ne zanima ni to što predsjednik Znanstvenog vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a tvrdi da su nekom profesoru na sveučilištu na kome je on rektor povređena ljudska prava i to kao znanstveniku. Zato je zgodno usporediti što Hrvatska znanstvena bibliografija govori o rektorovom i mom učinku u znanosti (odnosi se na zadnjih 25-ak godina):

Rektor Damir Boras

Autorske knjige (4)

Uredničke knjige (3)

Poglavlja u knjizi (22)

Udžbenici i skripta (6)

Znanstveni radovi u drugim časopisima (32)

Ostali radovi u drugim časopisima (1)

Akademik Josip Pečarić

Autorske knjige (12)

Poglavlja u knjizi (12)

Udžbenici i skripta (1)

Izvorni znanstveni i pregledni radovi u CC časopisima (284)

Ostali radovi u CC časopisima (3)

Znanstveni radovi u drugim časopisima (509)

Ostali radovi u drugim časopisima (4)

Radovi u postupku objavljivanja (5)

Prve dvije knjige su posebno zanimljive. Radi se o istoj knjizi samo je jedna na cirilici (Beograd, 2013.), a druga na latinici (Zagreb, 2012.). (Je li to razlog zauzimanja Borasa za povratak cirilice u osnovne škole?) Te dvije knjige su doktorat Petra Jandrića, koju je kao knjigu Boras potpisao i radi čega je izbila afera:

<http://vijesti.hrt.hr/374297/moze-li-dizertacija-postati-knjiga-a-mentor-koautor>

Od 22 poglavlja u knjizi samo je 1 samostalni rad.

Udžbenici i skripta: od 6 samo je 1 samostalni rad.

Znanstveni radovi u drugim časopisima: od 32 rada ni jedan samostalni rad.

ako zbrojimo ove tri kategorije (poglavlja u knjizi, udžbenici, skripte, znanstveni radovi u drugim časopisima) ukupni samostalni uradak je 3%.

Znanstveni radovi u zbornicima skupova s međunar. rec.: od 48 radova ni jedan samostalni rad.

Drugi radovi u zbornicima skupova s recenzijom : od 6 ni jedan samostalni rad.

Vjerljivo ste se naslušali priča o CC časopisima. Ima li Boras takovih radova uopće? Morao sam ipak pogledati web of sciences da ne gledamo na njega kao na rektora sveučilišta bez i jednog CC rada. Situacija je ovakva:

Za Pečarić J*:

broj članaka: 612 (all databases 624)

broj citata: 3475

Za Boras D* (nakon sto se izostavi nekoliko članaka Boras Dragane i Boras Damira liječnika iz Kanade):

broj članaka: 22 (all databases 22)

broj citata: 27

Da, treba imati doprinos sličan Borasovom da bi nekog rektora zanimao netko sličan Pečariću, zar ne?

Ali moramo ga pohvaliti: provjerom njegovih CC radova u bazi web of science može se pronaći da rektor Boras ipak ima 1 (JEDAN) CC rad. Čestitamo iako provjerom u

<http://mjl.clarivate.com/cgi-bin/jrnlst/jlresults.cgi?PC=MASTER&ISSN=0263-5577>

mi za taj časopis izbací da je samo u SCIE! Ja sam u životu napravio samo DVA CC časopisa, a on ima objavljen (možda) jedan u nekom takovom časopisu!

A, postoji još jedno pismo koje je napisano još prije ovoga od akademika Rudolfa. To je pismo prof. dr. Miroslava Tuđmana mentora i Borasa i moje kćerke (tada i sada zastupnika u Hrvatskom saboru) u kome daje 9 primjera lažnih optužbi na FF-u na njegov račun i račun moje kćerke u kome Tuđman tvrdi da je moja kćerka

kolateralna žrtva napada na njega. To pismo je profesor Tuđman poslao svim članovima njihovog Zavoda, dakle i Borasu.

To pismo je poslano i Vlatku Previšiću tadašnjem dekanu FF-a. U cijeloj priči posebno mi je zanimljivo da autori teksta u Biltenu tvrde kako je on „rektorov prijatelj“. Njemu se još 2016. godine obratio tadašnji državni tajnik za visoko obrazovanje, zajedno su zaključili kako su na FF-u prekršili zakon u slučaju moje kćerke, a onda je rektorov prijatelj izigrao i državnog tajnika i prof. Tuđmana i moju kćerku. Državni tajnik mi je napisao: „Razočarala me činjenica da mi je čelnik Filozofskog fakulteta obećao da će problem pokušati riješiti na fakultetu, što nije učinio.“

Treći kolega je sudjelovao u nekom razgovoru o tom Borasovom odnosu prema njegovom mentoru prof. Tuđmanu i mojoj kćerki. Nazvali su me telefonom i ja sam potvrdio priču. Kolega ipak nije vjerovao i provjerio je kod samog rektora. Rektor je negirao da mu je prof. Tuđman bio mentor!

Kada sam to doznao uputio sam im e-mail s linkovima gdje mogu vidjeti da je Tuđman Borasov mentor. Spomenuo sam im i moj intervju na koji Boras nije reagirao:

REKTOR BORAS IMA KOMPLEKS MANJE VRIJEDNOSTI
PREMA PROFESORU TUĐMANU

2. kolovoz, 2017.

<http://www.tjedno.hr/rektor-boras-ima-kompleks-manje-vrijednosti-prema-profesoru-tudmanu/>

Vjerujem tvrdnji iz članka objavljenog iz Biltena, da je Boras uradio sve što treba da bude ponovno izabran. Kada je mogao biti izabran na FF-u na kojemu i danas vode borbu protiv onih koji pružaju „klerikalni otpor sekularnoj državi“.

Dvije zanimljivosti želim spomenuti.

Kada sam s prof. Tuđmanom bio u Čavoglavama, spomenuti profesor s FF-a je komentirao kako moja kćerka može biti na FF-u kada joj mentor i otac idu u Čavoglave. A ovi napadi su i postali posebno snažni poslije Peticije ZDS – peticije kojom smo branili Thompsona i Bojnu Čavoglave od napada iz vlasti. Napadi još traju, a imamo i:

<http://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/thompson-osvojio-i-hollywood-bojna-cavoglave-je-hit-u-novom-filmu-glasovitog-luca-bessona/>

Inače sve ovo me jako podsjeća na jedan izbor u Akademiji. Na sjednici mog razreda rekao sam da ja neću glasovati za jednog predloženog kandidata.

Tada mi je jedan kolega rekao:

-Kolega Pečarić, pa ne možete biti protiv kolege zato što se politički ne slažete!

-O čemu govorite dragi kolega. Pa ja i predloženi kandidat se debelo politički slažemo. Ali ja s njim ne bih ni kavu popio.

Tako i sada. Mojim odlaskom u mirovinu nestaje i bilo kakva obaveza da na mojim radovima stoji sveučilište na kome biraju čovjeka s kojim ja ni kavu ne bih popio.

Josip Pečarić

NE BORASA ZA REKTORA III.

Dobio sam više zanimljivih komentara prethodnih tekstova o rektoru Borasu. Mladen mi piše:

Ovo s vašom kćerkom je zaista ružno. Vama on ne može ništa jer je „soko za njih previsoko“.

Doista mislim da samo najniži sloj ljudi može „ići“ na djecu. Danas sam i u razgovoru s jednim kolegom u HAZU upozorio da sam uvjeren da Borasov protukandidat, iako moj neistomišljenik, ne može spadati u taj sloj ljudi koji bi se „svetili“ djeci.

Činjenica je da državotvornim portalima moji tekstovi o Borasu i pored toga nisu zanimljivi bacaju ružnu sliku o njima. Dobar im je i netko tko je kao čovjek sigurno mnogo gori od protukandidata – jer je naš!

Ali, ako je meni važno tko je kakav čovjek – mogu li oni biti moji? Jure mi piše:

Teško je kad čovjek doživi nepravdu od bilo koga, a kamo li od čovjeka koji bi trebao biti razborit i pravedan što je kod gosp. Borasa očito izostalo.

Njegova ljubomora i zavist na Tvoj znanstveni uspjeh ispada tužna i jadna, poglavito kad svoje frustracije lijeći na Tvom djetetu - koje očito kroči očevim časnim stopama. Nedaj se prijatelju od takve kukavelji isprovocirati- ma kakav rezultat bio.

Zapravo nisam ni pomislio da je Boras toliko glup da se u znanosti uspoređuje sa mnom (sjetimo se samo da CC radova imam preko 280 puta više od njega). Uzakivao sam da ima problem sam sa sobom jer se pokušava usporediti s prof. dr. sc. Miroslavom Tuđmanom. Čak sam o njegovom kompleksu niže vrijednosti prema Tuđmanu govorio i u intervjuu koji sam spomenuo u prethodnom tekstu (taj intervju je objavilo desetak hrvatskih portalja).

Čini mi se da nisam bio dovoljno jasan kada sam o tome pisao. Kod Tuđmana je doktorirao poslije 15-ak godina u 48. godini života. Ubrzo potom je krenula detuđmanizacija, kada su na FF-u takvom kakav je i danas mnogi Tuđmanovi doktorandi bježali i kod Borasa.

Prvo napadi na Tuđmana, a poslije i na nas pomogli su mu da na takovom fakultetu postane prvo dekan, a kasnije i bude predložen za rektora. Trgovao je sa svim i svačim. Ali kada su shvatili da nije potpuno njihov onda su počeli napadati i njega. To mu danas kao rektoru i odgovara jer državotvornih Hrvatima ne smeta što je spreman napadati moje dijete, samog Tuđmana čije su i osobne zasluge što imamo državu ogromne. Žalosno, zar ne?

Gledam to i danas kada su antife kao napale velikog HRVATSKOG biskupa dr. Vladu Košića. Na HTV-u će jednom spomenuti da je i Boras bio u igri za tu „čast“, a drugi put da je on dobio tu „nagradu“ prošle godine.

Da, sve se svodi na ideoološka pitanja pa je za Borasa itekako zgodno da ga se stavlja uz takovog hrvatskog velikana kakav je naš biskup. Valjda je svakoj budali jasno da takvi napadi od takvih „ljudi“ samo govore o veličini HRVATSKOG biskupa. A eto tu uz njega je i Boras. Zato nije dobro objaviti ono što ja pišem, zar ne?

A zapravo dovoljno je iz mojih tekstova izvaditi ono što sam napisao o njegovoj znanstvenoj karijeri. Jasno je da me je on sam inspirirao (bolje reći natjerao) da pogledam o čemu se tu radi.

Iako sam puno toga već rekao u ovom trećem tekstu upozorit ću na još jednu zanimljivost vezanu uz Borasa.

Sjećate li se ministra Jovanovića? Dok je bio ministar izabran je za docenta. Slično je naš Boras, dok je bio rektor Sveučilišta u Zagrebu, dobio Nagradu grada Zagreba!

Obrazloženje:

Prof. dr. sc. Damiru Borasu, rektoru Sveučilišta u Zagrebu i redovitome profesoru u trajnom zvanju Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Nagrada Grada Zagreba dodjeljuje se za dugogodišnje (tu valjda misle na 15 godina rada na doktoratu, JP) uspješno djelovanje i velik doprinos uspostavljanju (vjerovali ili ne, JP) i razvoju informacijskih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu i u cjelokupnom sustavu obrazovanja u Republici Hrvatskoj.

Svestranim znanstvenim interesom i suradnjom s brojnim znanstvenicima (nisam uspio pronaći nijednog stranca; ja imam oko 230 suradnika – mnogo više stranaca, JP) različitim područja prof. dr. sc. Damir Boras znatno je pridonio primjeni informatike te informacijske i komunikacijske znanosti u društvenim i humanističkim znanostima. U preko 90 objavljenih znanstvenih i

stručnih radova i više znanstvenih knjiga i udžbenika (samostalno DVA naslova – niti jedan samostalni znanstveni rad!, JP) bavi se računalnom obradom hrvatskoga jezika, organizacijom i strukturiranjem znanja, učenjem uz pomoć računala te računalnom leksikografijom i enciklopedistikom. Kao rektor Sveučilišta u Zagrebu intenzivno se bavi sustavom financiranja, zapošljavanjem, posebno znanstvenih novaka, regulatornom problematikom te osiguravanjem kvalitete znanosti i visokoga obrazovanja javnih sveučilišta u Republici Hrvatskoj. Njegovim zalaganjem inovacije i transfer znanja u gospodarstvo postaju važan dio misije Sveučilištu u Zagrebu.

<http://www.unizg.hr/nc/vijest/article/nagrada-grada-zagreba-rektoru-prof-dr-sc-damiru-borasu/>

Nagrađuju ga za USPOSTAVLJANJE INFORMACIJSKIH ZNANOSTI, a njega nije stid! Prof. Težak, prof. Stipčević, prof. Marijević itd. nisu zaslužni za uspostavu informacijskih znanosti. A to je generacija prije prof. Tuđmana koji je Borasu bio mentor. Da, nisu oni već Boras! Vjerovali ili ne. Ili mu je opravdanje što mu je trebalo 15 godina da doktorira umišljeno nepostojanje informacijskih znanosti u Hrvatskoj.

Zato evo još nekoliko podataka za koje očito nisu znali oni koji su Borasa predložili, ili im je prijedlog pisao on sam (što bi valjda bilo i pozitivno s obzirom na onih 3% samostalnih radova):

Prvi poslijediplomski studij informacijskih znanosti u Hrvatskoj, a i prvi te vrste u svijetu je ponuđen 1961. u novoosnovanom Centru za studij bibliotekarstva, dokumentacije i informacijskih znanosti (CSBDIZ). Studij je osnovan, bez potpore nacionalne informacijske politike, zalaganjem profesora Bože Težaka, jednog od pionira informacijskih znanosti u Hrvatskoj.

Težakova teorija ETAKSA kompleksa nije postala samo osnova za program studija informacijskih znanosti, nego je ujedno odredila i područje i predmet informacijskih znanosti. (Tuđman, M. Božo Težak i razvoj informacijske znanosti. // Profesor Božo Težak, lučonoša znanosti. Hrvatska sveučilišna naklada, 2007.str. 257-271).

Od 1978. do 1981. godine su se branili doktorati iz informacijskih znanosti na Znanstveno-nastavnom vijeću Sveučilišta u Zagrebu. (Kritovac, D. Doktorske disertacije iz informacijskih i srodnih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu: 1972-1990. Informatologija

23(1991), 1-2, str. 129-134) službeno priznanje Informacijskih znanosti kao znanstvenog polja u Hrvatskoj dolazi 1983. godine. (Kritovac, D. Doktorske disertacije iz informacijskih i srodnih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu: 1972-1990. Informatologija 23(1991), 1-2, str. 129-134).

Odlukom Znanstveno-nastavnog vijeća Fakulteta 1981. godine osnovan je Odsjek za bibliotekarstvo i društveno-humanističku informatiku. Prvi voditelj Katedre za bibliotekarstvo, nakon osnivanja odsjeka, je bila Ijerka Markić-Čučuković. A prvi voditelj Katedre za društveno-humanističku informatiku, ujedno i prvi pročelnik Odsjeka je bio Bucsiú László. (Horvat, A. Odsjek za informacijske znanosti. // Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu: Monografija / Urednik Stjepan Damjanović. Zagreb: Filozofski fakultet Sveučilišta, 1998. str. 269. – 272.).

A akademske godine 1993./1994. Odsjek za informacijske znanosti pokreće poslijediplomski studij informacijskih znanosti. (Plan i program Poslijediplomskog doktorskog studija informacijskih znanosti. Sveučilište u Zagrebu. Filozofski fakultet. Odsjek za informacijske znanosti. URL:

http://www.ffzg.hr/infoz/web2/index.php?option=com_content&task=view&id=847&Itemid=352 (2.10.2009.).

Boras je obranio disertaciju: Boras, Damir. Teorija i pravila segmentacije teksta na hrvatskom jeziku / doktorska disertacija. Zagreb : Filozofski fakultet, 05.05. 1998, 284 str. Voditelj: Tuđman, Miroslav. (CROSBI).

Zapravo me ne bi iznenadilo da ovakvog čovjeka koji je USPOSTAVIO informacijske znanosti dok bude obnašao drugi mandat rektora nagrade i izborom za redovitog člana HAZU. Pa sjetimo se da je Glavni tajnik Akademije akademik Rudan u Hrvatskom saboru Jovanovića usporedio s jednim nobelovcem. A nobelovci i uspostavljaju područja znanosti, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

ZAHVALA PORTALIMA GLAS BROTNJA I DRAGOVOLJAC

Jučer sam razgovarao s kolegom sa Sveučilišta oko izbora. Očekivao je tijesan rezultat izbora za rektora. Rekao sam mu da kolega Bakić nema nikakve šanse. Uvjeravao me je kako ljudi moraju znati koliko je Boras nekarakterna osoba. Da znaju: rekao sam mu; -ali oni misle samo na svoje interese. Dodao sam i to kako je Bakić predstavljen kao čovjek onih najgorih u Hrvatskoj koji mrze sve što je hrvatsko. Kada sam stigao doma doznao sam očekivano – Boras je uvjerljivo izabran, pa sam javio kolegi:

Nije bilo tijesno - rekao sam vam ☺

Odgovorio je samo:

-Katastrofa!

Prof. dr. sc. Slaven Letica komentira izbor:

„Sadašnji rektor u normalnim okolnostima nikad ne bi bio izabran za rektora. Već sama činjenica da je doktorirao kad je imao gotovo pola stoljeća starosti (u 47 godini!) odvratila bi ga od ideje da se kandidira. Uz to, Sveučilište u Zagrebu simbolički je i suštinski ponizio kad je, da bi sačuvao rektorski položaj, virtualno „odselio“ u Petrinju: davši se izabrati, kao jedini kandidat, na tamošnjem Odsjeku zagrebačkog Učiteljskog fakulteta.

Kad je njegov protukandidat u pitanju, dopustio je da iza njega stane bubnjarska ulica i vazda nasmiješena Velika Reformatorica dr. Blaženka Divjak.

Njeni su motivi bjelodani: osvetiti se Borasu za poraz od prije godine i, što je još važnije, imati i drugoga brata (uz Nenada Bakića) u svom timu. To netko naziva „umrežavanjem“, a ja to zovem strašnom svinjarjom.

Zato: mirno slušajte i čitajte vijesti o izboru rektora. Sposoban i dobar ne može biti izabran!“

<http://totalinfo.hr/letica-o-izboru-rektora-sposoban-i-dobar-ne-moze-bitи-izabran/>

Marko Ljubić kaže:

„Ta skupina predvodi marš tih brigada za izbor Damira Bakića valjda „reformatora“ za rektora Zagrebačkoga sveučilišta, a silno im olakšava mizerni sustav svih vrijednosnih i akademskih kriterija kojega personificira rektor Boras također izraz slabosti sustava, koji je izraz istih poremećaja, iako iza sebe nema tako rigidnu i opasnu strukturu. Ali, upravo njegove slabosti omogućavaju i otvaraju vrata takvim „brigadama“ koje ciljano, osmišljeno, sustavno i detaljno, preuzimaju sve identitetske niše hrvatskoga naroda uz potpunu, ili potporu ili nedostatak interesa same hrvatske države.“

<https://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-tko-ce-moze-li-uopce-oprati-plenkovicu-predsjednicu-saborske-zastupnike-divjakicine-reforme-obrazovanja>

Dakle dogodilo se ono što sam i očekivao. Nisam pisao svoje tekstove o Borasu zato što sam vjerovao da će nečija savjest proraditi nego zbog sebe. Nisam šutio. Istina zbog takvih mojih postupaka stradaju svi oko mene, ali Bože moj.

Ono što me doista jest iznenadilo jeste ponašanje državotvornih portala. Oni su štitili Borasa tako da nisu objavljavali moje tekstove iz kojih se o Borasu može dozнатi mnogo više od onoga što je naveo Letica. Moji tekstovi su pokazali da Boras nije samo nesposoban nego je stvar mnogo mnogo gora.

I što su uradili? Jednostavno su me prešutjeli. O Bakiću su napisali sve što su znali, a o Borasu nisu ono za što su mislili da bi mu škodilo. Je li to poštено?

A da su objavili ne bi ništa promijenili – Boras bi bio izabran. Upravo su se i pokazali kao ogledalo društva u kojem takvi kao što je Boras mogu biti rektori Zagrebačkog sveučilišta. Jadno!

Izuzetak su, koliko znam, jedino portalni Glas Brotnja i Dragovoljac koji su moje tekstove objavili. Svaka čast.

<http://glasbrotnja.net/akademik-josip-pecaric-ne-borasa-rektora/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-josip-pecaric-ne-borasa-rektora-ii/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-josip-pecaric-ne-borasa-rektora-iii/>

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/9590-ne-borasa-za-rektora-iii>

Nadam se da ostali portali ni ubuduće neće objavljivati moje tekstove.

Akademik Josip Pečarić

ZAŠTO IM JE KRIV BAKIĆ?

Čini mi se da je izbor rektora ponajbolje opisao prof. dr. sc. Slaven Letica:

„*Sadašnji rektor u normalnim okolnostima nikad ne bi bio izabran za rektora.*“

<http://totalinfo.hr/letica-o-izboru-rektora-sposoban-i-dobar-ne-moze-bitи-izabran/>

NAPAD NA REKTORAT – BUBNJARSKA JOGURT REVOLUCIJA... LETICA: "DRAGO MI JE ŠTO JE BORAS POBIJEDIO!"

Letica je rekao da smo ovih dana svjedočili još jednom pokušaju rušenja institucija, tijekom izbora rektora Zagrebačkog sveučilišta: "Tu u prvom planu nije bio akademski interes. Tu se radilo o pokušaju marša na instituciju Rektorata, to je bila jogurt i bubenjarska revolucija! Ministrica Divjak našla je kandidata Damira Bakića, brata Nenada Bakića, savjetnika Predsjednice RH – i kao zeca iz šešira ponudila ga je za protukandidata Damiru Borasu. Došli su bubenjari i htjeli su srušiti instituciju rektora! Ako dopustimo da ta ulična, galamđijska, bubenjarska jogurt revolucija počne rušiti hrvatske institucije, onda smo nigdje! Drago mi je da je moj prijatelj Boras pobijedio jurišnike ministricе Divjak!"

<http://www.7dnevno.hr/izdvajanja/top-2/letica-prva-hrvatska-politicka-elita-bili-su-disidenti-pa-su-dosli-hibridi-ekonomista-i-politologa-onda-pravnici-pa-psihijatri-a-poslige-njih-bi-mogli-doci-pacijenti/>

Dakle, sadašnji rektor u normalnim okolnostima nikad ne bi bio izabran za rektora, ali drago mi je da je moj prijatelj Boras izabran! Tvrđnja o tome da je Ministrica našla prof. Bakića kao protukandidata čovjeku koji u normalnim okolnostima nikada i ne bi bio izabran za rektora bi valjda trebala biti pohvalna za Ministricu da nije uvredljiva za prof. Bakića. Svi govore o tome da on ima izvrsnu znanstvenu biografiju, ali eto on redoviti prof. u trajnom zvanju prihvata ponudu Ministricе koja želi *osvetiti se Borasu za poraz od*

prije godine i, što je još važnije, imati i drugoga brata (uz Nenada Bakića) u svom timu. To netko naziva „umrežavanjem“, a ja to zovem strašnom svinjarijom.

Kada Boras gazi po svom mentoru koji mu je omogućio da u 48. godini života doktorira (Letica: *Već sama činjenica da je doktorirao kad je imao gotovo pola stoljeća starosti (u 47 godini!) odvratila bi ga od ideje da se kandidira*), kada uspijeva protuzakonito (po tvrdnjama iz Ministarstva znanosti) istjerati s FF-a Tuđmanovu nasljednicu, kad ga iz tog Ministarstva traže da zbog neovisnosti sveučilišta odgovori na žalbu Tuđmanove nasljednice koja priloži i pismo prof. Tuđmana da je njegova nesuđena nasljednica kolateralna žrtva napada na njega, a on uopće ne odgovori na zahtjev iz Ministarstva već bude član komisije koja izabere njegovu doktorandicu (s manje radova i manjim znanstvenim zvanjem) i pri tome koristi „argumente“ na koje se Tuđmanova nasljednica žalila, a na čiju žalbu se on oglušio odgovoriti, to onda nije svinjarija. Valjda zato što je nekome prijatelj. To što mnogi portali nisu željeli to objaviti ne znači da oni koji su glasovali nisu znali za to jer sam svoje tekstove poslao dekanima fakulteta sa Zagrebačkog sveučilišta, pa su oni svojim glasovanjem potvrdili da im je pogled na to što je svinjarija a što nije poklapa s onim prof. Letice kao i to da su oni, a ne samo Boras, stvaraju „nenormalne okolnosti“ na Sveučilištu.

Kako i Ministrica zna što je njeno Ministarstvo tražilo od rektora, zna da im nije želio odgovoriti kao i to kako je iskoristi sve to da bi izabrao svoju kandidatkinju (inače javna je tajna da je u prvom natječaju želio nametnuti drugog svog kandidata – onog iz afere kada je njegov doktorat objavio zajedno s njim kao dvije knjige: jednu na cirilici i drugu na latinici) i to na natječaju na kome se natjecala Tuđmanova nasljednica i kojoj je istjecalo vrijeme za ostanak na Fakultetu. Rektor je sudjelovao i kada su praktično većini Tuđmanovih predmeta prebacili s redovitih studija na doktorske i tako jasno pokazali da za njegove nasljednike (jer prof. Tuđmana nije mogao naslijediti samo jedan nastavnik) nema mjesta na FF-u).

Koliko sam uspio razabrati Bakiću se zamjera što mu je sin vrstan matematičar i kao takav se zaposlio na jedinom fakultetu gdje se kao takav može i zaposliti.

Druga zamjerka mu je što je bio na strani dr. Đikića u pitanju „plagijata“. Ja sam bio na suprotnoj strani (Đikić me je i spomenuo u svom pismu „odlaska“ iz RH), ali na Đikićevoj strani su bili i neki HDZ-ovi zamjenici ministra znanosti. Zar je problem imati svoj stav, ili samo što ga ima Bakić?

I treća stvar koja se pripisuje prof. Bakiću jeste što navodno podržava ministricu Divjak po pitanju reforme školstva.

Istina u cijeloj priči se spominje i njegov brat koji je savjetnik Predsjednice RH (a logično im je da redoviti profesor u trajnom zvanju mora slušati savjetnika Predsjednice RH, tj. u javnom prostoru ne može redoviti profesor u trajnom zvanju djelovati kao osoba, kao pojedinac, da nije u pitanju ni spletka, ni urota, ni organizacija) i koja je također podržala Ministricu po tom pitanju.
<https://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-tko-ce-moze-li-uopce-oprati-plenkovica-predsjednicu-saborske-zastupnike-divjakicine-reforme-obrazovanja>

Zar nije poštenije, kao Ljubić u gornjem tekstu okriviti za to Predsjednicu i Premijera, a ne Bakića zbog toga što opet ima svoj stav?

A sličan stav ima i Predsjedništvo HAZU koje se ograđuje od stava svog znanstvenog odbora koje ima svoje mišljene temeljeno na mišljenu velikog broja znanstvenika, a ne na mišljenju Predsjednice RH i Vlade RH.

Dapače, upravo je u proceduri pravilnik u HAZU koji treba onemogućiti odbore da kao u tom slučaju (lex Jokić) javno iskažu svoj stav, a da nisu dobili odobrenje od Predsjedništva Akademije, koje ipak ponajbolje zna što misli Vlast, zar ne?

Ja sam iz egoističkih razloga podržao stav Predsjedništva HAZU, jer me jako podsjetilo na podnaslov moje knjige „Pišem pisma odgovora nema, 2. / Je li Akademiji važna znanost?“

Vidim da i medijima nije zanimljivo to što Jokićevu reformu podržav i HAZU, ali je problem što to navodno čini i Bakić. Uglavnom im nije problem što je podržava i Predsjednica RH i Vlada RH, već je problem što im je to ministrica, valjda kao matematičarka, to nametnula, a oni su jadni nesposobni oduprijeti joj se.

Hrabro od naših medija,, zar ne?

Hrabro i od onih koji su se usprotivili takvoj svinjariji i Bakića i Ministrice, Pa je samo jedan glas bio suzdržan, s огромном većinom su glasovali za prijatelja prof. Letice. Hrabro zar ne?

Da zaključim, Damir Bakić nije pulen ministrici, ničim nije pokazao da je pokretač bubenjarske revolucije ili kandidat ulice. Prije bi se moglo reći kako je bio kandidat sa svim svojim kredibilitetom, sa sveučilištem na srcu i s voljom da svoju poziciju omiljenog profesora i poštenog kolege zamijeni za 4 godine nezahvalnog posla u kojem jedino što bih postigao je možda povratak vjere u čestitost. Zapisnici sjednica Senata su javno dostupni i svatko koga zanima lako će vidjeti da se uvijek i u svemu zauzimao za ono što je smatrao pošteno, a nikad nije tražio nešto za sebe.

Iako se u mnogim stvarima ne slažemo, ipak sam ga podržavao jer sve dok ljudima koji su na čelnim pozicijama na našim fakultetima odgovaraju ljudi poput Borasa, dotle nema mogućnosti da u RH postoje „normalne okolnosti“.

J. Pečarić, PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI'

PREDSTAVLJANJE, REKTOR I POČASNI DOKTORAT

Vidim da se prepiska na Portalu HKV-a oko mog odgovora dr. Jarebu nastavila i u njoj je najavljen predstavljanje 4. 4.

zokić Unuk iz Kornice • a day ago

Svi smo ponosni na dr. Pečarića a malo Vam i zavidim što ste s takovom intelektualnom i domoljubnom gromadom i prijatelji. Bog i svako dobro

Unuk iz Kornice zokić • 8 hours ago

I meni je život uljepšao otkako ga poznajem.

Činjenica da je takav genijalac među nama Hrvatima ispunjava me radošću i ponosom.

Rado bih Vas upoznao.

Ako ste u Zagrebu, dodite 4.4. na predstavljanje njegove knjige "Predsjednica i ZDS", za koju sam napisao predgovor.

Mene ne će biti, ali će se akademik sigurno veseliti da je tu netko tko tako lijepo piše o njemu.

zokić Unuk iz Kornice • an hour ago

Nažalost, kruh zarađujem van granica ljepe naše pa nisam u mogućnosti nazočiti predstavljanju knjige našeg velikana. Ja bi Vas također rado upoznao pa

se nadam da će nam Bog jednom ukrižati staze pa
da se i upoznamo. Bog s Vama i svako dobro.

Jučer na ručku na FER-u jedan konobar mi čestita na tom odgovoru, a kolega mi priča kako je prije dva mjeseca sudjelovao u jednoj TV emisiji i potpuno iznenada bio upitan što misli o predstojećoj dodjeli počasnog doktorata Zagrebačkom gradonačelniku. Tada se o tome još nije ništa znalo, pa je bio iznenaden pitanjem. Ali odgovorio je sjajno:

-Ne mislim da bi počasne doktorate trebalo dodjeljivati aktivnim političarima.

Vidimo da je to mnogo kasnije rekao i Peternel:

<https://narod.hr/hrvatska/video-igor-peternel-aktivni-politicari-ne-bi-treballi-dobivati-pocasne-doktorate-jer-ih-se-gura-u-sukob-interesa>

Moj komentar je bio provokativan. Pohvalio sam rektora Zagrebačkog sveučilišta zbog te dodjele- On se kao ne bi htio mijesati u to, ali podržava. To mu valjda nije mijesanje.

A moja pohvala je bila:

-Baš je lijepo od Rektora što Gradonačelniku dodjeljuje nagradu. Tako mu vraća za dodjelu nagrade koju je on dobio od Grada Zagreba njemu – Rektoru! Ja Tebi – Ti meni. Lijepo, zar ne?

Zapravo najvažniji dio moje pohvale je sadržan u drugoj knjizi koja se također predstavlja 4. 4.: Matematika, pjesme i nogomet. U toj knjizi pisao sam i o toj nagradi na str. 212.-213.:

Sjećate li se ministra Jovanovića? Dok je bio ministar izabran je za docenta. Slično je naš Boras, dok je bio rektor Sveučilišta u Zagrebu, dobio Nagradu grada Zagreba!

Obrazloženje:

Prof. dr. sc. Damiru Borasu, rektoru Sveučilišta u Zagrebu i redovitome profesoru u trajnom zvanju Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Nagrada Grada Zagreba dodjeljuje se za dugogodišnje (tu valjda misle na 15 godina rada na doktoratu, JP) uspješno djelovanje i velik doprinos uspostavljanju (vjerovali ili ne, JP) i razvoju informacijskih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu i u cijelokupnom sustavu obrazovanja u Republici Hrvatskoj. Svestranim znanstvenim interesom i suradnjom s brojnim znanstvenicima (nisam uspio pronaći nijednog stranca; ja imam oko 230 suradnika – mnogo više stranaca, JP) različitim područja prof.

dr. sc. Damir Boras znatno je pridonio primjeni informatike te informacijske i komunikacijske znanosti u društvenim i humanističkim znanostima. U preko 90 objavljenih znanstvenih i stručnih radova i više znanstvenih knjiga i udžbenika (samostalno DVA naslova – niti jedan samostalni znanstveni rad!, JP) bavi se računalnom obradom hrvatskoga jezika, organizacijom i strukturiranjem znanja, učenjem uz pomoć računala te računalnom leksikografijom i enciklopedistikom. Kao rektor Sveučilišta u Zagrebu intenzivno se bavi sustavom financiranja, zapošljavanjem, posebno znanstvenih novaka, regulatornom problematikom te osiguravanjem kvalitete znanosti i visokoga obrazovanja javnih sveučilišta u Republici Hrvatskoj. Njegovim zalaganjem inovacije i transfer znanja u gospodarstvo postaju važan dio misije Sveučilištu u Zagrebu.

<http://www.unizg.hr/nc/vijest/article/nagrada-grada-zagreba-rektoru-prof-dr-sc-damiru-borasu/>

Nagrađuju ga za USPOSTAVLJANJE INFORMACIJSKIH ZNANOSTI, a njega nije stid! Prof. Težak, prof. Stipčević, prof. Marijević itd. nisu zaslužni za uspostavu informacijskih znanosti. A to je generacija prije prof. Tuđmana koji je Borasu bio mentor. Da, nisu oni već Boras! Vjerovali ili ne. Ili mu je opravданje što mu je trebalo 15 godina da doktorira umišljeno nepostojanje informacijskih znanosti u Hrvatskoj.

Zato evo još nekoliko podataka za koje očito nisu znali oni koji su Borasa predložili, ili im je prijedlog pisao on sam (što bi valjda bilo i pozitivno s obzirom na onih 3% samostalnih radova):

Prvi poslijediplomski studij informacijskih znanosti u Hrvatskoj, a i prvi te vrste u svijetu je ponuđen 1961. u novoosnovanom Centru za studij bibliotekarstva, dokumentacije i informacijskih znanosti (CSBDIZ). Studij je osnovan, bez potpore nacionalne informacijske politike, zalaganjem profesora Bože Težaka, jednog od pionira informacijskih znanosti u Hrvatskoj.

Težakova teorija ETAKSA kompleksa nije postala samo osnova za program studija informacijskih znanosti, nego je ujedno odredila i područje i predmet informacijskih znanosti. (Tuđman, M. Božo Težak i razvoj informacijske znanosti. // Profesor Božo Težak, lučonoša znanosti. Hrvatska sveučilišna naklada, 2007.str. 257-271).

Od 1978. do 1981. godine su se branili doktorati iz informacijskih znanosti na Znanstveno-nastavnom vijeću Sveučilišta u Zagrebu. (Kritovac, D. Doktorske disertacije iz informacijskih i srodnih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu: 1972-1990. Informatologija 23(1991), 1-2, str. 129-134) službeno priznanje Informacijskih znanosti kao znanstvenog polja u Hrvatskoj dolazi 1983. godine. (Kritovac, D. Doktorske disertacije iz informacijskih i srodnih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu: 1972-1990. Informatologija 23(1991), 1-2, str. 129-134).

Odlukom Znanstveno-nastavnog vijeća Fakulteta 1981. godine osnovan je Odsjek za bibliotekarstvo i društveno-humanističku informatiku. Prvi voditelj Katedre za bibliotekarstvo, nakon osnivanja odsjeka, je bila Ljerka Markić-Čučuković. A prvi voditelj Katedre za društveno-humanističku informatiku, ujedno i prvi pročelnik Odsjeka je bio Bucsú László. (Horvat, A. Odsjek za informacijske znanosti. // Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu: Monografija / Urednik Stjepan Damjanović. Zagreb: Filozofski fakultet Sveučilišta, 1998. str. 269. – 272.).

A akademske godine 1993./1994. Odsjek za informacijske znanosti pokreće poslijediplomski studij informacijskih znanosti. (Plan i program Poslijediplomskog doktorskog studija informacijskih znanosti. Sveučilište u Zagrebu. Filozofski fakultet. Odsjek za informacijske znanosti. URL:

http://www.ffzg.hr/infoz/web2/index.php?option=com_content&task=view&id=847&Itemid=352 (2.10.2009.).

Boras je obranio disertaciju: Boras, Damir. Teorija i pravila segmentacije teksta na hrvatskom jeziku / doktorska disertacija. Zagreb : Filozofski fakultet, 05.05. 1998, 284 str. Voditelj: Tuđman, Miroslav. (CROSBI).

Zapravo me ne bi iznenadilo da ovakvog čovjeka koji je USPOSTAVIO informacijske znanosti dok bude obnašao drugi mandat rektora nagrade i izborom za redovitog člana HAZU. Pa sjetimo se da je Glavni tajnik Akademije akademik Rudan u Hrvatskom saboru Jovanovića usporedio s jednim nobelovcem. A nobelovci i uspostavljaju područja znanosti, zar ne?

*

Za one koji ne znaju Boras je bio u 48.-oj godini života kad je doktorirao i trebalo mu je jednako godina da doktorira i da bude

izabran u sva nastavnička zvanja na Sveučilištu, postane dekan i rektor: 15 godina!

Pa zar nije lijepo vidjeti da Boras dodijeli Bandiću počasni doktorat, kada je Grad Zagreb njemu dodijelio nagradu s ovakvim obrazloženjem.

Sjećam se i jednog razgovora povodom ovog moga komentara s dvojicom kolega akademika.

Jedan je vjerovao da Boras neće pokušati ući u Akademiju, svjestan koliko je ništavan njegov znanstveni opus. Drugi se nije složio. Rekao je da nije vjerovao u mogućnost da netko takav postane dekan, a postao je. Nije vjerovao da netko takav postane rektor, a postao je DVA puta. Pa zašto ne bi postao i akademik?

Da, sve ovo što sam vam naveo iz knjige dobili su i dekani Zagrebačkog sveučilišta prije drugog Borasova izbora za rektora. Znali su, pa je ipak Boras s velikim brojem glasova izabran. U svakom slučaju bit će zanimljivo kada ga budu predlagali u HAZU s ovakvim obrazloženjem koje su sastavili kod dodjele Nagrade Grada Zagreba.

Da, zašto ne bi tako kao na Sveučilištu bio izabran i u HAZU?

Josip Pečarić

PRIMJEDBA: Tekst je tiskan i u knjigama:

Josip Pečarić, Josip Šimunić i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019.

Josip Pečarić, Revisionist u HAZU

J. PEČARIĆ, JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?

ODGOVOR PREDSJEDNIKU DHK-a (1.)

Poštovani g. Vidmarović,

Zahvaljujem se na Vašem komentaru:

*Naslov: RE: Fwd: JE LI AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST? Ili:
RUGAJU LI SE KINEZI HAZU-u?*

Datum: Mon, 21 Jan 2019 16:28:19 +0100

Šalje: dvidmarovic

Prima: Josip Pecaric

***OVO JE TUŽNO. HAZU BI TREBALA BITI OKOSNICA
NACIONALNE ZNANOSTI KULTURE. UMJESTO TOGA,
NASTAVLJA S PRAKSOM POLITIČKE KOREKTNOSTI.***

Da, trebala bi biti! I bila je okosnica sve do izbora Kusić-Rudanove uprave. Ta Uprava je itekako promijenila to. Simbol te promjene u znanosti je njihov odnos prema časopisima. Moji časopisi koji su među najboljim i na svjetskim listama – nisu dobri. Ali časopis u kome objavljuje puno sam predsjednik HAZU, niz akademika, supruga predsjednika vlade (preko noći onoliko radova koliko joj treba za izbor – moja podrugljiva interpretacija ali dobro je pogledati: <https://bib.irb.hr/lista-radova?autor=244380>), ministar znanosti (zajedno s Glavnim tajnikom HAZU-a prozivan uzalud i u Hrvatskom saboru zbog toga) i mnogi drugi koji nisu iz te struke, ali

časopis je na svjetskim listama – pa je to ono pravo za hrvatsku znanost.

Rezultat je bio izbacivanje tog časopisa sa svjetskih lista i rezultat je da je među hrvatskim znanstvenim časopisima po Scopusu taj časopis – poželjan za hrvatsku znanost po HAZU - na 66. mjestu, a moja tri nepoželjna su među prva 5!

Što mislite financira li se u RH taj poželjan časopis ili nepoželjna tri? Meni je šokantno da je uz to stao budući glavni tajnik HAZU-a i predsjednik Upravnog odbora HRZZ-a jer se radi o znanstveniku s izvrsnim referencama. I moj razred (matematika, fizika i kemija) u kojem su također izvrsni znanstvenici.

Ovih dana je predstavljena moja knjiga koja zapravo na neki način obilježava tu promjenu u HAZU.

Igor Vukić je ustvrdio:

U knjizi su obavijesti i o drugim njegovim radovima s ovom temom, a osobito o lobističkom pothvatu kojim je 2012. godine uspio spriječiti da historičar Ivo Goldstein postane član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Uživat ćete čitajući akademikove komentare i intervjuje koje je davao tim povodom.

Uzgred, prije koji tjedan Ivo Goldstein uspio je postići da ga imenuju inozemnim članom Akademije nauka Bosne i Hercegovine. Dakle postao je ipak akademik. I pored svih javnih upozorenja na nedostatke Goldsteinova znanstvenog i stručnog rada. Ne želimo ništa loše reći o Akademiji nauka BiH, ali nam je ipak žao što se u Sarajevu nije našao neki Pečarić pa da i bosansku akademiju sačuva od tako drastičnog snižavanja kriterija.

<https://narod.hr/kultura/igor-vukic-dezurni-osporavatelji-zele-daslika-logora-o-jasenovcu-ostane-onakva-kakvu-su-projektirali>

<https://kamenjar.com/govor-igora-vukica-na-predstavljanju-knjige-razotkrivena-jasenovacka-laz/>

Uprava je tog omiljenog kandidata pozivala na proslave u Akademiju. Ali više od 2/3 akademika na Izbornoj skupštini je bilo protiv.

Evo kako je jedan poznati hrvatski povjesničar to opisao (dano i u novoj knjizi):

Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesu, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to

može samo akademik J. Pećarić i još k tome čovjek je iz havlige matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula.

Je li cilj i bio od HAZU napraviti Akademiju redikula?

Zar nije Akademija redikula već onaj napad u Hrvatskom saboru koji je toliko sličan napadima na samo predstavljanje knjige:

KERBLER, J. *U Jasenovcu se umiralo od bolesti?!* Nn: *Nove skandalozne tvrdnje:*

<http://m.novosti.rs/vesti/planeta.300.html:772212-U-Jasenovcu-se-umiralo-od-bolesti>

SRPSKAINFO. *Skandalozna knjiga predstavljena u zagrebu “U Jasenovcu su logoraši umirali prirodnom smrću, zbog bolesti, i bili su uglavnom HRVATI”:*

<https://leutar.net/2019/01/18/skandalozna-knjiga-predstavljena-u-zagrebu-u-jasenovcu-su-logorasi-umirali-prirodnom-smrcu-zbog-bolesti-i-bili-su-uglavnom-hrvati/>

TELEGRAF.RS. *Promocija knjige “Razotkrivena jasenovačka laž”:* *U Jasenovcu umrlo nešto više od 1.000 ljudi, najbrojniji logoraši bili Hrvati. Pn: Autori knjige su pseudoistoričar i matematičar Josip Pećarić i hrvatski sveštenik Stjepan Razum:*

<https://www.telegraf.rs/vesti/jugosfera/3025147-promocija-knjige-razotkrivena-jasenovacka-laz-u-jasenovcu-umrlo-nesto-vise-od-1000-ljudi-najbrojniji-logorasi-bili-hrvati>

INFORMER. *Promovisana ustaska knjiga laži: U Jasenovcu ubijeno ‘hiljadu ljudi’, žrtve uglavnom Hrvati?!* Autor studirao u Beogradu, voli Hitlera i veruje da je Zemlja ravna! :

<https://informer.rs/vesti/balkan/416875/promovisana-ustaska-knjiga-lazi-jasenovcu-ubijeno-hiljadu-ljudi-zrtve-uglavnom-hrvati-autor-studirao-beogradu-voli-hitlera-veruje-zemlja-ravna>

Naravno i na HTV-u je bilo napada. Naravno uvijek je tu revizionizam (znamo da im je Tuđman bio glavni revizionist, ali to već ne smiju javno reći).

Što se tiče HAZU najznačajniji dio je što se Karolini Vidović Krišto zamjera što smo je posebno pohvalili. Tako sam na predstavljanju rekao:

Međutim promicateljima Jasenovačke laži najviše su krivili urednicu na HTV-u Karolinu Vidović Krišto. Ona je zamislila emisiju u kojoj će se čuti obje strane, pa je uz Vukića pozvan i povjesničar s Filozofskog fakulteta u Zagrebu prof. dr. sc. Hrvoje Klasić. Kad je čuo da će u emisiji biti Vukić Klasić je odbio nastupiti. Znao je da bi ispaо smiješan u suprostavljanju istinskom istraživaču logora u Jasenovcu. Pretpostavljam da je ljudima na HTV-u kriva Karolina Vidović Krišto jer je ona trebala znati da će se to dogoditi. Zapravo mislim da su pogriješili u tome jer je ona teško mogla znati da je Klasić dovoljno inteligentan da pobegne od takvog sučeljavanja. Ili su i oni svjesni o nedovoljnoj Klasićevoj inteligenciji pa su je osudili zašto je tako nedovoljno intelligentnog povjesničara zvala u emisiju sudjelovati istinski istraživač logora u Jasenovcu. Zato je četvrto poglavlje na sličan način sastavljenod tekstova hrvatskoh autora koji su komentirali sramotno ponašanje HTV-a prema njoj.

<https://kamenjar.com/predstavljenia-knjiga-razotkrivena-jasenovacka-laz/>

Čini se da je problem što je jedan od kandidata za Akademiju (redikula?) Klasić na taj način otpao. Ali ostao je još dobrih kandidata: Boras, Jakovina... Jakovina slijedi Goldsteinov put pa ga vidim predlažu u Programsко vijeće HTV-a:

<https://narod.hr/hrvatska/tko-su-kandidati-za-programska-vijece-hrt-a-o-kojima-ce-saborski-odbor-za-medije-raspravljati-u-srijedu>

Izborom dosadašnjeg predsjednika HRZZ-a za glavnog tajnika HAZU-a zapravo će se zatvoriti krug među onima koji su najznačajniji u stvaranju Akademije redikula.

U prilogu šaljem i prikaz najnovije knjige Iva Goldsteina hrvatskog povjesničara Vladimira Geigera. Kao podsjetnik da je tada spriječeno ostvarenje Akademije redikula.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

(2.)

(2.)

Poštovani g. Vidmarović,

Nadam se da sam u svom pismu uspio objasniti sadašnji trenutak u Akademiji, a time i u hrvatskoj znanosti. Kao umjetniku možda Vam to i nije jednostavno.

Npr. kada pogledate link o radovima supruge bivšeg predsjednika vlade posebno trebate obratiti pažnju na dio *Izvorni znanstveni i pregledni radovi u CC časopisima*. To su radovi najvažniji za znanstveno napredovanje.

Iz radova 2. i 3. iz 2013. g. vidi se kako je supruga Predsjednika Vlade imala 2 zajednička rada i s Glavnim tajnikom HAZU.

Također je znakovito da je supruga Predsjednika Vlade objavila 22 rada u takvim časopisima, ali od toga je čak 16 u časopisu Glavnog tajnika HAZU // *COLLEGIUM ANTHROPOLOGICUM* u razdoblju 2009.-2013.

Po svom učinku objavljivanja u tom časopisu iz Antropologije približila se donedavnom predsjedniku HAZU koji je kao „antropolog“ – čini mi se imao 19 radova. On ima 2 više jer supruga bivšeg predsjednika vlade ima još jedan rad u tom časopisu 2018. g., ali on je dan u rubrici: *Znanstveni radovi u drugim časopisima*.

Zapravo i to je potvrda činjenice da je časopis Glavnog tajnika izbačen s te liste, i očito to je poželjno za HAZU jer ga je HAZU ponovno predložila za Upravni odbor HRZZ-a. Zajedno s kandidatom za njegovog nasljednika.

Obojica su, kao i prethodni predsjednik HAZU-a, bili obaviješteni i o poziciji mojih časopisa po Scopusu, ali je HRZZ prihvatio tvrdnje da je takav ugled tih časopisa nebitan. Ipak je činjenica da supruga Predsjednika Vlade i sam Predsjednik HAZU objavljaju u izbačenom časopisu sa svjetskih lista mnogo značajniji za hrvatsku znanost, zar ne?

Zato su sva trojica po HAZU-u osobe koje i dalje trebaju najviše utjecati na hrvatsku znanost. Ja doista nisam u mogućnosti publicirati

radove ni ministrima, ni supruzi predsjednika Vlade, ni tolikim kolegama akademicima, a moji matematičari ne bi preko noći postali „antropolozi“ zato što ja imam tri časopisa na svjetskim listama.

Vjerojatno znate da sam se Kusić-Rudanovoj upravi zamjerio 2012. g. kada sam se suprotstavio izboru za akademika sina Posebnog savjetnika tadašnjeg predsjednika Vlade. A supruga tog predsjednika je bila suradnica Glavnog tajnika!

Moraš priznati da takvo moje nepoštovanje uspjeha Glavnog tajnika i Predsjednika HAZU nije bilo u redu, zar ne?

Dvije godine kasnije u HAZU-u su prestali slati obavijesti o predstavljanju mojih knjiga (tada je bila knjiga koju su predstavljali admirал Davor Domazet Lošo i prof. Dr. sc. Miroslav Tuđman – takoder general). Tako nije poslana obavijest kolegama i za nedavnu knjigu. Radi li se o kontinuitetu – kako je najavljenova nova Uprava – vidjet ćemo. (U Prilogu Vam šaljem tekst o tom predstavljanju iz Hrvatskog tjednika od 24. 1. 2019.)

Na kraju, moram Vam se ispričati za slučaj da ova dodatna pojašnjenja nisu bila potrebna. Naime, ima umjetnika – pa i akademika – koji ništa ne znaju o znanosti. Tako je moj dopis kolegama u kome sam protestirao što u svom izvješću Predsjednik HAZU nije spomenuo konferenciju povodom moga 70-og rođendana na kojoj (4 dana, 80 sudionika od kojih pola nije iz RH) na kojoj se o meni govorilo i kao o „kralju nejednakosti“ dobio sam ovakav dopis jednog akademika - umjetnika:

Poštovani gospodine Pečarić, molio bih Vas da me više ne opterećujete ovakvim svojim memorabilijama. Možda nemate pametnijeg posla, no ja svakako imam...

Odgovorio sam kratko:

Poštovani gospodine ...,

Očito ste pročitali što sam pisao, ali očito niste ni razumjeli. Pročitajte ponovo pa će te možda shvatiti daja komentiram činjenicu da se u Izješću Predsjedniku nije spomenulo nešto što je trebalo reći. Istinskom akademiku bi to smetalo i ako se radi o drugom akademiku. A o tome da Predsjednik ignorira dopis Predsjednika Odbora za ljudska prava HAZU da i ne kažemo.

Zar Vam nije bilo pametnije samo izbrisati moj e-mail? Za to bi izgubili jednu sekundu Vašeg dragocjenog vremena, nego ovako pokazali tko ste?

JOSIP PEČARIĆ

REDOVITI ČLAN HAZU

IZVANJSKI ČLAN DANU

P.S. Izbrisao sam Vas s moje liste akademika. Izabrani ste ... godina poslije mene iako ste stariji ... godine!

Prije tri dana je na sjednici Razreda protestirao i onaj drugi akademik koji je prozivan od Glavnog tajnika u Hrvatskom saboru jer ni o međunarodnoj konferenciji iz njegove oblasti također nije ništa rečeno.

Mom kolegi je očito važno to što nas je akademik Kusić redovito obavještavao gdje je on sve bio nazočan, a međunarodne konferencije koje su organizirali akademici ili su organizirane akademicima u čast mu je nebitno. Jedino „opravdanje“ mogu vidjeti u činjenici da je umjetnik, mada ima umjetnika koji itekako sve to razumiju. Ili se samo ostvaruje Akademija redikula?

Bilo kako bilo, takva nam je Akademija - ostavština Kusić-Rudanove uprave!

S poštovanjem,
Josip Pečarić

P.S. U ime HAZU Glavni tajnik je u Hrvatskom saboru posebno naglasio kako sam se rodio *1948. godine u Socijalističkoj (?!, JP) Republici Crnoj Gori*, a prvu knjigu koju nisu najavili u HAZU trebao je predstaviti admirал Domazet. Zar Vas, koji ste toliko pisali o mojoj Boki kotorskoj, ovo izbjegavanje spomena mog Kotora ili moje Boke u Saboru ne podsjeća na ovo o čemu upravo ovih dana piše admirál Domazet:

...Vremena prohajaše, a zaborav u Hrvata na velikoga admirala postade, moglo bi se reći, gotovo potpun. Iz zaborava ga je, barem na trenutak, otrgnula hrvatska predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović koja će za službenoga posjeta prije dvije godine svojemu domaćinu, ruskom predsjedniku Vladimиру Putinu, prozbrotiti o dvojici znamenitih Hrvata koji snažno i na najvišoj razini povezuju Hrvatsku i Rusiju.

Jedan imenom Robert Bartini, a drugi imenom admirál Matija Zmajević. Dok se u zaboravnoj Hrvatskoj ta imena nisu našla u

medijima ili tek negdje uzgred, u Srbiji je krenula cijela lavina optužaba na račun hrvatske predsjednice.

‘Otrovne’ strjelice srbijanskih medija ne će biti odaslane hrvatskoj Predsjednici zbog Riječanina Roberta Bartinija, genijalnoga konstruktora mnogih ruskih zrakoplova i oca ruskoga svemirskog programa, čijom će zaslugom ruski astronaut Jurij Gagarin postati prvi čovjek koji će poletjeti u svemir, nego zbog velikoga admirala Matije Zmajevića.

Pokrenuto je iz Beograda ‘dokazivanje’ kako je Kolinda Grabar-Kitarović ‘pokušala obmanuti Putina’ jer je admiral Matija Zmajević ‘Srbin rimokatoličke vjere’. Zabolvjela je istina srbijansku mitomansku narav i njihovo buncanje o ‘srpskom karakteru Boke kotorske’.

Zato, i zbog toga uvijek ima potrebe citirati Dobricu Ćosića i njegovu izjavu o Srbima i lažima. Povijesnu istinu treba znati. Budu li Hrvati zaboravljali svoje velikane i šutjeli na srbijanske povijesne krivotvorine, laži nam se mogu nametnuti kao istina, pa čak i to da su Srbi početkom osamnaestoga stoljeća imali admirala. Koje li ironije! Hrvatska je predsjednica učinila malen korak prema onomu što se zove ‘otrgnuti od zaborava’.

Na žalost, danas ni u unutrašnjosti katoličke crkve svetoga Luja u ulici Malaya Lubyanka, kao ni u njezinu vanjskom dvorištu, više ne postoje ostatci Zmajevićeve nadgrobne ploče. Zaborav je učinila svoje.

Došlo je vrijeme da se iz mraka zaborava izvuče iznimnoga čovjeka, Hrvata i admirala, čiji je uloga u stvaranju ruske države nemjerljiva ovozemaljskim mjerilima. I kao što netko napisa, zajednička je to obveza i Rusije i Hrvatske. Hrvatske svakako budući da se radi o pomorskom identitetu i slavi Hrvata.

<https://kamenjar.com/davor-domazet-loso-tri-velikana-cekaju-izlazi-hrvatskoga-zaborava/>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ : “NIJE LAKO BITI HRVAT U HRVATSKOJ.”

Veliki razgovor Mladena Pavkovića s akademikom Josipom Pečarićem, inače „personom non grata“ u hrvatskoj kulturi

U hrvatskoj kulturi malo je ljudi poput akademika Josipa Pečarića (r. 1948, u Kotoru, Boka Kotorska). Ili ga vole ili ga mrze. Iz dna duše. Za razliku od onih koji ga ne žele razumjeti, jednom je napisao dr. Milan Vuković, vrlo dobro poznaje svoju prošlost. Upravo zato iz te prošlosti izvlači poruke i prijedloge, nudi perspektivu boljite budućnosti Hrvatske, suprotno od svojih napadača. On se nikada ne predaje. Piše i objavljuje knjigu za knjigom, a u znanstvenom dijelu odmaknuo je od mnogih, koji su danas „na cijeni“. O njegovu radu i životi objavio sam i knjigu „Razgovori s Josipom Pečarićem“ (2006.), s predgovorom akademika Dubravka Jelčića, ali kao da i „nisam“, jer je marginalizirana i prešućena, poglavito od tzv. jugokritičara, koji i nikada nisu sišli s hrvatske medijske scene. No, za razgovor s ovim iznimno poznatim akademikom uvijek ima povoda...

Vaša dva matematička časopisa izazvala su veliku, svjetsku pažnju, a kod nas nisu ni „zamijećena“, poglavito u medijima i tzv. znanstvenim krugovima.. Zašto?

Možda će Vam biti zanimljivo pismo koje sam napisao o tome:

Poštovana gđo Predsjednice RH,

Poštovani Predsjednici Hrvatskog sabora i Vlade RH,

(pismo je dano u prethodnom tekstu)

Kako tumačite da ne nailazite u svom radu ni na potporu HAZU, čiji ste redovni član?

U vrijeme prethodne uprave nisam baš bio omiljen. Počelo je zbog moje uloge u neizboru prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana

u vrijeme kada mu je otac bio posebni savjetnik predsjednika Vlade RH. Spomenut ću samo da me je tadašnji Glavni tajnik prozivao u Hrvatskom saboru zbog Peticije ZDS. A radilo se o izvješću o radu HAZU. Pri tome nije bilo važno što ja imam najviše znanstvenih radova među znanstvenicima u RH pa je povodom mojih 1000 radova održana i konferencija, ili što imam čak tri znanstvena časopisa s impact faktorom, ili što je iz moje znanstvene škole izašlo 40-ak doktora znanosti, već je važno što sam branio Thompsona i legendarnu pjesmu „Bojna Čavoglave“ s tom peticijom.

Je li potrebna takva Akademija (HAZU) kakva je danas?

Sada imamo novu upravu. Dajmo joj šansu da se dokaže.

Objavljujete knjigu za knjigom. Međutim, medijska i ina potpora ne prati Vaš rad...

Kada ste u nemilosti i kod vladajućih i onih u oporbi – ne očekujte ni da će Vas glavni mediji pratiti. Čak nisu smjeli izvjestiti o tri međunarodne konferencije meni u čast. Na nedavnoj konferenciji povodom mog 70-og rođendana iz emisije *Dobro jutro Hrvatska* su nazvali, pa odustali i samo su razgovarali s nama. Ali to nikada nije prikazano! A sugovornici su uz mene bili profesor Lars Erik Persson koji je bio i predsjednik Švedskog matematičkog društva i jedini je matematičar dobitnik državne nagrade u svojoj zemlji i profesor Neven Elezović. Istina nezgodno je što je profesor Persson na toj konferenciji o meni govorio kao o „kralju nejednakosti“, a to moje područje u matematici (nejednakosti) nazvao mojim kraljevstvom.

Zbog čega ste imali sukob s biskupom Košićem oko jedne Vaše knjige, a u kojoj je on jedan od stupova, kako ste rekli, hrvatske države?

Ma i nije neki sukob. Biskup uvijek prigovara ako ga se hvali, a ja sam smislio originalnu čestitku za njegov 60. rođendan – knjigu iznenađenja. Njemu je bilo neugodno i zbog onog pljeska koji nije prestajao na Stepinčevo u Zagrebačkoj katedrali. Ali s druge strane on itekako zna javno pohvaliti one za koje misli da to zaslužuju. O meni je govorio čak i u homilijama.

Međutim, ta moja knjiga je bila nešto što se moralо napraviti, Naime, Profesor književnosti na Sveučilištu u Mostaru dr. sc. Marko Tokić

je naglasio na Fakultetu Prirodoslovno-matematičkih i odgojnih znanosti u Mostaru, kako piše Glas Brotnja, 05. 12. 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke Kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić.

Zapravo, četiri osobe koje su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda najviše napadali, a predstavljaju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države. Dakle biskup Košić tu predstavlja Crkvu u Hrvata, a činjenica je da je Crkva u Hrvata stalno na udaru svih koji ne vole hrvatsku državu, a biskup Košić je i najnapadaniji među hrvatskim biskupima.

Jeste li za Dan državnosti bili pozvani među elitu na Pantovčak, na prijem predsjednice Republike? Jel Vas uopće zovu na ovakve i slične svečanosti?

Ne.

A da li Vam Ministarstvo kulture ili HAZU otkupljuju neke od Vaših knjiga?

HAZU ne otkupljuje knjige, a Ministarstvo kulture mi je otkupilo 50 primjeraka knjige *Kako su rušili HAZU?*, još daleke 2006. godine. A bilo ih je više od 50 koje su oni mogli otkupiti.

Često se žalite da Vam je kći bez posla. Što se dogodilo da ga ne može naći?

Zbog čega, što mislite, hrvatski intelektualci šute?

Ona nije izabrana za docenta na Filozofskom fakultetu. Već iz četvrtog ministarstva znanosti i obrazovanja govore da je to protuzakonito. Zbog autonomije sveučilišta pisali su prigovore i rektoru Zagrebačkog sveučilišta Borasu i Rektorskem zboru. I vjerovali ili ne – ni Ministarstvo nije dobilo godinu, dvije odgovore. Prljave uloge u tome imali su profesori Matejjan, Mikelić Preradović i Boras. Njen mentor profesor Miroslav Tuđman je tvrdio da je ona kolateralna žrtva napada na njega, ali sigurno je tu problem i njeno prezime što je nedavno komentirao i naš poznati kolumnist Marko Ljubić. Pri tome je sigurno i dr. Tuđman u pravu jer je Borasu trebalo za doktorat 15 godina kod prof. Tuđmana i doktorirao je u 48. godini

života. A uz to kao rektor bio je predsjednik povjerenstva na novom natječaju na kojem je primljena njegova doktorandica i kćerka jednog poznatog direktora velike zagrebačke firme. Pri tome se pozivao na ono što Ministarstvo tvrdi da je protuzakonito i na što im nije htio odgovoriti. Mojoj kćerki je, naravno, trebalo mnogo manje vremena da doktorira kod prof. Tuđmana i bude izabrana za znanstvenog suradnika i višeg znanstvenog suradnika (u to zvanje je izabrana istog dana kada i prof. Mikelić Preradović).

A hrvatski intelektualci su šutjeli i na Filozofskom fakultetu kada su na udaru bili prof. Tuđman i moja kćerka. A poslije su, kao što znamo, došli i oni na red.

Smatrate li se Vi na neki način u Hrvatskoj "persona non grata"?

To je očiti i iz dosadašnjih odgovora, zar ne? Ali meni je zgodna i konstatacija dr. sc. Josipa Stjepandića, predsjednika HAZUDD-a o meni kao svojevrsnom disidentu. Naime, ja sam odlaskom u mirovinu odbio biti profesor emeritus Zagrebačkog sveučilišta što kao akademik trebam biti, sve dokle je na čelu takva osoba kao što je rektor Boras. Također, na mojim znanstvenim radovima ne mogu sudjelovati kolege koji stavljuju to sveučilište u svojoj adresi.

Ja danas potpisujem samo sveučilište RUDN iz Moskve.

Zapravo tražio sam da me se pri kraju radnog vijeka premjesti na neko drugo sveučilište u RH tako da bih tamo bio emeritus i potpisivao i hrvatsko sveučilište na svojim radovima. Nisu mi ni odgovorili.

Pa, kako je biti Hrvat u Hrvatskoj?

Kada mi je u JNA jedan 'oficir' savjetovao da je bolje ne misliti dok sam tamo upitao sam ga;

-Kako da ja ovako star ne mislim?

-Da u pravu ste, ali onda ne trebate govoriti to što mislite, odgovorio je.

Tako nekako Vam je u Hrvatskoj, ja govorim i pišem ono što mislim, a rezultat je: Nije lako biti Hrvat u Hrvatskoj.

Inače pitanje asocira na knjigu Zdravka Tomca „Što to znači biti Hrvat“. Na predstavljanju je biskup Košić rekao o meni:

„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjerno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se svida akademik Pečarić koji ima hrabrosti 'okrenuti pilu naopako', kako se to jednostavnim riječima kaže.“

I to je jedan zgodan primjer za ono pitanje o biskupu.

Nekad su progonili Vice Vukova, a danas M.P. Thompsona. Ima li tu neke sličnosti?

Sličnosti ima. Razlika je u tome što se Vukova progonio kao hrvatskog nacionalistu u Jugoslaviji, a Thompsona kao hrvatskog branitelja i autora legendarnih pjesama iz Domovinskog rata u Hrvatskoj.

Zbog tih napada on i jest treći stup „moje“ Hrvatske po prof. Tokiću, kao najnapadniji među Hrvatima koji koriste svoje talente za dobrobit Hrvatske. Tu smatram npr. i sebe i Vatrene. A Vatreni su pokazali to na dočeku u Zagrebu i diljem Hrvatske. O tome govori i moja knjiga *Matematika, pjesme i nogomet*, Zagreb, 2018.

Inače o Thompsonu i tim napadima na njega puno sam pisao, pa su i tri knjige s njegovim imenom u naslovima:

M. Kovačević i J. Pečarić, *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna ,Zagreb, 2008.

J. Pečarić, *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012.

J. Pečarić, *Thompson – pjesmom za Hrvatsku*, Zagreb, 2017.

Uostalom i biskup Košić i ja smo govorili kada je, gospodine Pavkoviću, Vaša braniteljska udruga, dodijelila priznanje Thompsonu.

Ali interesi vladajućih se mijenjaju. Na dočeku Vatreñih su mu isključili mikrofon, a danas idu u izbore s njegovim pjesmama i žele osigurati njegovu podršku. Vjerovali ili ne?

Zašto Vas ne zovu u neke od emisija HRT-a?

Kad Te vlast ignorira, ignoriraju Te i oni!

Tko će pobijediti na predstojećim izborima za predsjednika države?

Očito je kako se boje Škore jer on nije političar, a političari su u RH po pravilu nečije sluge. To naši ljudi sve više prepoznaju. A teško je prognozirati kada nisi siguran ni u regularnost samih izbora.

Jeste li se i Vi možebitno razočarali u hrvatsku državu?

Još kada je Račan postao Predsjednik Vlade napisao sam kako je meni bolje nego njima jer ja živim u državi čije ime volim, a oni vladaju državom čije ime ne vole. Tada sam mislio na Račanovu koaliciju, a danas vidimo da im se pridružio HDZ. Zapravo na vlasti su političari iz Ministarstva vanjskih poslova.

Dva moja doživljaja u kojima je važnu ulogu igralo to ministarstvo govore o tome.

Prvi je bio kada je moj Kotoranin predstavljao Crnu Goru u Veleposlanstvu tadašnje državne zajednice Srbije i Crne Gore. U MVP su mu dodijelili visokog dužnosnika za pomoć. I tako vidi mene moj Kotoranin i kaže gospunu iz MNV-a:

- Eno profesora Pečarića.
- Pa znate li Vi da je on Ustaša, odgovori mu gospón iz MVP-a.
- Ako su Ustaše kao prof. Pečarić – ne bojim se ja njih.

Druga zgoda je bila kada je Papa govorio u HNH-u, pa su iz MVP-a dodijelili hrvatskim Crnogorcima nekoliko mjesta. Veliki redatelj Veljko Bulajić je htio da i ja idem s njima, ali u MVP nije bilo više tog obećanog mjesta.

Zato sam to ispričao biskupu Pozaiću pa me je pozvala HBK.

Zbog Vaših stavova neki bi Vas rado vidjeli i u Remetincu. No, akademike kod nas „ne zatvaraju“...

Zapravo je zgodno da im moj 86.-godišnji mentor za moj magistarski rad prof. dr. sc. Dobrilo Tošić iz Beograda da preporuku za to. Naime, javio mi se 11.7.2018.:

Dragi Pečariću,

Živ sam. Trenutno sam najstariji živi član Katedre za Matematiku ETF-a.

Pratim sve tvoje uspehe u nauci i njima se radujem.

Nadam se da ces mi kratko odgovoriti. Procitao sam tvoju priču o školovanju, dolasku u Beograd, studiranju Elektrotehnike, zaposlenju,

doktoratu, itd.

Sve sto si tu napisao je potpuno tačno!!!

(...)

uvek tvoj prof. Dobrilo Tosić

I još samo: kakva je razlika između pozdrava iz Domovinskog rata “Za dom spremni“ i pozdrava iz NOB-a – „Smrt fašizmu-sloboda narodu“?

Za slobodnu Hrvatsku borilo sa s pozdravom ZDS. S tim drugim za Jugoslaviju.

Spomenut ēu i najnoviju moju knjigu o ZDS i Thompsonu: *Predsjednica i ‘Za Dom spremni’, Zagreb, 2019.* Zapravo je zabavno gledati kako se s jedne strane zbog izbora vlast bori za Thompsonovu podršku, a s druge strane državnu nagradu „Vladimir Nazor“ dodjeljuje onome koji mu je u Zagrebu isključio mikrofon. O tim „antihrvatskim orgijama“ imate tekst u najnovijem Hrvatskom tjedniku- naglasio je akademik Josip Pečarić.

PISMO AKADEMIJI

Poštovane kolegice akademkinje i kolege akademici,

Izgleda da mi matematičari imamo drugačije poglede na znanost u odnosu na veliku većinu vas u Akademiji.

Tako mi akademik Goran Muić, Predsjednik Odbora za matematiku pri Razredu za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU javlja:

želim Vas izvestiti da je uprava HAZU primila na znanje da su Vaši časopisi postali Q1. U privitku je dopis koji je primio akademik Pichler. Još jednom čestitam na Vašem uspjehu.

Naravno, Uprava ima drugačije poglede na znanost pa je izostala bilo kakva čestitka (Prilog 1). To sam primijetio i kod izbora kada sam u nizu pisama upozoravao na uloge prethodnog i sadašnjeg glavnog tajnika Akademije u prihvaćanju ocjene da ti časopisi nisu dobri čime se onemogućilo korištenje sredstava s projekta HRZZ-a 36-orici matematičara koji su zaslužni za ovakvo rangiranje tih časopisa, a što je prema Predsjedniku Odbora za matematiku HAZU „veliki uspjeh hrvatske matematike“ (Prilog 2). Većini akademika takav pogled na znanost je bio stran pa su ipak dali prednost sadašnjem glavnom tajniku HAZU koji je odigrao bitnu ulogu (Predsjednik Upravnog odbora HRZZ.a) u prihvaćanju ocjene da ovi Q1 časopisi „nisu dobri“ iako je matematičarima itekako značio podatak da su po Scopusu među svim hrvatskim znanstvenim časopisima u tom trenutku TRI moja časopisa bila među PET najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa.

Ali vi ste izgleda s pravom izabrali one koji imaju drugačije poglede na znanost. Vidim da su i sadašnji i bivši tajnik HAZU članovi Word Academy of Arts and Science (WAAS):

http://www.worldacademy.org/view/general-listing?search_api_views_fulltext=&field_address_country=HR

Među njih 24 iz RH su pravi predstavnici hrvatske umjetnosti i znanosti:

Davor Bernardić, Ivo Josipovic, Stjepan Mesić, Žarko Puhovsky, Nadan Vidošević.

Sada mi je jasno zašto je Josipović bio gost na našoj skupštini. A ja mislio da je pozvan zbog svojih veleumnih razmišljanja o pravednosti ubojstava širokobrijeških fratara. Ne bi mi trebali zamjeriti na ovoj pogreški jer je gost bila i Lora Vidović koja je poznata po napadima na Thompsonsa, a prethodni glavni tajnik Akademije me je u Saboru prozivao zbog Peticije ZDS kojom smo branili Thompsonsa i njegovu legendarnu pjesmu iz Domovinskog rata „Bojnu Čavoglave“.

Srećom vidim da je i on član WAAS-a i da su u toj akademiji ispravno procijenili činjenicu da je i on imao svoj časopis u svjetskim bazama, ali su mu ga izbacili iz njih. Zato je oba glavna tajnika HAZU i predložio da ponovno budu u Upravnem odboru HRZZ-a. Očekujem da će on biti i novi predsjednik Upravnog odbora. Uostalom valjda je zbog tih sjajnih dostignuća i sa časopisom njegova suradnica i postala izvršni direktor HRZZ-a.

Posebno me je obradovalo kada sam video da je Akademijin gost i Rektor Zagrebačkog sveučilišta. I to ne zato što je on doista u rangu ovakve znanosti koja je dobra za Akademiju jer je Boras doktorirao u 48. godini života, poslije 15 godina rada na doktoratu – zato je i dobio, valjda, Nagradu grada Zagreba za USPOSTAVLJANJE INFORMACIJSKIH ZNANOSTI. (Prof. Težak, prof. Stipčević, prof. Marijević itd. nisu zaslužni za uspostavu informacijskih znanosti. A to je generacija prije prof. Tuđmana koji je Borasu bio mentor.) Očekujem da će te ga predložiti i za članstvo u HAZU! A ako i oca Predsjednika Vlade RH proizvede u profesora emeritusa, on bi nam bio idealan novi predsjednik HAZU!

Ali nije me taj poziv posebno obradovao zbog toga već zbog onog mladog studenta koji se odbio rukovati s Rektorm zato što mu Sveučilište nije odgovorilo na njegovo pismo. Istina, mladić je odrastao vani pa ima drugaćiji poglede na ponos i dostojanstvo od našeg Rektora. Vi ste ovim pozivom dali podršku takvim stavovima Rektora jer se on jednako kao prema studentu ponaša i prema Akademiji.

Kako to?

Pa akademik Rudolf je kao predsjednik Znanstvenog vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a poslao 19. prosinca 2016. i rektoru i tadašnjem predsjedniku HAZU dopis u kojem ih upozorava na

kršenje mojih ljudskih prava u kojem spominje i odnos prema mojim časopisima, dakle ovim koji su sada Q1 časopisi.

Akademija je – znamo – odgovorila prozivajući me u Saboru zbog Peticije ZDS, a Rektoru je bilo ispod časti uopće odgovoriti nekom tamo predsjedniku Znanstvenog vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a.

Srećom, HAZU nije na razinu našeg studenta koji zbog odrastanja u drugoj sredini ima drugačiji odnos prema ponosu i dostojanstvu, pa smo se mogli radovati nazočnosti Rektora, zar ne?

Zapravo, nisam siguran da uz povlađivanje političarima tu veliku ulogu ne igra i novac. Vidim da su iz Ministarstva smanjili novac za znanstvene časopise PET puta i pobunio se i Rektor i Zagrebačko sveučilište (o tome piše i najnoviji Hrvatski tjednik). Kada su ukinuta sredstva za moje danas Q1 časopise nisu se oglasili, a sada su vjerojatno došli na red i časopisi koji su njima važni, pa odjedanput vode brigu o znanstvenim časopisima.

Nama su ukinuli novac uvodeći „u igru“ *Hrčak*. U sljedećoj mojoj knjizi uz pisma Akademiji bit će i prepiska s Hrčkom. Naslov tog dijela je: HRČAK: NAPUTAK ZA TUPAVE. Izgleda da su u toj borbi za novac namijenjen časopisima u Hrčku našli izgovor u nečem što je dostojno samo tupavima!

Knjiga REVIZIONIST U HAZU / JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? Ide s posvetom:

Knjigu posvećujem časopisima

Mathematical Inequalities and Applications (MIA), Journal of Mathematical Inequalities (JMI) i Operators and Matrices (OAM).

Iako ih hrvatski političari, pa i oni u znanosti (HRZZ, HAZU, Sveučilište...) ne smatraju dobrim časopisima oni su po svjetskim izvorima tvrdoglavci i dalje među najboljim hrvatskim znanstvenim časopisima i među najboljim svjetskim matematičkim časopisima.

Tako su MIA i JMI upravo postali Q1 časopisi, što je po mišljenju nekih kolega najveći uspjeh hrvatske matematike!

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17167-akademik-pecaric-pismo-akademiji>

HRVATSKA AKADEMII
ZNANOSTI I UMJETNOSTI

CROATIAN ACADEMY
OF SCIENCES AND ARTS

Broj: 10-2/ KG-1 -2019.

Zagreb, 26. lipnja 2019.

RAZRED ZA MATEMATIČKE, FIZIČKE I KEMIJSKE ZNANOSTI
Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti
Poštovani gospodin
Akademik Goran Pichler, tajnik Razreda

Ovdje

Poštovani gospodine akademicić Pichler,

Uprava Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti slobodna je izvijestiti
da je primila na znanje informaciju naslovnog Razreda kako se dva hrvatska
časopisa *Journal of Mathematical Inequalities* te *Mathematical Inequalities &*
Applications nalaze u prvom kvartilu (Q1) časopisa u kategoriji Mathematics,
indeksirane u bazi Web of Science za 2018. godinu.

S poštovanjem,

ASM/ks

Trg Nikole Šubića Zrinskog 11, HR-10000 Zagreb - www.hazu.hr - telefon: +385 1 4895 111 -
telefaks: +385 1 4819 979 - e-adresa: kabpred@hazu.hr

PRILOG 1.

Poštovani,

Nedavno su objavljeni numerički podaci za časopise indeksirane u bazi Web of Science za 2018. godinu.

S velikim zadovoljstvom Vas obavještavamo da se dva hrvatska matematička časopisa Journal of Mathematical Inequalities

<http://jmi.ele-math.com/>

Mathematical Inequalities & Applications

<http://mia.ele-math.com/>

nalaze u prvom kvartilu (Q1) časopisa u kategoriji Mathematics.

Čestitamo svim članovima uredništava ovih časopisa na ovom sjajnom uspjehu, a naročito akademiku Josipu Pečariću, glavnom uredniku i osnivaču oba časopisa, te profesoru Nevenu Elezoviću izvršnom uredniku časopisa te vlasniku izdavačke kuće Element koja izdaje ove časopise.

Veselimo se zajedno s njima ovom velikom uspjehu hrvatske matematike.

S poštovanjem,

akademik Goran Muić

Predsjednik Odbora za matematiku pri Razredu za matematičke, fizičke i kemijske znanosti
HAZU

PRILOG 2.

RAZGOVOR S AKADEMIKOM J. PEČARIĆEM: LIJEPO BITI U DRUŠTVU „NEPOĆUDNIH“ AKADEMIKA

Sutra će biti predstavljena Vaša nova knjiga "Matematika, pjesme i nogomet". O čemu možemo čitati u novoj knjizi?

Da, predstavljanje će biti sutra u 18 sati u Domu branitelja HVIDRA Slovenska 21, Zagreb.

Radi se o skupu tekstova koji povezuju sam naslov a koji su nastali u posljednje vrijeme. Poveznica je dio „pjesme“, a tu se najviše govorи o „Bojni čavoglave“ i Thompsonu koji zna reći da sam ga ja više branio i njega i „Bojnu“ od njega samoga. Koliko sam bio u pravu pokazali su naši Vatreni, a posebno Luka Modrić i Zlatko Dalić kada su na povratku sa Svjetskog prvenstva slično i sami uradili. Vatreni su bili spremni zbog Thompsona sletjeti u Split, ali su ga nagovorili da ih dočeka u zračnoj luci.

Predgovore su napisali dr. sc. Sanja Bilač, Mate Kovačević, Marko Ljubić i dr. sc. Davor Pavuna. Tekstovi su podijeljeni u poglavlja: NEPOĆUDNE KNJIGE; JOŠ NEPOĆUDNIH TEKSTOVA; KAKO SE OSVETITI NEPOĆUDNOM MATEMATIČARU I NJEGOVIM KOLEGAMA; KAKO SE OSVETITI OBITELJI NEPOĆUDNOG MATEMATIČARA; KONFERENCIJA MIA 2018.; NOGOMET, THOMPSON i MATEMATIKA; IZJAVA HAZUDD-A. Pogovor je napisala izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula, koja je bila članica Predsjedništva Organizacionog odbora konferencije.

Možda Vam je neobično što je tu glavna riječ „nepoćudan“. Ali o tome možete vidjeti u intervjuu akademika Davorina Rudolfa prije nekoliko dana (u Jutarnjem listu i „Universitas-u, br. 107) kada govorи o nereagiranju HAZU na nasrtaje na pojedine članove HAZU-a: „... pa blaćenjem najcitiranijeg hrvatskog matematičara akademika Josipa Pečarića, bokeljskog Hrvata. U Hrvatskom saboru Glavni tajnik HAZU-a difamirao ga je javno samo zato jer je rođen u Crnoj Gori i što je magistrirao u Beogradu! O Bože!“ Akademik Rudolf je slično govorio o nasrtajima na akademike

Mislava Ježića, Vladimira Paara, Slobodana Novaka i Ivana Aralicu. Doista je lijepo biti u tom društvu, zar ne?

Zapravo ono „O Bože“ akademika Rudolfa se može odnositi i na činjenicu da je Glavni tajnik to govorio prigodom znanstvenog izvješća Akademije, a napao me je zbog Peticije ZDS koja je bila nekoliko godina prije. Peticiju ZDS sam spomenuo i u pozivu Predsjednici RH (27.9.2018.):

Kao što sam obećao sa zadovoljstvom šaljem Vam pozivnicu za predstavljanje moje knjige „Matematika, pjesme i nogomet“. U knjizi je više tekstova o Modriću, Daliću i Vatrenima pa me raduje da ste u svom govoru u UN-u govorili i o Modriću, mada se iz tekstova u knjizi vidi da su neki drugi u RH imali neprihvatljivo ponašanje prema najboljem svjetskom nogometu.

Iako smatram da je knjiga u kojoj govorim o sebi kao nepodobnom matematičaru, takva i zbog Vašeg odnosa prema Peticiji ZDS, takvo ponašanje hrvatskih vlasti nije nezapaženo u Lijepoj našoj. O tome je prije tri dana u velikom intervjuu u Jutarnjem listu govorio bivši ministar vanjskih poslova akademik Davorin Rudolf!

U tom intervjuu me akademik Rudolf naziva „svjetskim majstorom matematičarem“ ☺, ali Vašim suradnicima nije bio zanimljiv prijedlog da Vi budete pokrovitelj međunarodne konferencije koja je organizirana u čast mog 70. rođendana – konferencije na kojoj sam nazvan: king of inequalities (matematičkih naravno). I o tome imate u knjizi.“

Zapravo su akademik Rudolf i tajnik mog razreda akademik Andrej Dujella pokušali nešto i napraviti u Akademiji. Akademik Rudolf je pisao i Predsjedniku Akademije i Rektoru Zagrebačkog sveučilišta. Ali nikada nije dobio odgovore od njih. A on je Predsjednik Odbora za ljudska prava HAZU!

Knjiga će biti predstavljena povodom nekih životnih obljetnica?

Predstavljanje a i sama knjiga je u povodu mog umirovljenja, 70 godina života, 20 godina časopisa „Mathematical Inequalities and Applications“ - prvog hrvatskog matematičkog časopisa na SCIE listi, a osnovao sam još dva časopisa koji su i na CC i na SCIE listama (sva tri su po Scopusu među šest najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa), 20 godina tiskanja moje prve publicističko-povijesne

knjige „Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima“ i 1200 mojih znanstvenih radova što je zapravo najviše znanstvenih radova nekog znanstvenika u RH. Napomenut će da je svega nekoliko matematičara u povijesti objavilo više od 1000 radova u znanstvenim časopisima.

Početkom sedmog mjeseca održava je međunarodna konferencija povodom Vašega sedamdesetog rođendana. Možete nam reći impresije iz te konferencije?

Samu konferenciju su organizirali, kao i predstavljanje ove knjige, moji suradnici u RH. Inače imam preko 230 suradnika diljem svijeta. Oni su također bili žrtve mog domoljubnog rada jer im je onemogućeno korištenje sredstava projekta Hrvatske Zaklade za Znanost. Zanimljivo da su glavni u njihovom Upravnom odboru bili Glavni tajnik i još jedan kolega iz HAZU. A priglupom načinu na koji je to izvedeno napisao sam i dvije knjige. Tekstovi s njihovog predstavljanja su dani u knjizi. Da su doista priglupi svjedoči jedno moje pismo tadašnjem ministru znanosti i direktoru bolnice u Vrapču u kome sam ih pozivao da ustanove tko od nas treba biti pacijent te ustanove: članovi Upravnog odbora ili ja!

Na samoj konferenciji je o mom životu govorio profesor Lars-Erik Persson koji je bio predsjednik Švedskog matematičkog društva i jedini matematičar koji je u Švedskoj dobio godišnju državnu nagradu koju svake godine dobiva jedna osoba. Posebno mi je bilo drago čuti kada je rekao da je i njegov ugled među švedskim matematičarima porastao kada je počeo suradivati s nama. Naravno zbog onoga o čemu je govorio akademik Rudolf otklonio sam svaku mogućnost da pokrovitelj te konferencije bude bilo Akademija bilo moj razred u Akademiji.

Na Konferenciji je sudjelovalo 80 matematičara iz preko 20 zemalja, a u Znanstvenom odboru je bilo preko 60 uglednih matematičara iz blizu 30 zemalja.

Hoćete li i nakon sedamdesetog rođendana ostati aktivni u akademskog i znanstvenom životu?

U potpunosti sam prekinuo svaku suradnju sa Sveučilištem u Zagrebu. Morao sam to dodatno pojasniti Glavnom uredniku „Glasnika matematičkog“:

Zahvaljujem se na Vašem odgovoru. Očito da nisam bio jasan u mom pismu. Naime kada sam govorio o suradnji sa Sveučilištem u Zagrebu mislio sam na to da ne želim svoje ime na ničemu na čemu se spominje to sveučilište. Vaš fakultet, kao i svi drugi fakulteti s tog sveučilišta u svom nazivu sadrže ime sveučilišta i to je jedini razlog prestanka moje suradnje i s vašim časopisom i s vašim fakultetom. Samom časopisu je bitan samo moj ugled kao i ugled drugih kolega o čemu Vi govorite. Kada govorim o seminaru kojega sam ja osnovao i na kojemu je puno matematičara kojima sam bio i mentor prestanak suradnje je vjerojatno mnogo teži jer iz istog razloga ne želim imati zajedničke radove s nikim tko u svojoj adresi ima naziv Borasovog sveučilišta.

U tisku je moja knjiga „Matematika, pjesme i nogomet“ u kojoj je i poglavlje:

**KAKO SE OSVETITI OBITELJI NEPOĆUDNOG
MATEMATIČARA:**

Ne Borasa za rektora; Ne Borasa za rektora II.; Ne Borasa za rektora III.; Zahvala portalima Glas Brotinja i Dragovoljac; Zašto im je kriv Bakić?

Iz naslova je očito da je moj stav osnovan na – za mene – nemoralno ponašanje rektora Borasa koji je bitno doprinjeo da moja kćerka poslije 10 godina rada na Filozofskom fakultetu izgubi posao. Niz državnih tajnika u Ministarstvu znanosti u više vlada potvrdilo je da je to bilo protuzakonito. Tražili su, zbog autonomije sveučilišta, očitovanje rektora Borasa. On je odbio to učiniti, ali se pozvao na to što u Ministarstvu smatraju da je nezakonito, da kao predsjednik povjerenstva u novom natječaju izabere svoju bivšu doktorandicu koja je imala manje znanstveno zvanje i manje radova. Usput budi rečeno kćerku jednog poznatog direktora.

Pisma koja sam tada slao svim dekanima Sveučilišta u kojima sam im o tome pisao, a koja su dana u navedenom poglavlju moje knjige, nisu im ništa značila!

S obzirom da je Vama kao sjajnom mladom znanstveniku važan ugled, evo nekih podataka iz tih pisama o „ugledu“ samog rektora iz tih pisama, tj. knjige.

U prvom pismu sam usporedio moju kćerku i rektora:

„I ON I ONA SU ZA MENTORA IMALI PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA. NJEMU JE TREBALO 15 GODINA DA

DOKTORIRA U 48. GODINI ŽIVOTA, A ONA JE ZA DUPLO MANJE I DOKTORIRALA, I POSTALA ZNANSTVENI SURADNIK I POSTALA VIŠI ZNANSTVENI SURADNIK.”

U drugom pismu sam pogledao što je to rektor uradio. Evo tog dijela:

„Prve dvije knjige su posebno zanimljive. Radi se o istoj knjizi samo je jedna na cirilici (Beograd, 2013.), a druga na latinici (Zagreb, 2012.). (Je li to razlog zauzimanja Borasa za povratak cirilice u osnovne škole?) Te dvije knjige su doktorat Petra Jandrića, koju je kao knjigu Boras potpisao i radi čega je izbila afera:

<http://vijesti.hrt.hr/374297/moze-li-dizertacija-postati-knjiga-a-mentor-koautor>

Od 22 poglavlja u knjizi samo je 1 samostalni rad.

Udžbenici i skripta: od 6 samo je 1 samostalni rad.

Znanstveni radovi u drugim časopisima: od 32 rada ni jedan samostalni rad.

ako zbrojimo ove tri kategorije (poglavlja u knjizi, udžbenici, skripte, znanstveni radovi u drugim časopisima) ukupni samostalni uradak je 3%.

Znanstveni radovi u zbornicima skupova s međunar. rec.: od 48 radova ni jedan samostalni rad.

Drugi radovi u zbornicima skupova s recenzijom : od 6 ni jedan samostalni rad.

Vjerljivo ste se naslušali priča o CC časopisima. Ima li Boras takovih radova uopće? Morao sam ipak pogledati web of sciences da ne gledamo na njega kao na rektora sveučilišta bez ijednog CC rada. Situacija je ovakva:

(...)

Ali moramo ga pohvaliti: provjerom njegovih CC radova u bazi web of science može se pronaći da rektor Boras ipak ima 1 (JEDAN) CC rad. Čestitamo iako provjerom u

<http://mjl.clarivate.com/cgi-bin/jrnlst/jlresults.cgi?PC=MASTER&ISSN=0263-5577>

za taj časopis nam izbací da je samo u SCIE! Ja sam u životu napravio samo DVA CC časopisa, a on ima objavljen (možda) jedan u nekom takovom časopisu!”

*U trećem pismu sam naše dekane upozorio i na nagradu Grada Zagreba rektoru Borasu koju je dobio za **dugogodišnje** (tu valjda*

misle na 15 godina rada na doktoratu, JP) uspješno djelovanje i velik doprinos uspostavljanju (vjerovali ili ne, JP) i razvoju informacijskih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu i u cjelokupnom sustavu obrazovanja u Republici Hrvatskoj.

Moj komentar u tom pismu je bio:

“Nagrađuju ga za USPOSTAVLJANJE INFORMACIJSKIH ZNANOSTI, a njega nije stid! Prof. Težak, prof. Stipčević, prof. Marijević itd. nisu zaslužni za uspostavu informacijskih znanosti. A to je generacija prije prof. Tuđmana koji je Borasu bio mentor. Da, nisu oni već Boras! Vjerovali ili ne. Ili mu je opravданje što mu je trebalo 15 godina da doktorira umišljeno nepostojanje informacijskih znanosti u Hrvatskoj.”

I tim dekanima takav znanstvenik je bio ugledan, a ne prof. Damir Bakić koji je također član Savjetodavnog odbora Glasnika, Ali i član Uredivačkog odbora časopisa kojega sam ja osnovao (Operators and Matrices). A to ne bi bio da doista nije ugledan.

Zato izbrišite moje ime iz Savjetodavnog odbora Glasnika.

Molim da ovo moje objašnjenje pošaljete i ostalim kolegama iz Glasnika, da ne bi pomislili da moja odluka ima ikakve veze i s njima i s vašim fakultetom.

A čeka me još promjena adrese u 26 drugih međunarodnih časopisa. Izgleda mi sretna okolnost da sam u nizu drugih odbio biti članom uređivačkog odbora.

Kako gledate na odnos hrvatskih institucija prema Vašem znanstvenom opusu i postignućima?

Mislim da je odgovor na Vaše pitanje dan u mojim prethodnim odgovorima. Ali, pogledajmo odnos prema znanosti uopće:

„Prema posljednjoj Webometricsovoj ljestvici 1000 najboljih sveučilišta na svijetu iz siječnja, Sveučilište u Zagrebu rangiralo se na 692. mjesto. Iako najbolje među hrvatskim, zagrebačko sveučilište bilježi značajan pad u odnosu na srpanjsku ljestvicu kada su bili 563. Ako pogledamo istu ljestvicu prije dvije godine, vidimo da je pad Sveučilišta u Zagrebu strmoglav jer je ono tada bilo rangirano kao 386. Kada se sve sumira, ispada da je Zagreb u posljednje dvije godine pao za preko tristo mjesta.“

<https://srednja.hr/studenti/vijesti/strmoglav-pad-sveucilista-zagrebu-jos-jednoj-prestiznoj-listi-najboljih-svjetskih-sveucilista/>

Zato će samo komentirati sljedeću rečenicu iz Predgovora dr. Davora Pavune koji kaže: „*Pa, znanstvenik sam i itekako znam da preko 500 citata i preko tisuću radova u matematici ... je gotovo nezamislivo.*“

Naime na MathSciNetu ja imam 4666 citata od 1502 autora.

Davor Dijanović

NAPOMENA: Sukladno dobivenoj obavijesti kako civilna zaštita Grada Zagreba ima mobilizacijsku vježbu za krizna stanja u 17:00 sati, nažalost, zbog te izvanredne situacije promocija knjiga se odgađa za nekoliko dana.

<https://www.hkv.hr/razgovori/30363-razgovor-s-akademikom-j-pecaricem-lijepo-bitи-u-drustvu-nepocudnih-akademika.html>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/10/02/38330/>

<https://kamenjar.com/razgovor-s-akademikom-j-pecaricem-lijepo-bitи-u-drustvu-nepocudnih-akademika/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/12948-razgovor-s-akademikom-j-pecaricem-lijepo-bitи-u-drustvu-nepocudnih-akademika>

<https://narod.hr/hrvatska/josip-pecaric-lijepo-je-bitи-u-drustvu-nepocudnih-akademika>

POZIVI RUSKOM ZNANSTVENIKU

(1)

Poštovana kolegice Stojanovski,

Zahvaljujem se na pozivu, ali mislim da on nije trebao biti upućen meni. Naime, ja jesam stvorio TRI znanstvena časopisa koji su na svjetskim listama. Tako su dva od njih ove godine po Web of science Q1 časopisi.

Međutim po HRZZ-u ti časopisi nisu dobri i zbog te ocjene projekt na HRZZ-u nije mogao biti realiziran, iako je na njemu bilo još 36 matematičara. Istina, tada su ti časopisi bili Q2, ali je po scopusu od 5 najboljih hrvatskih časopisa 3 bilo „mojih“.

Napisao sam i dvije knjige (Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245. i Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.) o takvom pogledu na hrvatsku znanost (vrijedi li ona uopće ako tri od pet najboljih znanstvenih časopisa nisu dobri?), poslao sam ih vlastima RH. Zahvali su na primitku i ništa više.

Očito im je odgovarao takav odnos prema njima. Oni koji su sudjelovali u tome iz moje akademije nagrađeni su (u Vladi, HAZU, HRZZu).

Kako je sličan odnos i prema mojoj obitelji, moram se zapitati hoćete li i Vi imati problema zbog ovog poziva ili mog dolaska na Vaš skup. S druge strane u osveti zbog mog djelovanja preko člana moje obitelji najprljaviju ulogu je odigrao rektor Zagrebačkog sveučilišta tako da ja ne bih sudjelovao na Vašem skupu već zbog činjenice da je suorganizator sveučilište kojem je takav čovjek na čelu.

Vjerojatno Vam je poznato da je doktorirao poslije 15 godina rada na doktoratu (FF – Zagreb) u 48. godini života. Ovih dana sam čuo zgodu s te obrane, tj. komentar jednog nazočnog:

„Pet minuta sramote, a doktor znanosti si cijeli život“.

Čovjek je očito promašio, jer je u slijedećih 15 godina, Boras proletio kroz sva zvanja, postao dekan i rektor.

Inače o prljavoj ulozi rektora Borasa pisao sam dekanima Sveučilišta pri nedavnim izborima, i oni su pokazali kako se na Sveučilištu u Zagrebu njeguje takvo shvaćanje morala.

Ta pisma imate u mojoj knjizi: Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347.

Kako sam već godinu dana u mirovini, i potpisujem radove za moskovsko sveučilište RUDN, mene u Scopusu i tretiraju kao ruskog znanstvenika (vidi prilog) na zadovoljstvo hrvatskih političara i onih u znanosti, i onih na vlasti i onih u glavnim oporbenim strankama.

Objašnjenje, o kojem sam govorio u spomenutim knjigama jasno je iz nedavnog nastupa Ivice Marijačića, glavnog urednika Hrvatskog tjednika iz Zadra /dakle možete ga u Zadru i kontaktirati).

On je upozori kako se problem s pozdravom ZA DOM SPREMNI pojavio s nastankom velikosrpskog Memoranduma SANU 2. A poznato je da sam ja pokretač Peticije Za dom spremni kojom smo branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“ od onih koji su u hrvatskim vlastima, a provode taj memorandum. Nedavno Vam je i Vučić otvoreno napao „Bojnu“ i tako svima potvrđio koga slušaju mnogi u RH.

Zato mislim da je bolje, da takve znanstvenike, uostalom eto i ruski sam a ne hrvatski, ne pozivate na vaš skup.

Ipak više vjerujte hrvatskim vlastima kako moji Q1 časopisi nisu dobri nego tim svjetskim bazama. Pa valjda Vučić najbolje zna.

S poštovanjem,

Dr. sc. Josip Pečarić

Redoviti član HAZU

Izvanjski član DANU

PRILOG:

Poštovani,

pozivamo vas da nam se pridružite na ovogodišnjoj PUBMET2019 konferenciji o znanstvenom izdavaštvu, od 19-20. rujna 2019. na Sveučilištu u Zadru, s temama atraktivnim za svakog znanstvenika. Upoznajte se s najnovijim trendovima u znanstvenom izdavaštvu, zahtjevima financijera i sudjelujte u diskusijama o promjenama koje donosi Otvorena Znanost.

Cijenili bismo ukoliko ovaj poziv (hrvatska ili engleska verzija) možete distribuirati unutar svojih ustanova, društava i mreža. Sva pitanja možete nam uputiti na pubmet@unizd.hr.

Zahvaljujem i srdačno pozdravljam, jadranka

Provjerite zašto ne smijete propustiti ovogodišnju [PUBMET2019](#) konferenciju! :)

Poštovani,

Želimo vas obavijestiti da je objavljen [program 6. Međunarodne konferencije o znanstvenom izdavaštvu u kontekstu otvorene znanosti PUBMET2019](#), u organizaciji Sveučilišta u Zadru, Sveučilišta u Zagrebu i Instituta Ruđer Bošković, pod pokroviteljstvom [Ministarstva znanosti i obrazovanja](#), [OpenAIRE Advance](#), [European Association of Science Editors EASE](#) i [SPARC Europe](#), koja će se održati od **19. do 20. rujna 2019.**, uz predkonferencijske **radionice 18. rujna 2018.** na [Sveučilištu u Zadru](#).

Nakon pet uspješnih PUBMET konferencija, ovogodišnja donosi nove i aktualne teme suvremenog znanstvenog izdavaštva koje želimo približiti što većem broju znanstvenika, urednika i izdavača, osiguravatelja usluga, kreatora politika, knjižničara, upravitelja repozitorija i informacijskih stručnjaka kroz niz **izlaganja, postera, radionica, panel rasprava i okruglih stolova.**

Okupili smo vodeće stručnjake u području znanstvene komunikacije. Među našim pozvanim predavačima su Gwen Franck (poslovni modeli u OA izdavaštvu), Olga Kirillova (uloga globalnih bibliometrijskih baza podataka), Thed van Leeuwen (Plan S), Vanessa Proudman (uloga financijera u otvorenoj znanosti), Andrei Rostovtsev (plagijatorstvo i znanstvena nečestitost), Sami Syrjämäki (višejezičnost), Victoria Tsoukala (politike otvorene znanosti i preporuke Europske komisije) i Adriaan van der Weel (knjige i kriza

čitanja u znanstvenoj komunikaciji). Nudimo i zanimljive radionice o CrossRef uslugama, pohranjivanju otvorenih istraživačkih podataka, novim alatima i mogućnostima znanstvene komunikacije te novim alatima za objavljivanje časopisa i knjiga.

Potrudili smo se osigurati vam kvalitetan program i sigurni smo da ćete se odazvati te pridonijeti uspjehu konferencije. Ukoliko se već niste registrirali, za registraciju i sudjelovanje na PUBMET2019 konferenciji, slijedite poveznicu **REGISTER**. Provjerite naše popuste za preddiplomske, diplomske i doktorske studente!

U četvrtak ćemo se družiti na konferencijskoj večeri u atraktivnoj Konobi Dalmacija, a u petak organiziramo razgledavanje prelijepog grada Zadra.

Pridružite nam se na izletu u subotu 21. rujna 2019. (nije uključeno u kotizaciju) kada ćemo posjetiti park prirode Vransko jezero (oko 50 €, ovisno o broju sudionika). Detalje izleta pronaći ćete na kraju programa.

Ukoliko imate dodatnih pitanja, svakako nas pitajte na pubmet@unizd.hr

Veselimo se zajedničkom druženju u Zadru na konferenciji o znanstvenom izdavaštvu koju ne smijete propustiti!

U ime organizacijskog i programskog odbora srdačno vas pozdravljam,

izv. prof. dr. sc. Jadranka Stojanovski

--

izv. prof. Jadranka Stojanovski / associate professor
Sveučilište u Zadru / University of Zadar

<http://ozk.unizd.hr>

Institut Rudjer Boskovic / Rudjer Boskovic Institute

<http://lib.irb.hr/web>

(2)

Poštovani kolega Jecić,

Zahvaljujem Vam se na e-mailu koji ste mi poslali kao Glavni urednik *Hrvatske tehničke enciklopedije*. Vidim da ste isti poziv poslali i nekim kolegama S TTF-a, pa pretpostavljam da sam i ja dobio poziv s obzirom da su na TTF-u, dok sam ja tamo radio više od 50% objavljenih radova godišnje bili moji radovi. Međutim ja sam već godinu dana u mirovini, pa je poznato da sam prekinuo svaku suradnju sa Zagrebačkim sveučilištem. Naime, zbog mog domoljubnog rada u nemilosti sam hrvatskih političara. Oni su dosegli samo dno kada su se počeli svetiti članovima moje obitelji. Glavni u tom najprljavijem poslu je rektor Zagrebačkog sveučilišta Boras. Već samo zbog toga on na čelu Sveučilišta je sramota tog sveučilišta, pa više na mojim znanstvenim radovima ne sudjeluju ni moji doktori znanosti jer im je u adresi Sveučilište koji ima takvog rektora.

Ali nije sramota sveučilišta što ima takvog rektora samo zbog toga. Npr. vjerojatno Vam je poznato da je on doktorirao poslije 15 godina rada na doktoratu (FF – Zagreb) u 48. godini života. Ovih dana sam čuo zgodu s te obrane, tj. komentar jednog nazočnog:

„Pet minuta sramote, a doktor znanosti si cijeli život“.

Čovjek je očito promašio, jer je u slijedećih 15 godina, Boras proletio kroz sva zvanja, postao dekan i rektor.

Inače o prljavoj ulozi rektora Borasa pisao sam dekanima Sveučilišta pri nedavnim izborima, i oni su pokazali kako se na Sveučilištu u Zagrebu njeguje takvo shvaćanje morala.

Ta pisma imate u mojoj knjizi: Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347.

Dakle, već godinu dana potpisujem radove za moskovsko sveučilište RUDN, pa me u Scopusu i tretiraju kao ruskog znanstvenika (vidi prilog). Tako da je Vaš poziv zakasnio i besmisleno je da ruskog znanstvenika uvrštavate u hrvatsku enciklopediju.

S druge strane, ne bih želio da Vi u tome sudjelujete zbog napada koje doživljavam od samih vlasti i ja i članovi moje obitelji, i moji suradnici, pa čak i moji časopisi. Naime, tri časopisa koje sam stvorio sa svojim suradnicima s sa impact faktorom, a dva su sada Q1 časopisi. Hrvatski političari su kaznili čak i te časopise. Zato nisam

siguran da se to ne bi dogodilo i Vama. Napisao sam čak i dvije knjige o tim progonima, poslao ih vrhovima vlasti u RH. Rezultat je bio nagrađivanje ljudi iz HAZU koji su sudjelovali u tim napadima na mene, obitelj do časopisa.

Objašnjenje za to očito slijedi nakon nedavnog nastupa Ivice Marijačića, glavnog urednika Hrvatskog tjednika iz Zadra u Bujici. On je upozori kako se problem s pozdravom ZA DOM SPREMNI pojavio s nastankom velikosrpskog Memoranduma SANU 2. A poznato je da sam ja pokretač Peticije Za dom spremni kojom smo branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“ od onih koji su u hrvatskim vlastima, a provode taj memorandum. Nedavno Vam je i Vučić otvoreno napao „Bojnu“ i tako svima potvrdio koga slušaju mnogi u RH.

Zato mislim da je bolje, da ovakve znanstvenike, čak i da nisu ruski već hrvatski, ne stavljate u hrvatske enciklopedije.

Ne treba se igrati s vlastima, i ne samo s njima, kad provode ono za što se zalaže Vučić, zar ne?

S poštovanjem,

Dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

PRILOG

Naslov: HRVATSKA TEHNIČKA ENCIKLOPEDIJA

Datum: Wed, 4 Sep 2019 13:01:19 +0200

Šalje: *renata.pavlovic@lzmk.hr*

Prima: *zaneta.ugarcic-hardi@ptfos.hr, zlatka.mencl.bajs@ttf.hr,*
zvonko.dragicevic@ttf.hr, amgranca@ttf.hr,
pecaric@element.hr

dr. sc. Zdenko Jecić
Glavni urednik
Hrvatska tehnička enciklopedija

Poštovani/poštovana,

obraćam Vam se kao glavni urednik Hrvatske tehničke enciklopedije, velikoga projekta Leksikografskog zavoda Miroslav Krleža, koji na internetu (<http://tehnika.lzmk.hr/>) i u četiri tiskana sveska obrađuje povijest i trenutačno stanje tehnike u Hrvatskoj. Važnost projekta prepoznale su Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti te Akademija tehničkih znanosti Hrvatske, koje su uključene u projekt od njegova početka. Svi članci objavljuju se na internetu odmah po dovršetku, a svesci u razmaku od približno tri godine. Prvi tiskani svezak predstavljen je javnosti krajem 2018.

Drugi svezak, na kojem trenutačno radimo, obuhvaća biokemijsko inženjerstvo, drvnu tehniku i šumarstvo, grafičku tehnologiju, kemijsko inženjerstvo, metalurgiju, poljoprivrednu tehniku, prehrambenu tehnologiju, rudarstvo, tekstilnu tehnologiju i zaštitu okoliša. U enciklopediju ćemo uvrstiti životopise najvažnijih osoba, pa Vas molimo za pomoć oko prikupljanja Vaših biografskih podataka.

Bilo bi nam od velike pomoći kad biste nam dostavili:

1. *ispunjeni biografski upitnik (u privitku)*
2. *svoju fotografiju (u digitalnom obliku u visokoj rezoluciji za tisak ili nam ju u analognom obliku pošaljite poštom)*
3. *broj telefona na koji Vas možemo kontaktirati oko možebitnih nejasnoća ili dodatnih podataka.*

Za sva dodatna pitanja slobodno me nazovite na telefon 01/4800-411 ili se javite elektroničkom poštom.

Unaprijed zahvaljujem što pomažete odvijanje ovoga projekta, važnog za tehničku zajednicu i hrvatsku kulturu u cjelini.

S poštovanjem,

Zdenko Jecić
glavni urednik HTE

(3)

Poštovani Profesore Šikić,

Zahvaljujem Vam se na ljubaznom pozivu na Proslavu Stogodišnjice Zavoda za primijenjenu matematiku FER-a. Još mi je u sjećanju proslava godišnjice Vašeg Zavoda 11.10.2009. kada je o mojim navodnim zaslugama govorio profesor dr. sc. Neven Elezović, tj. kada je o meni govorio kao o zlom duhu hrvatske matematike (onaj dobri duh je najveći živući hrvatski znanstvenik profesor Zvonimir Janko):

„Drugi projekt spada u područje matematičke analize, program Matematičke nejednakosti i primjene, voditelj sam ja, suradnici I. Brnetić, M. Krnić i A. Aglić-Aljinović, novak Tomislav Burić a zli duh koji nikome ne da mira i tjera sve naprijed nalazi se ovdje među nama, akad. J. Pečarić. Više od polovine matematike na tehničkim fakultetima u Hrvatskoj opстојi samo zato što se taj zli duh probudio. To pokazuje da jedan pojedinac može napraviti više nego čitava organizirana ili neorganizirana institucija.

Iznimno sam ponosan što imam čast surađivati s prof. Pečarićem. Sjećam se dobro trenutka pred dvanaest godina, nakon jedne sjednice matičnog povjerenstva, kad sam mu predložio tad utopističku ideju o pokretanju prvog specijaliziranog časopisa iz matematike u Hrvatskoj, danas svjetski poznatu i priznatu MIU. Vjerovao sam da prof. Pečarić ima ugled koji je prepoznat u svijetu i da će moći organizirati kvalitetno uredništvo. Ali nisam mogao niti sanjati da će se u njemu naći više od pola živućih matematički najproduktivnijih autora u cjelokupnoj povijesti matematike. I svi su oni priznali Zagreb kao svjetski centar istraživanja u ovom području matematike.“

Međutim, u međuvremenu se mnogo toga promijenilo. Na čelu Sveučilišta je došao prof. Damir Boras, čovjek koji je sramota Vašeg sveučilišta. Kažem „Vašeg“ jer sam zbog toga prekinuo suradnju sa

vašim sveučilištem. To je dobro poznato, ali ipak je takav čovjek pozvan na Vašu proslavu.

Vjerujem da je već poznato da se zbog toga na Scopusu ja vodim kao ruski znanstvenik, jer sam još uvijek član matematičkog instituta jednog sveučilišta u Moskvi, a nisam na vašem sveučilištu.

Dakle tisuću mojih znanstvenih radova koliko imam potpisano za vaše sveučilište ili to što je tada rekao profesor Elezović (*više od polovine matematike na tehničkim fakultetima u Hrvatskoj opстоји zahvaljujući meni*), ne znači ništa vašem fakultetu i on poziva rektora Borasa, iako su svjesni da to znači i poruku meni kako je moj doprinos vašem fakultetu zapravo nebitan.

Naravno, kada se tako kvalificira moj doprinos, ja to moram uvažiti. Ipak je rektor Boras završio FER, poslije 15 godina rada na Filozofskom fakultetu uspio je čak i doktorirati u 48. godini života, pa itekako morate uvažiti znanstvene kvalitete vašeg bivšeg studenta, a ne nekakav doprinos ovog 'zlog duha'.

Na kraju mi jedino ostaje da svim članovima vašeg Zavoda čestitam stogodišnjicu.

S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić

Naslov:Pozivnica na proslavu 100-godišnjice ZPM-a

Datum:Mon, 30 Sep 2019 13:21:55 +0000

Šalje:Tomislav Šikić

Prima:marko.tadić, pecaric, Andrej Dujella, Goran Muic

Dragi Tomislave,

Znam da je rektor gost vašeg dekana, pa sam zato moj e-mail poslao i njemu.

Ono u čemu si pogriješio jeste to što si koristio riječ GNJEV. Mnogo je primjerenija riječ GAĐENJE. Sve što je u svezi s rektorm kod mene izaziva samo gađenje.

Uvjeren sam da je isti slučaj i s njegovim mentorom dr. Miroslavom Tuđmanom, koji mu je omogućio da poslije 15 godina rada na Filozofskom fakultetu u 48. godini života doktorira.

Zašto?

Već sam pisao o tome kako su u jednom društvu u kojem je bio jedan profesor s vašeg fakulteta (ima isti čin kao i Tuđman) razgovarali o Borasovom doktoratu. Zvali su me i potvrdio sam da mu je mentor bio Tuđman. Poslije sam doznao da je moj prijatelj i vaš kolega zvao Borasa i ovaj je negirao da mu je Tuđman bio mentor. Vašem profesoru sam onda poslao linkove s kojih se mogao uvjeriti da mu je Tuđman doista bio mentor.

Vjerujem da se i Tebi Tomislave gadi netko takav, zar ne?

Ali, zar Ti to ne objašnjava munjevito Borasovo napredovanje kroz sva zvanja, u vrijeme detuđmanizacije, i izbore za dekana i rektora? S druge strane mene je Poziv podsjetio na govor profesora Elezovića, pa vam na tomu hvala. U njemu je spomenuo troje mojih doktora koji su na vašem fakultetu izabrani za redovite profesore u istom danu.

Profesor Elezović je govorio i o MII, u kojoj i Ti imaš objavljen jedan rad. A MIA je uz JMI sada Q1 časopis.

Moraš prznati da je Neven po običaju bio jako duhovit. Sjećam se kako je odgovorio jednom od mojih doktora (sada je izvanredni profesor) na početku rada na doktoratu. Pitao ga je tko je moj nasljednik.

Neven mu je odgovorio nešto ovako:

Jedan. Valjda misliš kojih dvadeset?

Zapravo, prije nego što sam dobio Tvoj poziv, na proslavu me je pozvao prof. Žubrinić. Vjerojatno se sjećaš kako je kolega Žubrinić povodom svog izbora u zvanje redoviti profesor u trajnom zvanju posebno zahvalio meni.

A već Tvoj poziv sam shvatio kao ruganje na račun rektora.

Kako to?

Pa poziv si poslao i trojici mojih kolega akademika. A sva trojica su u trenutku kada su postali akademici, bili mlađi nego što je bio Boras kada je doktorirao.

A priča se u Akademiji kako je već počeo kampanju da i on postane akademik.

Sigurno i hoće kada znamo da je već dobio i nagradu grada Zagreba zbog *velikog doprinosa uspostavljanju* (vjerovali ili ne) i *razvoju informacijskih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu*.

Eto vidiš kako i ja griješim. Zato mu Tuđman i nije mogao biti mentor, a profesori ni Težak, Stipčević, Marijević itd. nisu zaslužni za uspostavu informacijskih znanosti.

Uz srdačne pozdrave,

Tvoj Josip

Naslov: Re: Fwd: Pozivnica na proslavu 100-godišnjice ZPM-a

Datum: Thu, 10 Oct 2019 22:12:35 +0000

Šalje: Tomislav Sikic <tsikic@fer.hr>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi profesore,

mogu samo ponoviti koliko mi je žao. Zapravo razumijem Vaš gnjev no rektor je gost našeg dekana koji je zapravo domaćin ove proslave.

Uz srdačne pozdrave,

Vaš Tomislav.

KRIV JE I ŠIMUNIĆ

**AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: ‘NAŽALOST,
BITI UBOJICA JE MNOGO VEĆE
DOSTIGNUĆE OD PISANJA ZNANSTVENIH
RADOVA’**

<https://kamenjar.com/akademik-josip-pecaric-nazalost-bitи-ubojica-je-mnogo-vece-dostignuce-od-pisanja-znanstvenih-radova/>
<http://glasbrotnja.net/veliki-razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem-povodu-izlaska-njegove-nove-knjige/>

**JOSIP PEČARIĆ: NA VELIKO
ZADOVOLJSTVO SADAŠNJE SRPSKO-
HRVATSKE VLASTI POSTAO SAM RUSKI
ZNANSTVENIK!**

<http://www.hrvatskonebo.org/2019/09/27/josip-pecaric-na-veliko-zadovoljstvo-sadasnje-srpsko-hrvatske-vlasti-postao-sam-ruski-znanstvenik/>
<https://www.hrvatskonebo.org/2019/09/27/josip-pecaric-na-veliko-zadovoljstvo-sadasnje-srpsko-hrvatske-vlasti-postao-sam-ruski-znanstvenik/>

**ISTINA BOLI ZATO JE PLENKOVIĆ ONAKO
REAGIRAO KADA SU MU REKLJ DA JE
IZDAJNIK**

<https://www.tjedno.hr/istina-boli-zato-je-plenkovic-onako-reagirao-kada-su-mu-reklj-da-je-izdajnik/>

VELIKI RAZGOVOR MLAĐENA PAVKOVIĆA S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM U POVODU IZLASKA NJEGOVE NOVE KNJIGE [https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/18258- veliki-razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom- pecaricem-u-povodu-izlaska-njegove-nove-knjige](https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/18258-veliki-razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem-u-povodu-izlaska-njegove-nove-knjige)

Hrvatski akademik Josip Pečarić često je na udaru, baš kao i većina onih koji se i dalje bore za boljšak Lijepe naše, tj. hrvatske Domovine.

Ali, ako je suditi po njegovim brojnim aktivnostima, poglavito na domoljubnom planu, ne odustaje. Ne povlači se ni milimetar.

Ovih dana objavio je novu knjigu u kojoj ponovno komentira, polemizira i ističe toliko prozivani pozdrav „Za dom spremni“. No, ovdje je u prvom planu bivši hrvatski reprezentativac Josip Šimunić.

Što donosi vaša nova knjiga Josip Šimunić i „Za dom spremni“, koja je posvećena hrvatskom nogometnom reprezentativcu?

Najveći dio knjige daje tekstove iz mojih prethodnih knjiga o poznatom slučaju našeg proslavljenog reprezentativca i velikog domoljuba. Evo što o tome piše na poledini knjige dr. sc. Josip Stjepandić:

“Nakon što je kao nogometni internacionalac, rođen u Australiji od hrvatskih roditelja, uspješno igrao 13 sezona u prestižnoj njemačkoj Bundesliga, gdje je dogurao do kapetana te najpopularnijeg i najboljeg igrača tradicionalnog kluba Hertha iz Berlina, nogometni Josip Šimunić u samo dvije godine u neovisnoj Hrvatskoj prešao put od svjetske slave do stuba srama. Presretan zbog pobjede protiv Islanda 14. studenog 2013. godine, koja je Hrvatsku još jednom izvela na svjetsku nogometnu pozornicu, uzeo je mikrofon u ruke te doviknuo navijačima: „U boj, u boj“, te „Za Dom“. Navijači u trenutku velikoga slavlja naravno nisu bili nimalo nespremni. Potom se na njega sručila prava hajka, kao da je počinio najgore nedjelo. Nisu pomogle nikakve obrane. Šimunić će zbog slijepje pristranosti

FIFA-e ostati žigosan kao rasist. On, koji je godinama predvodio suigrače svih boja! Danas, punih 6 godina nakon toga beningnog događaja, pokazuje se da je Šimunićev postupak bio samo okidač za već pripremljenu, bjesomučnu hajku, koju je prije njega bio doživio i pjevač Marko Perković Thompson. Njihovim progoniteljima ne smeta zapravo taj pozdrav, koji je poznat u gotovo svim svjetskim jezicima, nego javno iskazana spremnost braće da stanu u obranu svojih domova, ako bi se netko opet latio tenka, zbog kojeg je jednom već bio utekao kao zec na traktoru. Tako je uzoriti, dobroćudni nogometnički, koje je godinama bio izvrsni ambasador svoje domovine u kojoj dotad uopće nije živio, postao simbolom stradanja i medijskog linča zbog toga istog domoljublja.”

Već tada je bilo očito slaganstvo hrvatskih vlasti. Naime, u jednom tom tekstu iz iste godine se uspoređuje slavljenje pobjeda Novaka Đokovića podizanjem ruke s raširena tri prsta sa Šimunićevim pozdravom). Naime, radi se o pozdravu pripadnika velikosrpske soldateske i tzv. JNA tijekom ratova 1990-tih u Hrvatskoj, BiH i na Kosovu. S tri uzdignuta prsta proslavljeni su masovna zvjerstva, ubojstva, silovanja, terorizam i razbojstva što se po međunarodnom pravu smatra elementima genocida, kulturocida i urbocida. Zapravo prije Drugoga svjetskog rata Srbi su polagali prisegu s tri podignuta prsta, ali spojena. To ste nedavno mogli vidjeti mislim na Vinkovačkoj TV gdje su pokazali dvoje djece koji s pravoslavnim popovima – valjda u RH – pjevaju četničku pjesmu i završe je s tim pozdravom, Međutim, tri raširena prsta kakva danas podižu u pozdravu pojavio se tek 1988., u vrijeme kada je već počela vladavina Slobodana Miloševića. Naveli su i srpskog povjesničara Dragana Petrovića koji smatra da *bilo koji nacionalni pozdrav može biti njegovanje tradicije, ali može i napredovati.*

Odmah sam upozorio na potpunu analogiju ZA DOM i ZA DOM SPREMNI. S tom razlikom da se srpski pozdrav koristio u fašističkoj agresiji na Hrvatsku, a sa ZDS se branila Hrvatska. Dakle, očito služenje vlasti velikosrpskoj politici.

Zapravo i nedavna presuda Visokog prekršajnog suda gdje se jednakost tretiraju i ZA DOM i ZA DOM SPREMNI pokazuje to isto. I zato je prirodno bilo odgovoriti ovakvom knjigom o Šimuniću, mada je u toj presudi glavni cilj napada bila „Bojna Čavoglave“.

Jasno i zašto. Pa baš je tih dana tu pjesmu napao Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić.

Zbog čega i kako je došlo do toga da se „svi“ bavimo pozdravom „Za dom spremni“, a ne recimo mnogo važnijim pitanjima iz Domovinskoga rata, kao što su primjerice 150 masovnih grobnica, koje su ostale nakon velikosrpske agresije?

Vjerojatno ste primijetili da godinama poslije završetka Domovinskog rata ZDS nije nikome smetao. Ni Srbima ni domaćim srpskim slugama. Tada se „dogodio“ Memorandum SANU 2. tj. poslije vojnog poraza Srbi su njime pokrenuli sve da se ciljevi koje nisu ostvarili u ratu – ostvare u miru. Davno sam već napisao kako im je izuzetno veliko dostignuće što u tome imaju podršku vlasti, glavnih medija u RH. Otud progoni i Thompsona i Šimunića i HOS-ovaca i mnogih drugih. Vlastima i drugima koji su u toj velikosrpskoj igri itekako odgovara da se „vrti“ priča oko ZDS, a ne hrvatske žrtve o kojima govorite. Pa cilj Memoranduma SANU 2 je „dokazati“ krivicu hrvatske strane, a ne fašističkog agresora. Pa nije vlast u RH toliko luda da rješava pitanja hrvatskih stradanja. Pa to bi bilo očito suprotno ostvarenju Memoranduma SANU 2, zar ne? Sjetite se kada je Predsjednik Vlade jedino reagirao kao čovjek u Hrvatskom saboru: kada su mu rekli da je izdajnik. Istina boli, zar ne?

Zapravo to tako očito slijedi i iz odnosa vlasti prema ploči našim poginulim HOS-ovcima u Jasenovcu. Ploči na kojoj je legalni znak HOS-a. U nedavnoj presudi u Sisku doslovno stoji:

„Pozdrav Za dom spremni, kao znak HOS-a, službeni je i legalni znak, stoga majice s legalnim znakovljem HOS-a nisu zabranjene. Majica HOS-a jednaka je kao i svaka druga majica bilo koje druge brigade Hrvatske vojske ili neke druge ratne postrojbe iz Domovinskog rata. Znakovlje HOS-a formalno je verificirano i u Ministarstvu obrane prošlo je odgovarajuću pravnu proceduru te kao takvo predstavlja obilježje sastavnoga dijela Hrvatske vojske, a koji znak je službeno registriran i predstavlja izraz volje i legaliteta vlasti Republike Hrvatske...“

To sve znaju i vlasti i oni koji su tražili da se ploča ukloni, pa im je udovoljeno. Da bi pokazali kako su im interesi agresora važniji od hrvatskih pokazalo se tada kada se govorilo i o kokardama, pa je Pupovac objasnio vladajućima, kako kokarda nije zabranjena.

Dakle, poštuje se znak kojim se napadalo na Hrvatsku jer nije zakonski zabranjen, a napada *znak koji je službeno registriran i predstavlja izraz volje i legaliteta vlasti Republike Hrvatske...* Valjda je očito zašto se Predsjednik Vlade htio tući kada su mu u Saboru rekli što to znači, zar ne?

S obzirom da ste član HAZU, je li u redu da se još uvijek među počasnim članovima nalazi ime Josipa Broza Tita?

Ovo je pitanje koje mi dozvoljava i malo šale. Znate da u nacionalne akademije biraju pojedince koji su postigli izuzetne rezultate u pojedinim područjima. Kada mene pitate ovako nešto, mene više zanima kako je J.B. Tito samo počasni član HAZU, a ne kao i ja redoviti član. Naime, ja sam po svjetskim izvorima po broju objavljenih radova u znanstvenim časopisima iz matematike vjerojatno među prvih PET u cijeloj povijesti, ali da budemo sigurni recimo među prvih deset. A J.B. Tito je, opet po svjetskim izvorima, među DESET najvećih ubojica. Možda je on „samo“ počasni član zato što je biti ubojica mnogo veće dostignuće od pisanja znanstvenih radova iz matematike.

A zbog čega HAZU nema ni jednog živog počasnog člana?

Ne znam. Možda se odgovor može naći u mojoj svojevremenom komentaru kako mi je žao današnjih tobožnjih antifašista, a zapravo crvenih fašista.

Zašto?

Pa njihovi očevi su nas mogli ubijati, a oni ne mogu. Doista ih čovjek mora žaliti, zar ne?

Je li vam članovi HAZU daju podršku u vašem radu, osobito u svezi objavljivanja domoljubnih knjiga?

Samo neki pojedinci. U HAZU su još 2014. prestali čak slati obavijesti o predstavljanjima takvih knjiga i to kada sam najavio predstavljanje knjige gdje se već u naslovu parafrazira izjava Slobodana Miloševića o Srbsima koji su u Oluji bježali kao zečevi /“Hrvatski genocid, Napravili zečeve od Srba“/. Vjerojatno se sjećate i moje uloge u sprječavanju izbora Iva Goldsteina u HAZU. Cilj je imati takve u Akademiji, a ne pomaganje tiskanja ovakvih knjiga. Pa i zbog Peticije ZDS kojom smo branili Thompsona i „Bojnu

Čavoglave“ smo prozivani od Glavnog tajnika HAZU u Hrvatskom saboru.

Treba li u Hrvatskoj barem još jedna institucija, poput HAZU?

Radi se o nacionalnoj akademiji, pa je važnije postići da ona doista štiti hrvatske nacionalne interese. Zato je glavna bitka unutar HAZU kako birati doista hrvatske znanstvenike i umjetnike, jer je na primjeru Goldsteina očito da se hoće postići nešto sasvim suprotno. Evo jedne moje čestitke mom kolegi koju sam poslao i drugim akademicima (spominjem Iva Dobilicu – vjerojatno znate da se radi o Ivu Goldsteinu), a zapravo pokazuje koliko je jadno stanje i na hrvatskim sveučilištima, a ne samo u HAZU:

„Poštovani i dragi kolega Muiću,

Čestitam Ti na izboru za Predsjednika Odbora za suradnju s hrvatskim sveučilištima i znanstvenim institutima

http://info.hazu.hr/hr/okrugljak/akademiji/znanstvena_vijeca/odbor_za_suradnju_s_hr_sveucilistima_a_i_zn_institutima/.

Ispričavam se što Ti nisam čestitao na samoj sjednici našeg razreda kada sam i doznao za taj izbor. Zapravo sam dvojio trebam li Ti uopće čestitati jer je moje iskustvo sa sveučilištima i znanstvenim ustanovama u RH doista jako loše.

Npr. Rektor Zagrebačkog sveučilišta je tako pokazao svoj prezir prema HAZU svojim odnosom prema pismu koje mu je uputio predsjednik Znanstvenoga vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a:

Akademik Davorin Rudolf,

predsjednik Znanstvenoga vijeća za mir i ljudska prava

HAZU-a

Zagreb, 5. listopada 2016.

Gospodinu

Prof. dr. sc. Damiru Borasu, rektoru Zagrebačkog sveučilišta

Z a g r e b

Poštovani gospodine rektore,

Akademik Josip Pečarić uputio mi je pismo u kojemu je ustvrdio da se prema njemu tijekom zadnjih godina dana sustavno primjenjuju postupci i čini osobne diskriminacije kojima se grubo krše njegova prava i slobode čovjeka i znanstvenika.

Otežava se, onemoguće i diskvalificira njegov znanstveni rad, ostvarivanje znanstvenih projekata, pripremanje i objavljivanje znanstvenih časopisa koje uređuje, premda su visoko rangirani prema objektivnim mjerilima.

Netrpeljivost i diskriminacija preljevaju se na njegove suradnike, pa čak i na članove njegove uže obitelji. Naveo je primjer svoje kćerke na Filozofskome fakultetu u Zagrebu, Katedri za organizaciju znanja, Odsjeku za informacijske i komunikacijske znanosti.

Strahujem da su civilizacijski nedopustiva i osvetnička vrela diskriminacije i difamiranja akademika Josipa Pečarića vezana uz njegove javne političke djelatnosti. To je, dakako, nedopustivo, usuprot je zajamčenim ljudskim slobodama.

Dužnosti predsjednika Znanstvenoga vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a nalažu mi zaustaviti i suprotstaviti se napadajima na akademika Pečarića, jednog od najuglednijih hrvatskih znanstvenika u području matematike, u svijetu priznatog stručnjaka teorije nejednakosti, autora 1100 napisanih ili autoriziranih djela. Smatram da su to istodobno i dužnosti vaše institucije pa Vas molim, gospodine rektore, da pozovete, primite i saslušate akademika dugogodišnjeg profesora Zagrebačkog sveučilišta Josipa Pečarića i da ga Rektorat Sveučilišta zaštiti od kršenja i nasrtaja na njegova ljudska prava i slobode građanina i znanstvenika.

*S poštovanjem,
akademik Davorin Rudolf*

Naime, Rektor je s prezirom odbio odgovoriti na pismo Predsjednika jednog odbora HAZU.

Za razliku od onog studenta koji se odbio rukovati s rektorom Borasom zato što mu Sveučilište nije odgovorilo na pismo, HAZU snishodljivo poziva Rektora na svoje proslave. Zapravo, to je i sramotan odnos Akademije prema predsjedniku akademijina odbora. Istina Rektor nije odgovorio ni na slično pismo iz Ministarstva znanosti, pa bi izgledalo da time ponižava i Vladu. Ali valjda je Vlad

bitnije što on predlaže oca Predsjednika Vlade za profesora emeritusa.

Tko bi tu znao što je po srijedi kada znamo da je Rektoru Borasu trebalo 15 godina da doktorira, a u narednih 15 je postao docent, izvanredni profesor, redoviti profesor, dekan i rektor.

Priča se ovih dana kako se Rektor već silno angažirao i za svoj izbor za akademika.

Bit će to zapravo sjajna mogućnost da doznamo koliko u HAZU imamo istinskih akademika, dakle onih koji su to postali zbog svog rada i rezultata koji su postigli (takvi sigurno ne žele da im je kolega u Akademiji netko takav kao Boras) i onih koji su slični Borasu.

Ne treba podcijeniti veze kojima sadašnji rektor ne samo da je ponizio i Ministarstvo znanosti odbivši odgovoriti na njihov upit. To isto je učinio i Rektorski zbor. Naime već su ta ministarstva u nekoliko vlasta konstatirali kako je prekršen pravilnik Rektorskog zbora. A današnja ministrica kao naša kolegica matematičarka mi zna i odgovoriti na moje upite. Tako mi je u veljači ove godine napisala:

„Ali mi i dalje želimo riješiti slučaj pa čemo ponoviti zahtjeve i prema Sveučilištu, Filozofskom fakultetu i prema Rektorskem zboru. Naše je jedino oruđe pismo. Nažalost, takav je zakon. Ali doći će i tamo netko razuman ili će se promijeniti zakon ili će nam Ustavni sud dati tumačenje... Žao mi je zbog toga.“

Naglasak je na riječi „ponoviti“. I Fakultet na kome je tada bio Boras, ni Sveučilište na kome je on rektor, ni Rektorski zbor gdje je član ne misle da je Vlada u RH nešto bitno da bi im oni trebali odgovoriti kada je Boras upleten u kršenje pravilnika, pa Ministrici ostaje samo nada da će se pojavit „netko razuman“. A i Vlada se ne usudi natjerati Rektora da odgovori Ministarstvu jer je sve bilo upereno i prema itekako važnom članu HDZ-a dr. sc. Miroslavu Tuđmanu koji je bio mentor Borasu, a postoji i Tuđmanovo pismo u kojem daje niz primjera kako su na Borasovom zavodu na FF-u koristili neistine protiv njega.

Meni je, kada su već uspjeli od mene napraviti (po Scopusu) ruskog znanstvenika, to zabavno, pa navijam za Borasa. Mislim da je to u redu s obzirom da sam itekako pomogao da i Ivo Drobilica ne postane akademik. Pitam se danas kakve koristi od toga?

Međutim, ne zavidim Ti na tome izboru s obzirom da je Boras od onog podrugljivog komentara na njegovoj obrani doktorata (Pet minuta sramote, a onda si doktor znanosti cijeli život.) uspio postići sve ovo o čemu Ti pišem.

Zato, drži se i oprosti mi što navijam za nasljednika Ive Drobilice.

Pozz

Joško“

Dakle, vidjet ćete po tome tko bude biran u Akademiju idu li stvari u Akademiji na bolje ili ne.

Nego, o vama, kao akademiku, čitamo i čujemo samo u svezi domoljubne literature i intervjuja. A što je s matematikom?

Već sam spomenuo da imam puno znanstvenih radova. Zapravo više ih je od 1200. Prije nekoliko godina je bila u Trogiru i međunarodna konferencija povodom 1000 mojih radova. Toliko nema nijedan znanstvenik u RH. Broj suradnika iz cijelog svijeta mi je veći od 230. Broj doktora koji su izašli iz moje škole u RH je oko 40, a još 20-ak u drugim zemljama. Niz monografija su tiskale više izdavačkih kuća u svijetu a u Elementu (Zagreb) imam i seriju monografija iz nejednakosti. Uskoro izlazi br. 16, a u tisku je i br. 17 u toj seriji. Posebno značajni su znanstveni časopisi koje također tiska Element. Ove godine su dva iz nejednakosti postala Q1 časopisi, što znači da su među najboljim matematičkim časopisima u svijetu, a i treći je uvršten u časopise koje imaju impact faktor. A u HRZZ-u su za te časopise tvrdili da nisu dobri iako su po Scopusu i tada ta tri moja časopisa bili među 5 najboljih znanstvenih časopisa u RH (ima ih više od 150). Šokantno je u svemu tome koliko je značajna uloga kolega iz HAZU u takvom sramotnom ponašanju. Naravno, svi su oni nagrađeni pozicijama savjetnika Predsjednika Vlade, Glavnog tajnika HAZU, predsjednika i člana upravnog odbora HRZZ-a. Meni je ostalo samo zadovoljstvo da me kolege iz svijeta nazivaju „kraljem nejednakosti“ i tu oblast matematike mojim kraljevstvom.

Kako to da se „svima“ prijeti ovim ili onim kaznama (klevete, uvrede i sl.), a još nismo čuli ni čitali da se nešto takvoga zaprijetilo i nekom akademiku, osim vas?

Naravno kazne su očite ali ne i izravne. Zbog toga sam i odbio biti profesor emeritus na Zagrebačkom sveučilištu i zbog uloge

današnjeg rektora u svemu tome, ali i zbog činjenice da ni mnogim koji ga biraju ništa ne znači da se radi o lošem znanstveniku koji je doktorirao u 48 godini života. Trebalo mu je 15 godina za doktorat, a potom je munjevit u narednih 15 protrčao kroz sva zvanja, postao dekan i rektor. Vjerovali ili ne. Bit će nova sramota HAZU ako u tom munjevitom nizu doda i Akademiju. Nisam htio da se na mojim radovima poslije umirovljena uopće pojavljuje ime sveučilišta na čijem je čelu rektor koji je po meni sramota tog sveučilišta. Pokušao sam preći na neko drugo hrvatsko sveučilište, ali nikome uopće nisam bio zanimljiv. Valjda im trebaju takvi kakav je Boras. Interes je pokazalo sveučilište RUDN iz Moskve, pa se danas po Scopusu vodim kao ruski znanstvenik, i praktično svi moji radovi, iako je oko 1100 napisano dok sam bio član Zagrebačkog sveučilišta, vode kao radovi tog ruskog sveučilišta. Nisam htio na radovima potpisivati ni HAZU, pa otud i moje pismo akademiku Dujelli:

„Poštovani i dragi kolega Dujella,

U svezi s pitanjem da svoje rade potpisujem s HAZU, kada već ne potpisujem Zagrebačko sveučilište niti želim biti profesor emeritus na tom sveučilištu, pa sam eto po Scopusu postao ruski znanstvenik i svi moji radovi tamo (678) se vode na moskovsko sveučilište RUDN moram Ti odgovoriti negativno.

Naime, na sveučilištu ne želim biti zbog sadašnjeg rektora koji je za mene nevjerojatan primjer nemoralnog čovjeka. To sam mogao vidjeti po njegovoj ulozi oko izbacivanja moje kćerke sa Filozofskog fakulteta, ali o tome sam već često pisao pa ne bih trebao ponavljati. Zapravo se priča i o njegovoj kandidaturi za člana HAZU-a, pa će biti prigode još o tome¹⁰.

O uloga HAZU u napadu na mene, moje suradnike, projekt, časopise itd. sam također često pisao. Nadam se da će uskoro biti tiskana i moja knjiga

REVIZIONIST U HAZU / JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?

koja je posvećena mojim časopisima od kojih dva nisu dobri hrvatskim političarima (tu ubrajam i ove koji vode HAZU, Ministarstvo znanosti, HRZZ).

Što se tiče HAZU, pa o takvoj ulozi Akademije sam već napisao knjigu:

PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST, Zagreb, 2017. str. 212.

Uostalom video si i jučer na sastanku našeg razreda da sam smatrao da mi u Razredu ne trebaju čestitati za informaciju kako su dva časopisa koja sam ja osnovao postala Q1 časopisi. Naime i Razred se uključio u nemoralnu politiku prethodne uprave HAZU, koja nikada nije ni odgovorila na pismo Predsjedniku HAZU koje mu je uputio Predsjednik Odbora za ljudska prava HAZU-a akademik Davorin Rudolf u kome je tražio zaštitu mojih ljudskih prava spominjući napade i na časopise, člana obitelji itd.

Još jednom Tebi zahvaljujem što si učinio ono što je dužnost svakog tajnika, tj. tražio si potporu od našeg Razreda za to pismo. Znamo da je Razred odlučio da časopisi, projekt iz matematike, pa i ja nisu nešto o čemu bi se Razred trebao izjasniti.

Zato je bilo normalno što sam tražio da mi se ne čestita ni za činjenicu što su DVA moja časopisa postali Q1, jer matematički časopisi nisu stvar Razreda za Matematiku, fiziku i kemiju, zar ne? Istina, na jednoj od prethodnih sjednica je rečeno kako je to bila pogreška. Međutim, ja to ne mislim. Članovi razreda su tada očekivali da će budući predsjednik Akademije biti tadašnje Glavni tajnik HAZU, pa je njihovo mišljenje da matematički časopisi nisu u nadležnosti Razreda za Matematiku, Fiziku i Kemiju bili duboko promišljeni.

Uostalom znaš i sam kakvim si neugodnostima bio izložen zbog toga što si mislio da matematički časopisi jesu stvar tog Razreda pa si Pismo akademika Rudolfa stavio na dnevni red.

Naravno, poznato Ti je da nije mnogo drugaćiji stav u Akademiji općenito, i ja se iskreno nadam da će takva Akademija uskoro izabratи i Borasa za svoga redovitog člana.

Da zaključim, prihvati potpisivanje pod mojim radovima HAZU bilo bi nemoralno kada već iz sličnih razloga ne potpisujem ni Sveučilište, kada sam odbio biti u redakciji časopisa koje izdaje Sveučilište i kada ne želim da na mojim radovima bilo koji suradnik potpisuje Sveučilište.

Naravno, jasno mi je da je Tvoje pitanje motivirano Tvojim osjećajem da meni nije pravo što sam sada ruski znanstvenik. Ja sam istina pokušao još dok nisam bio u mirovini da promijenim sveučilište (tako bih i dalje bio hrvatski znanstvenik. Međutim, na

takav zahtjev nije bilo nikakvog odgovora. Zašto bi mi onda bio problem što sam ruski, a ne hrvatski znanstvenik, kada tako odgovara svima koji su zaduženi da brinu o hrvatskoj znanosti.

Srdačan pozdrav,

Tvoj,

Joško“

Mogu li predsjednički izbori nešto promijeniti u hrvatskoj politici?

Samo ako na vlast dođe hrvatska opcija umjesto sadašnje srpsko-hrvatske koalicije, tj. ako u RH odlučuju i oni koji ne sprovode Memorandum SANU 2.

U zadnje vrijeme relativno mnogi odlaze iz Hrvatske „trbuhom za kruhom“, ali ne i političari, a još manje akademici. Zašto?

Kao što sam rekao ja nisam otisao, ali sam na veliko zadovoljstvo sadašnje srpsko-hrvatske vlasti postao ruski znanstvenik!

NAJVEĆI ZNANSTVENIK U RH

TREBAM LI SE ZAHVALITI HTV-U? (PISMO RAVNATELJU HRT-A)

Poštovani g. Bačić,

Vjerljivo će Vas iznenaditi pitanje iz naslova mog pisma Vama. Još mi niste poslali obećani snimak s prošlogodišnje konferencije, ali kao časni ljudi sigurno će te učiniti to što mi je obećano. Zato vam mogu unaprijed zahvaliti na tome.

O čemu se onda radi?

Kao što znate poslao sam Vama i Vašim kolegama poziv na predstavljanje moje knjige JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? (četvrtak 7.11.2019. u 19 sati u dvorani Udruge specijalne policije iz Domovinskog rata RH, Trg žrtava fašizma 1, Zagreb). Iz pozivnice se vidi da u „političare“ mislim i na one u znanosti. Posebno je naglašeno i Sveučilište!

I doista niz tekstova odnosi se na današnjeg rektora Zagrebačkog sveučilišta. Već godinama u raznim intervjuima i drugim tekstovima ukazivao sam na nisku razinu znanstvenog rada današnjeg rektora. Tako je u knjizi dan i razgovor koji je sa mnom vodio Davor Dijanović povodom knjige "Matematika, pjesme i nogomet", a koji je objavljen na portalima:

<https://www.hkv.hr/razgovori/30363-razgovor-s-akademikom-j-pecaricem-lijepo-bitи-u-drustvu-nepocudnih-akademika.html>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/10/02/38330/>

<https://kamenjar.com/razgovor-s-akademikom-j-pecaricem-lijepo-bitи-u-drustvu-nepocudnih-akademika/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/12948-razgovor-s-akademikom-j-pecaricem-lijepo-bitи-u-drustvu-nepocudnih-akademika>

<https://narod.hr/hrvatska/josip-pecaric-lijepo-je-bitu-u-drustvu-nepocudnih-akademika>

U njemu navodim npr. slijedeće o rektorovom znanstvenom radu prema Hrvatskoj znanstvenoj bibliografiji:

Od 22 poglavlja u knjizi samo je 1 samostalni rad.

Udžbenici i skripta: od 6 samo je 1 samostalni rad.

Znanstveni radovi u drugim časopisima: od 32 rada ni jedan samostalni rad.

ako zbrojimo ove tri kategorije (poglavlja u knjizi, udžbenici, skripte, znanstveni radovi u drugim časopisima) ukupni samostalni uradak je 3%.

Znanstveni radovi u zbornicima skupova s međunar. rec.: od 48 radova ni jedan samostalni rad.

Drugi radovi u zbornicima skupova s recenzijom : od 6 ni jedan samostalni rad.

Vjerljivo ste se naslušali priča o CC časopisima. Ima li Boras takovih radova uopće? Morao sam ipak pogledati web of sciences da ne gledamo na njega kao na rektora sveučilišta bez ijednog CC rada. Situacija je ovakva:

(...)

Ali moramo ga pohvaliti: provjerom njegovih CC radova u bazi web of science može se pronaći da rektor Boras ipak ima 1 (JEDAN) CC rad. Čestitamo iako provjerom u

[http://mjl.clarivate.com/cgi-](http://mjl.clarivate.com/cgi-bin/jrnlst/jlresults.cgi?PC=MASTER&ISSN=0263-5577)

bin/jrnlst/jlresults.cgi?PC=MASTER&ISSN=0263-5577

za taj časopis nam izbaci da je samo u SCIE! Ja sam u životu napravio samo DVA CC časopisa, a on ima objavljen (možda) jedan u nekom takovom časopisu!"

*U trećem pismu sam naše dekane upozorio i na nagradu Grada Zagreba rektoru Borasu koju je dobio za **dugogodišnje** (tu valjda misle na 15 godina rada na doktoratu, JP) **uspješno djelovanje i velik doprinos uspostavljanju** (vjerovali ili ne, JP) i **razvoju informacijskih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu i u cjelokupnom sustavu obrazovanja u Republici Hrvatskoj.***

Moj komentar u tom pismu je bio:

"Nagradjuju ga za USPOSTAVLJANJE INFORMACIJSKIH ZNANOSTI, a njega nije stid! Prof. Težak, prof. Stipčević, prof. Marijević itd. nisu zaslužni za uspostavu informacijskih znanosti. A

to je generacija prije prof. Tuđmana koji je Borasu bio mentor. Da, nisu oni već Boras! Vjerovali ili ne. Ili mu je opravданje što mu je trebalo 15 godina da doktorira umišljeno nepostojanje informacijskih znanosti u Hrvatskoj.”

O niskoj razini Borasovog rada kao znanstvenika pisao sam u nizu članaka i govorio u nizu intervjuja. Npr. intervju koji je hrvatski branitelj i publicist Mladen Pavković napravio prije dvije godine objavilo je 11 portala. Posebno zanimljiv je bio naslov na portalu tjedno.hr: *REKTOR BORAS IMA KOMPLEKS MANJE VRIJEDNOSTI PREMA PROFESORU TUĐMANU*
<http://www.tjedno.hr/rektor-boras-ima-kompleks-manje-vrijednosti-prema-profesoru-tudmanu/>

Dakle o sramotno niskom znanstvenom doprinosu rektora pisao sam još dok sam bio na Zagrebačkom sveučilištu, ali s umirovljenjem sam odbio biti profesor emeritus zbog rektora koji je – ne samo po meni – sramota tog sveučilišta.

Danas se svi moji radovi na Scopusu vode kao doprinos moskovskog sveučilišta RUDN, pa o meni kao ruskom znanstveniku i postoji poglavlje u knjizi, koju predstavljamo u četvrtak.

Naravno, nisam naivan pa da vjerujem da je vama na HTV-u stalo do znanstvenog poštenja pa da ćete o ovome govoriti u najavljenom razgovoru s rektorem Borasom u utorak u udarnom terminu na HTV-u. Istina, kako su mnogi pročitali spomenute tekstove i intervjuje moći će uspoređivati moje tvrdnje s onim što bude rečeno u vašoj emisiji.

Znaju i to da Rektor nikada nije osporio moje tvrdnje!

To sigurno znaju i oni koji su napravili razgovor s njim, pa će gledateljima to doista biti zanimljivo vidjeti i zaključiti kolika je razina HTV-a, zar ne?

Zapravo meni nije jasno što HTV dobiva s razgovorom s takvim „velikim“ znanstvenikom.

Je li to pokušaj da se neutralizira ono što sam pisao o njemu.

Ili mu se pokušavate narugati, kao što sam učinio i sam u razgovoru (opet) s Mladenom Pavkovićem u kome sam dao pismo kolegama akademicima u kome sam tog „velikog“ znanstvenika predložio za izbor u zvanje Redoviti član HAZU:

... znamo da je Rektoru Borasu trebalo 15 godina da doktorira, a u narednih 15 je postao docent, izvanredni profesor, redoviti profesor, dekan i rektor.

Priča se ovih dana kako se Rektor već silno angažirao i za svoj izbor za akademika.

Bit će to zapravo sjajna mogućnost da doznamo koliko u HAZU imamo istinskih akademika, dakle onih koji su to postali zbog svog rada i rezultata koji su postigli (takvi sigurno ne žele da im je kolega u Akademiji netko takav kao Boras) i onih koji su slični Borasu.

Ne treba podcijeniti veze kojima sadašnji rektor ne samo da je ponizio i Ministarstvo znanosti odbivši odgovoriti na njihov upit. To isto je učinio i Rektorski zbor. Naime već su ta ministarstva u nekoliko vlasta konstatirali kako je prekršen pravilnik Rektorskog zbora. A današnja ministrica kao naša kolegica matematičarka mi zna i odgovoriti na moje upite. Tako mi je u veljači ove godine napisala:

„Ali mi i dalje želimo riješiti slučaj pa ćemo ponoviti zahtjeve i prema Sveučilištu, Filozofskom fakultetu i prema Rektorskem zboru. Naše je jedino oruđe pismo. Nažalost, takav je zakon. Ali doći će i tamo netko razuman ili će se promijeniti zakon ili će nam Ustavni sud dati tumačenje... Žao mi je zbog toga.“

Naglasak je na riječi „ponoviti“. I Fakultet na kome je tada bio Boras, ni Sveučilište na kome je on rektor, ni Rektorski zbor gdje je član ne misle da je Vlada u RH nešto bitno da bi im oni trebali odgovoriti kada je Boras upleten u kršenje pravilnika, pa Ministrici ostaje samo nada da će se pojaviti „netko razuman“. A i Vlada se ne usudi natjerati Rektora da odgovori Ministarstvu jer je sve bilo upereno i prema itekako važnom članu HDZ-a dr. sc. Miroslavu Tuđmanu koji je bio mentor Borasu, a postoji i Tuđmanovo pismo u kojemu daje niz primjera kako su na Borasovom zavodu na FF-u koristili neistine protiv njega.

Meni je, kada su već uspjeli od mene napraviti (po Scopusu) ruskog znanstvenika, to zabavno, pa navijam za Borasa. Mislim da je to u redu s obzirom da sam itekako pomogao da i Ivo Drobilica ne postane akademik. Pitam se danas kakve koristi od toga?

Međutim, ne zavidim Ti na tome izboru s obzirom da je Boras od onog podrugljivog komentara na njegovoj obrani doktorata (Pet

minuta sramote, a onda si doktor znanosti cijeli život.) uspio postići sve ovo o čemu Ti pišem.

Zato, drži se i oprosti mi što navijam za nasljednika Ive Drobilice.

<https://kamenjar.com/akademik-josip-pecaric-nazalost-bitibojica-je-mnogo-vece-dostignuce-od-pisanja-znanstvenih-radova/>

<http://glasbrotnja.net/veliki-razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem-povodu-izlaska-njegove-nove-knjige/>

<http://www.hrvsijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/55268-josip-pecaric-na-veliko-zadovoljstvo-sadasnje-srpsko-hrvatske-vlasti-postao-sam-ruski-znanstvenik>

<https://hrvatskonebo.org/2019/09/27/josip-pecaric-na-veliko-zadovoljstvo-sadasnje-srpsko-hrvatske-vlasti-postao-sam-ruski-znanstvenik/>

<https://www.tjedno.hr/istina-boli-zato-je-plenkovic-onako-reagirao-kada-su-mu-rekli-da-je-izdajnik/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/18258-veliki-razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem-u-povodu-izlaska-njegove-nove-knjige>

Tko zna je li i Vaša emisiju u sklopu te borbe da „veliki“ znanstvenik postane i akademik.

Ili mu se samo želite narugati kao ja?

Otud i moje pitanje iz naslova ovog pisma.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/18786-trebam-li-se-zahvaliti-htvu-pismo-ravnatelju-hrta>

Naslov:TREBAM LI SE ZAHVALITI HTV-U? (2.) (NOVO
PISMO RAVNATELJU HRT-A)

Datum:Wed, 6 Nov 2019 10:56:34 +0100

Šalje:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima:Glavni Ravnatelj <Glavni.Ravnatelj@hrt.hr>

CC:Ana Milić <Ana.Milic@hrt.hr>, ksenija celar repac
<ksenija.celar.repac@hrt.hr>, Bruno Kovacevic
<bruno.kovacevic@hrt.hr>, sbacic <sbacic@hrt.hr>, Ured
Predsjednica <ured@predsjednica.hr>,
predsjednica@predsjednica.hr
<predsjednica@predsjednica.hr>, predsjednik@vlada.hr
<predsjednik@vlada.hr>, predsjednik@sabor.hr
<predsjednik@sabor.hr>, ministrice@mzo.hr
<ministrice@mzo.hr>, miroslav tudjman
<m.tudjman@gmail.com>

TREBAM LI SE ZAHVALITI HTV-U? (2.) (NOVO PISMO RAVNATELJU HRT-A)

Poštovani g. Bačić,

Na žalost nisam dobio obećani snimak s konferencije povodom 70. obljetnice mog rođenja. Nadao sam se da će ga dobiti prije sutrašnjeg predstavljanja moje nove knjige „Je li političarima kriva matematika?“, a koju sam posvetio matematičkim časopisima. Ne vjerujem da se negdje dogodilo da su nekome krivi znanstveni časopisi kao našim političarima, pa ih eto kažnjavaju. A 'drski' časopisi se svete postajući Q1 časopisi. Strašno, zar ne?

A upravo se danas na stanicama jednoga od njih može naći i broj posvećen toj konferenciji:

<http://mia.ele-math.com/volume/22>

Prvi je govor s otvaranja Konferencije profesora Lars-Erika Perssona prerađen u članak: A. Aglić Aljinović, I. Perić and L.-E. Persson, 'Josip Pečarić—and his life in mathematics and politics'
<http://files.ele-math.com/articles/mia-22-73.pdf>

Morat će Vam se ispričati jer je sinoć na Laudato TV bila gošća kirurginja iz ratnih godina u Vinkovcima. Jasno je bilo da Rektor neće ni pokušati negirati ono što sam ja Vama napisao o njegovom znanstvenom radu. Vjerojatno su moji tekstovi i pomogli voditeljici jer je izgleda zbog njih pitala o svemu i svačemu, a najmanje o znanosti. Tako su mi komentirali kako je *više bilo riječi o njegovom znanju crnogorskog, srpskog i bosansko-hercegovačkog jezika nego o njegovom znanstvenom radu.*

To sam doživio i kao kritiku zašto sam Vam u pismu kada sam citirao dio o Borasovom znanstvenom radu propustio i dio:

U drugom pismu sam pogledao što je to rektor uradio. Evo tog dijela:

„Prve dvije knjige su posebno zanimljive. Radi se o istoj knjizi samo je jedna na cirilici (Beograd, 2013.), a druga na latinici (Zagreb, 2012.). (Je li to razlog zauzimanja Borasa za povratak cirilice u osnovne škole?) Te dvije knjige su doktorat Petra Jandrića, koju je kao knjigu Boras potpisao i radi čega je izbila afera:

<http://vijesti.hrt.hr/374297/moze-li-dizertacija-postati-knjiga-a-mentor-koautor>

Ipak moram priznati da ste mi uljepšali dan jer kada su mi rekli da je rečeno kako ne voli laž – nisam mogao prestati smijati se.

Zašto?

Baš jučer sam bio na kavi s prijateljem zbog kojega sam mogao napisati (i u ovoj novoj knjizi u pismu kada sam odbio naznačiti proslavi 100-e obljetnice matematike na tehničkim fakultetima u Zagrebu zbog toga što je pozvan i takav rektor):

Uvjeren sam da je isti slučaj i s njegovim (Borasovim, JP) mentorom dr. Miroslavom Tuđmanom, koji mu je omogućio da poslije 15 godina rada na Filozofskom fakultetu u 48. godini života doktorira.

Zašto?

Već sam pisao o tome kako su u jednom društvu u kojem je bio jedan profesor s vašeg fakulteta (ima isti čin kao i Tuđman) razgovarali o Borasovom doktoratu. Zvali su me i potvrđio sam da mu je mentor bio Tuđman. Poslije sam doznao da je moj prijatelj i vaš kolega zvao Borasa i ovaj je negirao da mu je Tuđman bio mentor. Vašem profesoru (general i sveučilišni profesor, JP) sam onda poslao linkove s kojih se mogao uvjeriti da mu je Tuđman doista bio mentor.

Vjerujem da se i Tebi Tomislave gadi netko takav, zar ne?

I baš jučer on mi je ispričao kako je prije toga u jednom društvu ispričao tu priču uz komentar: *Pa kakvo je to sveučilište koji ima rektora lažova?*

Mora da su se valjali od smijeha i svi oni koji su pročitali u mojim tekstovima kako je Rektor 'zaboravio' tko mu je bio mentor. Tako vam je to kad neki ljudi imaju nezgodna prezimena. Recimo u Akademiji su prestali slati obavijesti o mojim predstavljanjima kada je taj mentor bio jedan od predstavljača. Da, valjda i oni 'zaborave' ☺.

Na kraju još jednom Vas podsjećam kako ste mi obećali da će dobiti snimke s moje konferencije. A molio sam Vas da mi ustupite i cijeli snimak razgovora koji je vodila gđa Snježana Bačić sa mnom. Ona je doista više od 40 min. razgovarala o onome što sam ja uradio – a ne o svemu i svačemu.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

P.S. Moje pismo Vama objavljeno je na portalu dragovoljac.com:
<http://dragovoljac.com/index.php/razno/18786-trebam-li-se-zahvaliti-htvu-pismo-ravnatelju-hrta>

Ja šaljem ovakve tekstove na preko 1000 adresa, pa me nije iznenadilo kada mi je Zlatko javio da mu ga je htio poslati jedan njegov prijatelj (bivši ravnatelj jedne zagrebačke bolnice).

PISMO MINISTRICIZNOSTI

Poštovana gđo ministricie,

Bilo je očekivano da se nećete pojaviti na predstavljanju moje nove knjige koja je posvećena mojim Q1 časopisima.

Valjda matematički časopisi nisu u domenu Vašeg interesa i interesa Ministarstva znanosti u RH.

Na žalost predstavljači su mislili suprotno od toga.

Akademik Dujella Vas je samo posredno spomenuo:

„...bilo je možda za očekivati da će nakon ovakvih dostignuća hrvatskih matematičkih časopisa, a prvenstveno dva časopisa hrvatske grupe za teoriju nejednakosti na čelu s akademikom Pečarićem u izdanju izdavačke kuće Element, prštati čestitke sa svih strana. Međutim, ništa od toga. Uz pojedinačne čestitke, spomenuo bih čestitku akademika Gorana Muića u ime Odbora za matematiku Akademije. Ostali su informaciju o ovom uspjehu uglavnom "primali na znanje" ili ignorirali.“

Prof. Elezović je govorio o svom pismu Vama, a koje je objavljeno u knjizi, a na koje mu nikada niste odgovorili iako je Vaš stariji kolega.

Kako je to bila i svojevrsna promocija (svakoj je budali bilo jasno kada su predstavljači bili profesor Elezović i akademik Dujella) prof. Elezović se potrudio da broj s prošlogodišnje konferencije bude tiskan uoči samog predstavljanja. Pri tome su na časopisu zadržali natuknicu kako ga financira vaše Ministarstvo (idu u svijet pa treba čuvati ugled zemlje), a na separatima je otisnuta istina da ga Ministarstvo ne financira, pa ste i na taj način posredno spomenuti. Prof. Vidmarović se čini mi se narugao i Vama i meni jer je s gnušanjem govorio o slučaju moje kćerke.

Zašto meni? Pa zna za moje pismo ravnatelju HTV-a u kome sam – mislim povoljno – pisao o Vama:

A današnja ministrica kao naša kolegica matematičarka mi zna i odgovoriti na moje upite. Tako mi je u veljači ove godine napisala:

„Ali mi i dalje želimo riješiti slučaj pa ćemo ponoviti zahtjeve i prema Sveučilištu, Filozofskom fakultetu i prema Rektorskom zboru.

Naše je jedino oruđe pismo. Nažalost, takav je zakon. Ali doći će i tamo netko razuman ili će se promijeniti zakon ili će nam Ustavni sud dati tumačenje... Žao mi je zbog toga.“

Naglasak je na riječi „ponoviti“.

A prošlo je puno vremena od toga Vašega pisma da Vi niste ponovili ta pisma. S pravom mi se narugao kada sam ja „zaboravio“ spomenuti da se baš niste potrudili ponoviti ta pisma.

Ali, nije me to natjerali da Vam pišem, već činjenica da sam jučer u „Bujici“ doznao da je Vaše ministarstvo financiralo knjigu o Miki Špiljku. Knjigu koju je napisao profesor koji je s Špiljkom, dakle s jednom od obitelji crvene buržoazije koja je jedna od najbogatijih u RH, a kada sam ja tražio da Ministarstvo pomogne tiskanje ove knjige, za koju je - mislim bar dva predstavljača – spomenulo da će itekako biti korisna budućim povjesničarima – istraživačima znanosti u Hrvata.

A da ne spomenem kako mi je jedan kolega iz HAZU poslje tog pisma u kome Vas spominjem napisao:

znam zašto si ranjen, i suošjećam s Tobom, ali u pogledu na rektora Ti jamačno ne znaš koga sve neizravno ranjavaš i što sve ugrožavaš. U ovome trenu to može koristiti samo HNS-u i ministrici Divjak, a ugroziti niz hrvatskih projekata koje oni guše. Rektor ima oko sebe i niz ljudi koji, da on nije rektor, ne bi mogli napraviti važne stvari, za koje bi se i Ti jamačno bio spreman žrtvovati, kao što to i oni čine. Vrijedi li osobna povrijeđenost te cijene?

Ne bih Ti to pisao da nisam uvjeren da si domoljub i da visoko ne cijenim Tvoju oštromnost.

Naravno, primjereno sam mu odgovorio, jer je strašna njihova potpora čovjeku koji je na čelu sveučilišta koji se tako odnosi prema jednom akademiku, koji je napisao najviše znanstvenih radova od svih znanstvenika u RH, stvorio najviše znanstvenih časopisa koji su u svjetskim bazama i stvorio najviše doktora matematičkih znanosti u RH. I njima je to rad za dobrobit RH.

Ali je činjenica da je on Vas izravno spomenuo, a sada – iako niste dalje ništa poduzeli po pitanju moje kćerke za koju je vaše ministarstvo iz nekoliko vlada tvrdilo da je protuzakonito bez posla – doznajem da financirate knjigu za koju mnogi misle da je sve samo ne prohrvatska knjiga, a niste mogli pomoći izdanju knjige o kojoj akademik Dujela govori onako kako je govorio.

Doista žalosno.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/18901-akademik-pecaric-pismo-g-kazimiru-bacicu>

PISMO AKADEMKINJAMA I AKADEMICIMA

Naslov: Pismo akademkinjama i akademicima

Datum: Tue, 12 Nov 2019 10:57:09 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, anic...

CC: ttf-djelatnici@singer.ttf.hr, Gordana Pavlovic, Tanja Pušić,
Sandra Bischof, Iva Rezic, ministrica

Drage kolegice akademkinje i kolege akademici,

Mislim da sam poslje mog e-maila bivšim kolegama s TTF-a morao ovo napisati i vama jer su povod njihovog e-maila bili Q1 časopisi, a kao što znate i u pozivu na predstavljanje moje knjige „Je li političarima kriva matematika“ naglasio sam i da se to odnosi i na HAZU. Naime u knjizi su dana pisma u kojima sam uzaludno upozoravao da se u ili iz HAZU nagrađuju kolege koji su bili glavni u kreiranju politike prema mojim časopisima. Dakle časopisi koji su postali Q1 časopisi nisu i dobri časopisi!

Mi smo već tada znali da većini vas to ništa ne znači.

Tako mi je jedan kolega rekao:

-Zašto im pišeš o tome. Pa oni Ti sigurno to ne razumiju.

-Ja će im i dalje pisati i ponašati se kao da su oni akademici.

Takva šala se ne može odnositi na moje kolege s TTF-a, jer oni, kao što vidite iz njihovog e-maila, itekako dobro znaju što su Q1 časopisi.

Ali znaju da političarima to ne vrijedi kada su u pitanju moji časopisi. Valjda će te zato i vi uskoro izabrati rektora Zagrebačkog sveučilišta u svoje redove.

A rektorove zasluge nisu samo zbog mojih časopisa. One su mnogo veće. On je ne samo uspio ujediniti Sveučilište, HAZU i Ministarstvo znanosti i po pitanju mojih časopisa, već se uspjelo i u znanstvenom projektu kako od mene napraviti ruskog znanstvenu (danас se na Scopusu mojih blizu 700 radova vodi na moskovsko sveučilište RUDN.)

O oba ta uspjeha Akademije, Zagrebačkog sveučilišta i Ministarstva znanosti pisao sam u knjizi koju smo predstavili u četvrtak.

Zato je ovo još jedna pohvala Rektoru i potpora činjenici da će vam tako uspješan znanstvenik, koji u svom jednosatnom intervjuu na HRT-u uspije više govoriti o svom znanju crnogorskog jezika nego o svom znanstvenom radu, biti kolega u HAZU.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

11.11.2019. u 16:54, Josip Pecaric je napisao/la:
Poštovane,

Zamolio sam dekanicu TTF-a da me izbrišete s liste jer ja nemam nikakve veze sa Zagrebačkim sveučilištem.

A doista imam dva Q1 časopisa koji su "crne ovce" za to sveučilište, pa i za TTF.

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

11.11.2019. u 15:58, Iva Rezic je napisao/la:

Poštovani i dragi djelatnici Tekstilno-tehnološkog fakulteta,

pozivamo sve kolege koji su objavili Q1 rad u ovoj akademskoj godini da nam pošalju prilog za objavu vijesti na mrežnoj stranici fakulteta. Molimo da prilikom sastavljanja vijesti obratite pozornost na zaštitu "copy-right" ugovora sa časopisom ili izdavačem koji je rad objavio te da ne objavljujete fotografije i rezultate istraživanja bez pisane dozvole. Neobjavljene materijale možete slobodno prikazivati i tako promovirati vašu djelatnost.

Lijepi pozdrav,
Iva Rezić

Prodekanica za znanstveno-istraživački
i umjetnički rad

Ttf-djelatnici mailing list
Ttf-djelatnici@singer.ttf.hr
<http://singer.ttf.hr/cgi-bin/mailman/listinfo/ttf-djelatnici>

BORASA ZA AKADEMIKA

Dragi prijatelji,

Zahvaljujem svima koji su mi se javili i komntirali moje gostovanje u Bujici. Oni koji čitaju ove moje komentare vjerojatno su znali što će odgovoriti na pojedina pitanja. To mi je rekao i jedan bliski prijatelj sa Zagrebačkog sveučilišta. On zna da radim na knjizi BORASA ZA AKADEMIKA pa se iznenadio što nisam govorio i o njemu, kada sam već govorio o Zagrebačkom sveučilištu i o tome da sam prekinuo sa suradnjom s mojim bivšim sveučilištem. Zato sam odlučio pozvati Ministricu znanosti i kolegice i kolege iz Akademije da i oni sudjeluju svojim prilozima u radu na toj knjizi. Poslao sam im draft onoga što sam do sada uradio i pozvao ih na suradnju na toj knjizi.

Te pozive možete pogledati u nastavku ovog e-maila.

Vaš,

Josip Pečarić

----- Proslijedena poruka -----

Naslov: Pismo Ministrici znanosti RH: Borasa za akademika

Datum: Thu, 5 Dec 2019 02:28:36 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: ministrice@mzo.hr <ministrice@mzo.hr>

CC: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, a.....

Poštovana gđo ministrici znanosti RH,

Ovih dana su u Akademiji predlaganja novih akademika. Šaljem Vam draft knjige u nastajanju koja treba osigurati da najuspješniji hrvatski znanstvenik sadašnji rektor Zagrebačkog sveučilišta prof. dr. sc. Damir Boras konačno postane akademik.

Vjerujem da je Vama poznato da se doista radi o najuspješnijem hrvatskom znanstveniku. On je, kao što znate a za to je i dobio nagradu grada Zagreba, USPOSTAVIO INFORMACIJSKE ZNANOSTI kod nas. Ono što nije uspjelo prof. Težaku, prof. Stipčeviću, prof. Marijeviću itd. uspjelo je ovom velikom znanstveniku.. Nije uspjelo ni prof. Tuđmana koji je Borasu bio mentor. Zapravo, morate priznati da je njemu bilo jako teško u isto

vrijeme rasditi na USPOSTAVLJANJU te znanosti i u isto vrijeme raditi na svom doktoratu.

Zato nije čudno što mu je trebalo 15 godina da doktorira i to u 48. godini života. Čovjek je morao naučiti svoje profesore koji nisu uspjeli uspostaviti informacijske znanosti što je to da bi doktorirao. Umjesto da radi doktorat u nekoj znanosti koja je već uspostavljenja i doktorirati kao drugi 10-15 godina ranije, on se žrtvovao i doktorirao tek u 48- godini života. I još je morao trpitи uvredljive komentare onih koji nisu znali koliko je teško raditi doktorat u oblasti koja nije uspostavljena poput onog: Pet minuta sramote, a onda si cijeli život doktor znanosti.

Muslim da je naša dužnost da se uključimo u ovo jer je poznat hrvatski jal i moguće je da akademici koji nisu uspostavili svoje oblasti a postadoše akademici ne žele primiti u svoje redove boljeg od njih.

Muslim da je Vaša obaveza da se uključite u to jer je Vaše ministarstvo tražilo da se ovaj veliki znanstvenik očituje o nekakovj povredi poslovnika oko izbora, kada je jasno da se ne treba kao pijan držati plota. Normalno je izabrati nekoga s manjim brojem znanstvenih radova i manjim znanstvenim zvanjem i izbaciti na ulicu one koje misle da je njihovo radno mjesto važnije od činjenice da se radi o djetu poznatog direktora i što li još ne. Grijeh vašeg ministarstva kroz nekoliko vlada je što to nije uočeno, a Vaš osobno što ste tražili očitovanje onih koji su Pravilnik i donjeli. I Rektorski zbor kao i sam Rektor nisu odgovorili na tako nemoralne zahtjeve. Zato bi bilo dobro da se ispričate Rektoru i podržite ovaj prijedlog tako što ćete opisati to nemoralno ponašanje Ministarstva i nepoštivanje tako velikog znanstvenika na koje će se ugledati mnogi mladi znanstvenici. Sa takvim svijetlim primjerom možda i netko od njih nešto USPOSTAVI!

Ali ne možemo samo okrivljavati akademike. Oni su , kao i Rektor koji iz istih razloga nije želio odgovoriti ni Predsjedniku odbora za ljudska prava. Tu je još bilo u igri pokušaj nametanja mišljenja da su nekakvi časopisi koje tamo negdje u divljem svijetu svrstavaju u najbolje hrvatske časopise, a sada su i Q1 časopisi nešto vrijedno. Svi znamo da je prava vrijednost kada je neki časopis neko vrijeme na tim svjetskim listama, pa puno akademika tu objavljuje, i ne samo akademici (recimo i supruga predsjednika vlade) i onda takav

časopis izbace sa takovih lista. Očito je da postoji ljubomora i u znanstvenim krugovima vani jer oni ne mogu stvoriti tako uspješni časopis. Istina jednom su iz vašeg Ministarstva pozvali glavne sumljivce i u dvosatnom razgovoru pokušali ustanoviti očit kriminal spomenutih manje vrijednih časopisa koji su eto postali i Q1 časopisi. Za razliku od HRZZ koji nisu htjeli ni razovarati s takvim kriminalcima Ministarstvo znanosti se pokazalo krajnje nesposobno u toj osnovnoj policijskoj zadaći.

Umjesto da se ugledate na Rektora koji nije htio ni odgovoriti Predsjedniku komisije za ljudska prava HAZU.

Uvjeren sam da će te napisati prilog o svemu ovome jer Vi imate i odgovarajuću dokumentaciju.

Uvjeren sam da ćemo uspjeti ispraviti nepravdu što naš Rektor nije izabran za akademika još i prije nego što je doktorirao.

Jer, ne zaboravimo: ON JE USPOSTAVLJAO JOŠ TADA INFORMACIJSKE ZNANOSTI.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

Matematički institut RUDN, Moskva

P.S. Mala korektura: Treba ispraviti broj pregleda mog gostovanja u Bujici. Naime sada je blizu 31,000, a na portalu HKV-a sam video da su ljudi čekali nekoliko sati po završetku Bujice da je mogu vidjeti na YouTube-u.

Naslov: Borasa za akademika

Datum: Wed, 4 Dec 2019 22:09:09 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, a.....

Poštovane kolegice akademkinje i kolege akademici,

Kako očekujem da će u ovim izborima biti za našeg kolegu izabran g. rektor Zagrebačkog sveučilišta šaljem vam draft knjige u nastajanju.

Drago će mi biti ako pošaljete svoje tekstove koje mogu uključiti u knjigu o ovom našem velikom znanstveniku i budućem akademiku.
S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

PISMO PREDSJEDNIŠTVU AKADEMIJE

Poštovano Predsjedništvo,

Kao što znate još 4. prosinca 2019. pozvao sam kolegice akademkinje i kolege akademike da podrže ideju da se rektor Zagrebačkog sveučilišta izabere za našeg redovitog člana:

Naslov: Borasa za akademika

Datum: Wed, 4 Dec 2019 22:09:09 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, anic....

Poštovane kolegice akademkinje i kolege akademici, Kako očekujem da će u ovim izborima biti za našeg kolegu izabran g. rektor Zagrebačkog sveučilišta šaljem vam draft knjige u nastajanju.

Drago će mi biti ako pošaljete svoje tekstove koje mogu uključiti u knjigu o ovom našem velikom znanstveniku i budućem akademiku.

*S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić*

Na žalost nitko od kolegica akademkinja i kolega akademika mi nije poslao svoj prilog za knjigu koju namjeravam tiskati povodom tog velikog i značajnog događaja za našu akademiju, koji će se dogoditi zahvaljujući prijedlogu Fakultetskog vijeća Grafičkog fakulteta.

Ne znam radi li se o poznatom hrvatskom jalu ili o nerazumijevanju veličanstvenog znanstvenog dostignuća našeg budućeg kolege prof. dr. sc. Damira Borasa.

Bez obzira o čemu se radi naša akademija se pokazuje kako nije na razini komisije gradonačelnika Bandića koja je prepoznala nevjerojatno dostignuće rektora Zagrebačkog sveučilišta i dodijelila mu nagradu grada Zagreba i za USPOSTAVLJANJE INFORMACIJSKIH ZNANOSTI.

Prof. Težak, prof. Stipčević, prof. Marijević itd. nisu uspjeli uspostaviti informacijskih znanosti. To je generacija prije prof. Tuđmana koji je Borasu bio mentor. Oni nisu uspjeli ali jeste veliki znanstvenik i budući naš kolega prof. Boras! U uvjetima

nepostojanja informacijskih znanosti njemu je prirodno trebalo 15 godina da doktorira iz te oblasti. Morao ju je uspostaviti da bi doktorirao,

Evo još nekoliko podataka o tome koliko su se prethodnici prof. Borasa trudili, ali je tek naš rektor uspio uspostaviti informacijske znanosti (a naš rektor je u tom cilju objavio impozantnih 3% samostalnih radova):

Prvi poslijediplomski studij informacijskih znanosti u Hrvatskoj, a i prvi te vrste u svijetu je ponuden 1961. u novoosnovanom Centru za studij bibliotekarstva, dokumentacije i informacijskih znanosti (CSBDIZ). Studij je osnovan, bez potpore nacionalne informacijske politike, zalaganjem profesora Bože Težaka, jednog od pionira informacijskih znanosti u Hrvatskoj, koji ipak nije uspio u uspostavljanju informacijskih znanosti već je to uspjelo tek prof. Boasu.

Težakova teorija ETAKSA kompleksa nije postala samo osnova za program studija informacijskih znanosti, nego je ujedno odredila i područje i predmet informacijskih znanosti. (Tuđman, M. Božo Težak i razvoj informacijske znanosti. // Profesor Božo Težak, lučonoša znanosti. Hrvatska sveučilišna naklada, 2007.str. 257-271), ali on ipak nije uspio u onome što jest naš rektor.

Od 1978. do 1981. godine su se branili doktorati iz informacijskih znanosti na Znanstveno-nastavnom vijeću Sveučilišta u Zagrebu. (Kritovac, D. Doktorske disertacije iz informacijskih i srodnih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu: 1972-1990. Informatologija 23(1991), 1-2, str. 129-134) službeno priznanje Informacijskih znanosti kao znanstvenog polja u Hrvatskoj dolazi 1983. godine. (Kritovac, D. Doktorske disertacije iz informacijskih i srodnih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu: 1972-1990. Informatologija 23(1991), 1-2, str. 129-134).

Odlukom Znanstveno-nastavnog vijeća Fakulteta 1981. godine osnovan je Odsjek za bibliotekarstvo i društveno-humanističku informatiku. Prvi voditelj Katedre za bibliotekarstvo, nakon osnivanja odsjeka, je bila Ljerka Markić-Čučuković. A prvi voditelj Katedre za društveno-humanističku informatiku, ujedno i prvi pročelnik Odsjeka je bio Bucsú László. (Horvat, A. Odsjek za informacijske znanosti. // Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu:

Monografija / Urednik Stjepan Damjanović. Zagreb: Filozofski fakultet Sveučilišta, 1998. str. 269. – 272.).

A akademske godine 1993./1994. Odsjek za informacijske znanosti pokreće poslijediplomski studij informacijskih znanosti. (Plan i program Poslijediplomskog doktorskog studija informacijskih znanosti. Sveučilište u Zagrebu. Filozofski fakultet. Odsjek za informacijske znanosti. URL:

http://www.ffzg.hr/infoz/web2/index.php?option=com_content&task=view&id=847&Itemid=352 (2.10.2009.).

Očito je puno kolega bilo u mogućnosti da uspostave informacijske znanosti kod nas ali je to uspjelo tek našem današnjem rektorom prof. Borasu koji je obranio disertaciju 05. 05. 1998.: Boras, Damir. Teorija i pravila segmentacije teksta na hrvatskom jeziku / doktorska disertacija. Zagreb : Filozofski fakultet) 05.05. 1998, 284 str. Voditelj: Tuđman, Miroslav. (CROSB).

Zapravo nisam siguran trebamo li smatrati da je to datum od kada možemo računati da su uspostavljene informacijske znanosti u RH? Naime iz „zahvalnosti“ koju je napisao u svojoj disertaciji očito je da su svi članovi komisije trebali biti sretni što su bili u komisiji tako izuzetnom znanstveniku. Vjerojatno nisu ni slutili da sudjeluju u tako velikom povjesnom činu promoviranja za doktora znanosti čovjeka koji uspostavlja informacijske znanosti u RH. Koliko je nerazumijevanje tog povjesnog događaja bilo svjedoči i onaj zlobni komentar jednog od nazočnih: *Pet minuta sramote, a onda si cijeli život doktor znanosti.* Očito je kako ljudi nisu razumjeli kako je teško bilo doktorirati i istovremene uspostavljati znanost iz koje doktoriraš pa je naš rekord to uradi tek u 48. godini života.

Na žalost bojim se da ni vi drage kolege akademkinje i kolege kademičici niste svjesni veličine povjesnog trenutka primanja najvećeg hrvatskog znanstvenika u HAZU – čovjeka koji je uspostavio cijelu jednu oblast znanosti u RH.

Srećom to je prepoznalo Fakultetsko vijeće Grafičkog fakulteta pa je ono predložilo rektora Zagrebačkog sveučilišta za redovitog člana HAZU.

Poštovano Predsjedništvo, uvjeren sam da je umjesna moja ideja da ovaj veličanstveni događaj izbora najvećeg hrvatskog znanstvenika, čovjeka koji je uspostavio informacijske znanosti obilježimo s knjigom čiji sam draft poslao kolegama u HAZU i koji treba dopuniti

npr. sa samim prijedlogom koji je došao s Grafičkog fakulteta, pa vas molim da mi ga pošaljete.

Ponavljam da je odbor gradonačelnika to već prepoznao i nagradilo je rektora za njegovo veliko dostignuće. To što – čini mi se – kolege akademkinje i kolege akademici nisu do sada podržali moj prijedlog pokazuje koliko je veliki doprinos hrvatskoj znanosti i g. gradonačelnika Milana Bandića i da je s pravom rektor i podržao ideju da se g. Bandiću dodijeli počasni doktorat Zagrebačkog sveučilišta.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19751-akademik-pecaric-novo-pismo-ministrici-znanosti>

NOVO PISMO MINISTRICIZNOSTI

Poštovana gđo ministrici znanosti RH,

Dana 5. prosinca 2019. poslao sam Vam draft knjige u nastajanju „Borasa za akademika“ s prijedlogom za njegov izbor za redovitog člana HAZU i pozivom svojim kolegicama akademkinjama i kolegama akademicima da me podrže i svojim prilozima za tu knjigu. Ipak se radi o najvećem hrvatskom znanstveniku koji je već dobio i nagradu grada Zagreba zbog uspostavljanja znanosti iz koje je i doktorirao. Ja zapravo i ne znam za nekog znanstvenika u svijetu koji je morao u isto vrijeme i uspostaviti neku oblast znanosti i u isto vrijeme i doktorirati u njoj. Po tome je rektor Zagrebačkog sveučilišta jedinstvena pojava u svjetskoj znanosti i sigurno treba biti i akademik.

U prilogu imate i moj e-mail Predsjedništvu Akademije i kolegicama i kolegama jer je moj prijedlog, vjerojatno i ne znajući za njega, podržalo Fakultetsko vijeće Grafičkog fakulteta pa HAZU ima i zakonsku obavezu razmotriti taj prijedlog.

Uvjerjen sam da će morati svi priznati da je dostignuće Rektora Zagrebačkog sveučilišta nešto mnogo veće od onoga što su oni postigli pa će rektor Zagrebačkog sveučilišta postati i akademik.

Zato molim Ministarstvo da zbog izuzetnog događaja izbora jedinstvenog znanstvenika u HAZU odobri sredstva da se moja knjiga „Borasa za akademika“ tiska još i prije samog čina izbora.

S poštovanjem i zahvalnošću,
Akademik Josip Pečarić

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/19751-akademik-pecaric-novo-pismo-ministrici-znanosti>

NOVO PISMO PREDSJEDNIŠTVU AKADEMIJE

Poštovano Predsjedništvo,

Iako sam vam u prethodnom pismu o izboru u HAZU iznio niz podataka koji pokazuju svu veličinu postignuća rektora Borasa ipak se bojim da nisam bio dovoljno jasan.

Naime, jasno je da je to prvi slučaj u nas da je netko istovremeno uspostavljaо neku oblast znanosti i morao raditi doktorat kod komisije koja nije bila sposobna to uraditi do tada.

Zato je on u Zahvalama u svojoj disertacije to na poseban način i rekao:

Za nastanak ovog doktorata zahvaljujem ljudima koji su samnom ne samo dugo godine stručno surađivali nego i prijateljima Miroslavu Tuđmanu, Miroslavu Kržaku i Nenadu Prelogu. Miroslavu Tuđmanu zahvaljujem i na trajnom poticaju i podršci, diskusijama, savjetima i pomoći pri oblikovanju teze moje disertacije....

Već ove dvije rečenice puno kažu. Iz prve je očito da su njegove kolege, dakle oni koji nisu uspjeli uspostaviti informacijske znanosti, surađivale s njim svojim doktorandom. Jasno je da je obično mentor onaj koji vodi doktorande u izradama doktorskih disertacija, a ovdje je doktorand u isto vrijeme uspostavljaо tu znanost u RH, pa je pomogao svom formalnom mentoru da bude to jednom tako važnom znanstveniku.

Ovdje je jasno da je taj 'mentor' prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, pa i ne čudi onaj slučaj koji sam opisao u knjizi kada je Rektor negirao činjenicu da mu je prof. Tuđman bio mentor.

On je, naravno, mislio na stvarno mentorstvo, a ovo formalno je normalno zaboravio suočen s onim nevjerojatnim pričama o njegovom doktoratu koje su se mogle čuti i od administrativnog osoblja na Filozofskom fakultetu („Pet minuta sramote, a onda si cijeli život doktor znanosti.“) ili onu koju sam nedavno čuo od jednog našeg kolege kako su još tada pričali po Sveučilištu kako se prof. Tuđman sažalio nad Borasom pa mu je u pedesetoj godini (malo su povećali, JP) poklonio doktorat.

Jasno je da mu nitko nije mogao poklanjati doktorat i to iz oblasti koju je on tada uspostavlja u RH.

To je danas jasno i na Zagrebačkom sveučilištu gdje se nije dovršio izbor prof. Tuđmana u zvanje profesor emeritus, jer prvi koji to treba postati je onaj koji je uspostavio informacijske znanosti – prof. dr. sc. Damir Boras.

Osjećao sam potrebu da vas pobliže informiram o veličini tog pothvata prof., Borasa, pa sam ustanovio i koliko je doktoriralo u razdoblju od 1978 - 4.5.1998 (Boras je doktorirao 5.5.1998., pa to možemo smatrati trenutkom od kada postoje te znanosti u RH).

Dakle na Informacijskim znanostima (na svim studijima ili fakultetima) je doktoriralo 71 doktorant što znači da je Boras 72. doktorand! I nitko od njih nije uspio uspostaviti informacijske znanost. Ni oni ni njihovi profesori, a jest prof. dr. Damir Boras. Nije ni čudno kad znamo kako bez njega ne znaju ni objaviti svoje doktorate, pa onda opet svi napadnu našeg velikog znanstvenika zbog toga, tj. stvari se afera (javna) da se Boras potpisao na knjigu svojeg doktoranda tj. na njegovu objavljenu disertaciju:

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/akademski-csi-analizirao-zasto-je-rektor-supotpisao-knjigu-jandric-boras-je-aktivno-sudjelovao-u-razvoju-knjige-i-zasluzio-je-bitni-suautor/5629879/>
<https://vijesti.hrt.hr/374297/moze-li-dizertacija-postati-knjiga-a-mentor-koautor>

Istina, možda su mnogi u Akademiji bili svjesni ovih činjenica pa zato nisu ni izabrali na prošlim izborima prof. Tuđmana, Borasovog „mentora“ za svog redovitog člana. Doista je ispravno da prvi akademik bude onaj koji je uspostavio informacijske znanosti u RH. A potom će on kao prvi takav akademik postati i prvi profesor emeritus iz Informacijskih znanosti,

Doista veličanstveno- Pa neka oni koji sve to ne razumiju i pričaju da postajemo Akademija redikula. Žrtva primanja u naše redove najboljeg hrvatskog znanstvenika to zaslužuje, zar ne?

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

P.S. Ovo šaljem i Ministrici znanosti jer se nadam da će Ministarstvo sudjelovati u tiskanju knjige o ovom izuzetnom dogadaju . izboru najvećeg hrvatskog znanstvenika u HAZU:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/19814-akademik-pecaric-novo-pismo-predsjednistvu-akademije>

I PREDSJEDNIČKI KANDIDAT PODRŽAO IZBOR BORASA ZA AKADEMIKA

Poštovano Predsjedništvo HAZU,

S velikim zadovoljstvom mogu vas obavijestiti da je i predsjednički kandidat koji je dobio ne mali broj glasova na nedavnim predsjedničkim izborima g. Dario Juričan u svom najnovijem pismu ne samo tražio da mu dodijeli doktorat već mu je obećao i izbor u HAZU. Istina g. Juričan nije upoznat ni s mojim prijedlogom Akademiji, niti s činjenicom da je Fakultetsko vijeća Grafičkog fakulteta već pokrenulo taj postupak pa piše:

„Pokrenut ću postupak Vašeg izbora u člana renomirane institucije Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU). Nije mi jasno kako za nužno potrebnog znanstvenika Vašeg sjaja taj postupak već nije pokrenut. Kada Vas ubacim u HAZU, a to može biti vrlo brzo, zahtijevat ću osnivanje razreda za korupciju, samo još imam dilemu hoćemo li to staviti pod znanstvenu ili umjetničku kategoriju.“

Zanimljivo je da iako nije znanstvenik g. Juričan sjajno dekretira važnost dodjele nagrade grada Zagreba (naš veliki rektor je dugo radio na svom doktoratu i istovremenom uspostavljanju informacijskih znanosti u RH pa je zbog toga i dobio tu nagradu), ali i osjeća koliko je važna uloga gradonačelnika grada Zagreba u tome. Jasno je da je upravo zbog toga što je Bandićeva komisija, a ne HAZU, prepoznala to veličanstveno ostvarenje našeg rektora zapravo dokaz da je g. Bandić itekako zasluzio doktorat Zagrebačkog sveučilišta.

Možda bi sada kada je i g. Juričan pokazao kolike su zasluge našeg budućeg kolege Damira Borasa i sama Akademija to priznati ne samo tim izborom već bi trebala razmislići treba li i gradonačelnika g. Milana Bandića izabrati za akademika.

Znam za poznati hrvatski jal i nije lako priznati tako velike zasluge našeg gradonačelnika, ali valjda bi mogli „progutati“ Bandića kao počasnog člana?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

PRILOG:**JURIČAN OPET U AKCIJI: REKTORE
BORAS, KAD ĆE MOJ DOKTORAT? JA
NUDIM JANJETINU!**

"Budući da sam postotkom glasova na predsjedničkim izborima daleko nadmašio rezultat koji je Vaš pajdo Milan Bandić imao na izborima za europski parlament, smatram da mi pripada i dio akademskog plijena, pa zahtijevam da me po hitnom postupku uvrstite kao prvi prioritet za dodjelu počasnog doktorata Sveučilišta u Zagrebu", poručio je Juričan

29. SIJEČNJA 2020.

Redatelj Dario Juričan nastavlja zabavljati javnost po sada već dobro prepoznatljivom receptu. Nakon otvorenih pisama upućenih gradonačelniku Miljanu Bandiću, premijeru Andreju Plenkoviću te predsjedniku SDP-a Davoru Bernardiću, ovoga puta na tapeti mu se našao rektor zagrebačkog Sveučilišta Damir Boras. Juričan ga je u svom stilu pozvao da mu dodijeli počasni doktorat, pritom iznijevši niz koruptivnih optužbi na račun rektora.

"Poštovani rektore Boras, nakon što sam pročitao demanti Vašeg odabranog odvjetničkog ureda na tekst u kojem se govori o klijentelizmu na Sveučilištu, a koji u točki 15. doslovno kaže: "Nije točno da je Sveučilište potrebno očistiti od korupcije i klijentelizma", shvatio sam da smo istomišljenici, samo što ja takav model želim proširiti na cijelu državu. Akademска zajednica je lider društva i obradovalo me da se pod kvalificiranim vodstvom konačno došlo do saznanja kako je čišćenje od korupcije i klijentelizma istinska opasnost za napredak našeg društva i velika prepreka svekolikom blagostanju, te da korupciju treba unaprediti, a ne suzbijati. U svrhu bržeg ostvarenja tog cilja šaljem obrazloženi zahtjev da mi dodijelite počasni doktorat Sveučilišta u Zagrebu, što je u obostranom interesu.

VIDEO Juričan ispred Holdinga dijelio janjetinu

Budući da sam postotkom glasova na predsjedničkim izborima daleko nadmašio rezultat koji je Vaš pajdo Milan Bandić imao na izborima za europski parlament, smatram da mi pripada i dio akademskog plijena, pa zahtijevam da me po hitnom postupku uvrstite kao prvi prioritet za dodjelu počasnog doktorata Sveučilišta u Zagrebu. U kratkim crtama naveo bih razloge zbog kojih počasni doktorat moram dobiti prije gradonačelnika koji je, kao što i sami vjerojatno uvidate, postao tek ocvali tigar od papira, ne uspijeva čak ni Rotor otvoriti prvi. Ukoliko se eventualno pojavi potreba, on Vas može još samo savjetovati kako rezati etikete u dubrovačkim apartmanima koje ste uredili o trošku Sveučilišta.

Korupciju i koruptivne procese želim učiniti dostupnim svima, a ne samo njima, po čemu sam izrazito bolji kandidat za počasni doktorat od gradonačelnika koji se korupcije stidi. Kada kao dio političkog plijena koji mi pripada preuzmem Zagrebački holding, preko njega ču poduplati onaj mizerni dio novca koji je dosadašnji gradonačelnik iz proračuna izdvojio za Sveučilište u prozirnoj nakani da se jeftino dočepa doktorata. Ukoliko osjećate obvezu prema gradonačelniku, jer je Vama, Vašem prorektoru i još nekim zaslugama povezanim akademskim građanima dodijelio Nagradu Grada Zagreba, ništa ne brinite. Obećajem da ču svima dodijeliti još po dvije nagrade, odnosno duplo.

Kad za akademsku zajednicu nastupi tragičan događaj Vašeg odlaska u mirovinu, kako ne biste ostali bez dostatnih prihoda za održavanje teško stečenog standarda života, dodijelit ću Vam dvije adventske kućice na prestižnoj lokaciji, samo se javite dr. Denisu Mohenskom, specijalistu adventologije. Pokrenut ću postupak Vašeg izbora u člana renomirane institucije Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU). Nije mi jasno kako za nužno potrebnog znanstvenika Vašeg sjaja taj postupak već nije pokrenut. Kada Vas ubacim u HAZU, a to može biti vrlo brzo, zahtijevat ću osnivanje razreda za korupciju, samo još imam dilemu hoćemo li to staviti pod znanstvenu ili umjetničku kategoriju.

Nadam sa da ćemo uskoro imati prilike dogоворити se oko svega. Posebno sam fasciniran Vašim interpretacijama, tumačenjima i provedbom pojma autonomije Sveučilišta i učinkovitošću dobivanja podrške Ustavnog suda za implementaciju takve vizije.

U svezi toga i moje namjere preslikavanja takvog modela autonomije na Zagrebački holding i ostale gradske institucije, želio bih se posavjetovati s Vama, pa dodatno naglašavam potrebu što skorijeg sastanka koji možemo obaviti i na dodjeli mog zasluženog počasnog doktorata.

Kad bolje razmislim, možemo preskočit sastanak i ceremoniju, donesite mi doktorat, idemo odmah na janjetinu. Neka nam bude masno i slasno! 350 godina tradicije Sveučilišta u Zagrebu ne zaslužuju ništa manje od toga.

S poštovanjem,

Dario Juričan, gradonačelnik svemira", stoji u pismu koje je redatelj objavio na svojoj Facebook stranici "Želim biti Milan Bandić predsjednik RH".

Za kraj je poručio Borasu da angažira Antuna Vrdoljaka koji je "sada kad je snimio domovinski hit, napokon slobodan" pa može raditi društvo njegovom savjetniku za kulturu, drugom redatelju Jakovu Sedlaru.

<https://www.vecernji.hr/vijesti/novo-juricanovo-pismo-rektore-boras-kad-ce-moj-doktorat-ja-nudim-janjetinu-1375615>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19991-i-predsjednicki-kandidat-podrzao-izbor-borasa-za-akademika>

